

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 350

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

51. évfolyam

2008. december 30.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ A Tanács 1353/2008/EK rendelete (2008. december 18.) az Indiából származó pamut jellegű ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 74/2004/EK rendelet módosításáról 1
- ★ A Tanács 1354/2008/EK rendelete (2008. december 18.) az egyes Indiából származó grafittelektroda-rendszerek importjára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 1628/2004/EK rendelet módosításáról és az egyes Indiából származó grafittelektroda-rendszerek importjára vonatkozó végleges dömpingvám kivetéséről szóló 1629/2004/EK rendelet módosításáról 24
- ★ A Tanács 1355/2008/EK rendelete (2008. december 18.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről 35
- ★ A Bizottság 1356/2008/EK rendelete (2008. december 23.) az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség által felszámított tanúsítási és szolgáltatási díjakról szóló 593/2007/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 46

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS ÁLTAL EGYÜTTESEN ELFOGADOTT HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1357/2008/EK határozata (2008. december 16.) az egész életen át tartó tanulás terén egy cselekvési program létrehozásáról szóló 1720/2006/EK határozat módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) ⁽¹⁾ 56

Ár: 18 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ Az Európai Parlament és a Tanács 1358/2008/EK határozata (2008. december 16.) a 2007–2013-as időszakra az aktív európai polgárságot támogató „Európa a polgárokért” című program létrehozásáról szóló 1904/2006/EK határozat módosításáról	58
--	----

III Az EU-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok

AZ EU-SZERZŐDÉS VI. CÍME ALAPJÁN ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

★ A Tanács 2008/977/IB kerethatározata (2008. november 27.) a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről	60
★ A Tanács 2008/978/IB kerethatározata (2008. december 18.) a büntetőeljárások során felhasználható tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzéséhez szükséges európai bizonyításfelvételi parancsról	72

Megjegyzés az olvasóhoz (lásd a hátsó borító belső oldalán)

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 1353/2008/EK RENDELETE

(2008. december 18.)

az Indiából származó pamut jellegű ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 74/2004/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 15. és 19. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Előző vizsgálat és hatályban lévő intézkedések

- (1) A Tanács a 74/2004/EK rendelettel ⁽²⁾ végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az Indiából származó, az ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 és az ex 6302 32 90 KN-kód alá tartozó pamut jellegű ágynemű behozatalára. A vámtétel a mintába bekerült egyedi vállalatok esetében 4,4 % és 10,4 % között mozog, az együttműködő vállalatok esetében átlagosan 7,6 % és a maradvány vámtétel 10,4 %-os.

1.2. Részleges időközi felülvizsgálat hivatalból történő megindítása

- (2) A végleges kiegyenlítő vám kivetését követően India kormánya előterjesztette, hogy két támogatási rendszer (a Vámjogosultsági Betétkönyv Rendszer, valamint a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza szerinti jövedelemadó-mentesség) körülményei megváltoztak, és hogy e változások tartós jellegűek. Azzal érvelt, hogy így a támogatás mértéke valószínűsíthetően csökkent, és emiatt a részben ezekre a rendszerekre létrehozott intézkedéseket felül kell vizsgálni.
- (3) A Bizottság megvizsgálta az indiai kormány által benyújtott bizonyítékot, és úgy ítélte meg, hogy ennek alapján

indokolt az alaprendelet 19. cikkének rendelkezései szerinti felülvizsgálat megindítása. A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítéssel ⁽³⁾ hivatalból megindította a hatályban lévő intézkedések hivatalos részleges felülvizsgálatát.

- (4) E részleges időközi felülvizsgálat keretében indított vizsgálat célja, hogy felmérje az olyan vállalatokra vonatkozó meglévő intézkedések folytatásának, megszüntetésének vagy módosításának szükségességét, amelyek az egyik vagy mindkét megváltozottként vélt támogatási rendszer kedvezményeiből részesültek, amennyiben a vizsgálat megindításáról szóló értesítés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban elegendő bizonyíték állt rendelkezésre. Megállapításainak függvényében a vizsgálat azt is felmérné, hogy szükség van-e az eredeti vizsgálatban együttműködő egyéb vállalatokra vonatkozó intézkedések és/vagy az összes többi vállalatra alkalmazandó fennmaradó intézkedés felülvizsgálatára.

1.3. Felülvizsgálati időszak

- (5) A vizsgálat a 2006. október 1-jétől 2007. szeptember 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: a felülvizsgálati időszak) terjedt ki.

1.4. A vizsgálat során érintett felek

- (6) A Bizottság a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról hivatalosan értesítette az indiai kormányt, valamint azokat az előző vizsgálatban együttműködő indiai exportáló gyártókat, akikről megállapítást nyert, hogy részesültek a megváltozottként vélt egy vagy mindkét támogatási rendszer kedvezményeiből, és akiket a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés

⁽¹⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o.

⁽²⁾ HL L 12., 2004.1.17., 1. o.

⁽³⁾ HL C 230., 2007.10.2., 5. o.

felsorol, illetve a közösségi iparág képviselőit. Az érdekelt feleknek lehetőségük volt álláspontjuk írásbeli kifejtésére és szóbeli meghallgatás kérésére. A felek által benyújtott írásbeli és szóbeli észrevételeket mérlegelték, és adott esetben figyelembe vették.

- (7) Tekintettel az e felülvizsgálatban érintett felek számára, a támogatás vizsgálatára irányuló mintavételi módszerek igénybevételét az alaprendelet 27. cikkével összhangban javasolták.
- (8) Annak érdekében, hogy a Bizottság az alaprendelet 27. cikkének (2) bekezdése szerint választhasson mintát, az exportőrök és a nevükben eljáró képviselők felkérését kaptak, hogy az eljárás kezdeményezésétől számított három héten belül jelentkezzenek és szolgáltatassanak alapvető információkat kiviteliükről és belföldi forgalmukról, bizonyos sajátos támogatási rendszerekről, valamint az összes kapcsolt vállalkozás nevével és tevékenységeiről. Az indiai hatóságokat szintén tájékoztatták.
- (9) Több mint 80 vállalat jelentkezett és szolgáltatott a mintavételhez kért információt. E társaságok a mintavételi időszakban a Közösségbe irányuló indiai kivitel 95 %-át képviselték.
- (10) Tekintettel a vállalatok nagy számára, a Közösségbe irányuló legnagyobb mennyiségű exportot bonyolító 11 exportáló vállalatot és csoportot választottak ki a közösségi iparággal, a Texprocil indiai textilszövetséggel és az indiai kormánnyal egyeztetve.
- (11) A minta a mintavételi időszakban (2006. április 1-jétől 2007. március 31-ig) az érintett termék Indiából EU-ba irányuló összes exportjának 64 %-át képviselte. Az alaprendelet 27. cikkével összhangban a kiválasztott minta a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható legnagyobb reprezentatív exportmennyiséget fedte le.
- (12) Az alaprendelet 27. cikkének (3) bekezdése szerinti egyedi támogatási hányad megállapítására vonatkozó kérelmet négy, a mintában nem szereplő vállalat nyújtott be. Tekintettel azonban a kérelmek és a mintába beválasztott vállalatok nagy számára, a Bizottság úgy vélte, a 27. cikk (3) bekezdése szerinti egyedi vizsgálatok indokolatlan terheléssel járnának, és meggátolnák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését. Így a mintában nem szereplő négy vállalat egyedi különbözet megállapítására vonatkozó kérelmét elutasították.
- (13) A vizsgálat során megállapították, hogy a mintában szereplő két exportáló vállalat két kapcsolt vállalkozása a felülvizsgálati időszak idején az érintett terméket nem állította elő, exportálta vagy értékesítette belföldön. Nem jelezték, hogy a jövőben lenne ilyen szándékuk. A Bizottság ezért úgy döntött, a kapcsolt vállalkozásokat kizárja a mintából és az egyedi támogatási hányadok kiszámításából.

- (14) A mintába fel nem vett társaságok tájékoztatást kaptak, hogy a kiviteliükre kiszabott szubvencióellenes vám kiszámítása az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdése szerint történik, azaz nem lépi túl a mintában szereplő társaságokra megállapított kiegyenlíthető támogatások súlyozott átlagát.
- (15) Azokat a társaságokat, amelyek az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül nem jelentkeztek, a Bizottság nem tekintette érdekelt feleknek.
- (16) A mintában szereplő összes indiai exportáló gyártó válaszolt a kérdőívre.
- (17) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a támogatás megállapításához szükségesnek ítélt. Ellenőrző látogatásokra a következő érdekelt felek hivatalaiban, illetve telephelyein került sor:

India kormánya

— Kereskedelmi Minisztérium, Újdelhi

Indiai exportáló gyártók

- Anunay Fab. Limited, Ahmedabad
- Brijmohan Purusottamdas, Mumbai and Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai
- Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai
- Intex Exports, Pattex Exports and Sunny Made-ups, Mumbai
- Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise and Texcellence Overseas, Ahmedabad és Mumbai
- Madhu Industries Limited and Madhu International, Ahmedabad
- Mahalaxmi Exports and Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad
- Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai
- Prem Textiles, Indore
- The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., N W Exports Limited and Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai
- Vigneshwara Exports Limited, Mumbai

1.5. Közzététel és az eljárással kapcsolatos észrevételek

- (18) Az indiai kormány és a többi érdekelt fél tájékoztatást kapott azon alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján javasolni akarták az érvényes vámtételek módosítását és a meglévő intézkedések további alkalmazását. Emellett kellő időt kaptak észrevételeik megtételére. Valamennyi benyújtott dokumentumot és észrevételt az alábbiakban foglaltaknak megfelelően kellően figyelembe vettek.

2. ÉRINTETT TERMÉK

- (19) A felülvizsgálat tárgyát képező termék az Indiából származó tiszta vagy mesterséges szálakkal, illetve lenszállal kevert (amennyiben nem ez van többségben) kevert pamutszál, fehérített, festett vagy nyomott ágynemű (a továbbiakban: az érintett termék), amely jelenleg az ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 és ex 6302 32 90 KN-kódok alá sorolható be, és ahogy azt az eredeti vizsgálatban meghatározták.

3. TÁMOGATÁSOK

3.1. Bevezetés

- (20) A rendelkezésre álló információ és a Bizottság kérdőíveire adott válaszok alapján az alábbi, állítólag támogatásokat nyújtó rendszereket vizsgálták:

Az eredeti vizsgálat során vizsgált támogatási rendszerek:

1. Vámjogosultsági Betétkönyv (angol rövidítése: DEPB) rendszer
2. Vámmentes feltöltési igazolási (angol rövidítése: DFRC) rendszer/Vámmentes importengedélyezési (angol rövidítése: DFIA) rendszer
3. Exporttámogató tárgyi eszközök (angol rövidítése: EPCG) rendszere
4. Előzetes engedélyezési rendszer (angol rövidítése: ALS)/Előzetes jóváhagyási rendszer (angol rövidítése: AAS)
5. Exportfeldolgozó zónák/Exportorientált egységek (angol rövidítése: EPZ/EOU)
6. Jövedelemadó-mentességi rendszer (angol rövidítése: ITES)

Az eredeti vizsgálat során nem tanulmányozott támogatási rendszerek:

7. Vám-visszatérítési rendszer (angol rövidítése: DDS)
8. Technológia-korszerűsítési alap (angol rövidítése: TUFS) rendszer

9. Exporthitelezési rendszer (szállítás előtt és után) (angol rövidítése: ECS)

- (21) A fenti (1)–(5) bekezdésekben megjelölt rendszerek az 1992. évi külkereskedelmi (fejlesztés és szabályozás) törvényen alapulnak (az 1992. évi 22. sz. törvény), amely 1992. augusztus 7-én lépett hatályba (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény). A külkereskedelmi törvény feljogosítja az indiai kormányt, hogy közleményeket bocsásson ki az export- és importpolitikára vonatkozóan. Ezek összegzése a Kereskedelmi Minisztérium által ötévente kiadott és rendszeresen frissített export- és importpolitikai dokumentumokban található. Ebben az esetben felülvizsgálati időszak szempontjából egy export- és importpolitikai dokumentum bír jelentőséggel: a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó ötéves terv (a továbbiakban: a 2004–2009 közötti EXIM-politika). Ezen felül az indiai kormány megállapítja a 2004–2009 közötti EXIM-politikára vonatkozó eljárásokat is, a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó eljárási kézikönyv I. kötetében (a továbbiakban: a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötete). Az eljárási kézikönyvet ugyancsak rendszeresen frissítik.

- (22) A jövedelemadó-mentességi rendszer a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvényen alapul, amelyet évente módosít a költségvetésről szóló törvény.

- (23) A vám-visszatérítési rendszer az 1962. évi vámtörvény 75. szakaszán, az 1944. évi jövedéki törvény 37. szakasza (2) bekezdésének xvi. pontján és az 1994. évi költségvetési törvény 93A. és 94. szakaszain alapul. Ez egy új rendszer, amelyet korábban nem tanulmányoztak.

- (24) A technológia-korszerűsítési alap rendszere az indiai kormány Textilipari Minisztériumának határozatán alapul, amely 1999. március 31-én jelent meg India hivatalos lapja I. rendkívüli részének I. szakaszában. Ez egy új rendszer, amelyet korábban nem tanulmányoztak.

- (25) Az exporthitelezési rendszer a banki tevékenység szabályozásáról szóló, 1949. évi törvény 21. és 35A. szakaszán alapul, amelyek lehetővé teszik az Indiai Központi Jegybank számára, hogy az exporthitelek területén a kereskedelmi bankok felé utasítási joggal éljen.

- (26) Az alaprendelet 11. cikkének (10) bekezdésével összhangban a Bizottság további konzultációkra kérte fel az indiai kormányt mind a megváltozott, mind a változatlan, valamint a korábban nem vizsgált rendszerek tekintetében, hogy az állítólagos rendszerekkel kapcsolatban tisztázza a tényleges helyzetet, és kölcsönösen elfogadott megoldást érjen el. E konzultációkat követően, és az adott rendszerekkel kapcsolatos kölcsönösen elfogadott megoldás hiányában, a Bizottság mindezeket a rendszereket belefoglalta a támogatás vizsgálatába.

3.2. Konkrét rendszerek

3.2.1. Vámjogosultsági betétkönyv (DEPB) rendszer

3.2.1.1. J o g a l a p

- (27) A DEPB-rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 4.3. bekezdése és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4. fejezete tartalmazza.

3.2.1.2. J o g o s u l t s á g

- (28) E rendszerre minden gyártó exportőr, illetve kereskedő exportőr jogosult.

3.2.1.3. Gyakorlati végrehajtás

- (29) A jogosult exportőr kérelmezhet DEPB-hiteleket, amelyeket a rendszer alapján exportált termékek értékének százalékában határoznak meg. Az indiai hatóságok ilyen DEPB-mértékeket állapítottak meg a legtöbb termék vonatkozásában, beleértve az érintett terméket is. Ezek meghatározása az egységes ráfordítási-kibocsátási normák alapján történik, számításba véve az exporttermékekben lévő alapanyagok vélelmezett importtartalmát és vélelmezett import vámterhét, tekintet nélkül arra, hogy a behozatali vámokat ténylegesen megfizették-e.
- (30) Az e rendszer alapján járó kedvezményekre való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az export időpontjában az exportőrnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságoknak, jelezve, hogy az export a DEBP alapján történik. Az áruexport érdekében az indiai vámhatóság – a feladási eljárás során – export-fuvarlevelet állít ki. Ez az okmány igazolja az adott exportra nyújtandó DEBP-hitel összegét, így az exportőr ebben az időpontban tudatában van annak, milyen kedvezményben fog részesülni.
- (31) Amint a vámhatóságok kiállították az export-fuvarlevelet, az indiai kormány rendelkezési joga megszűnik a DEPB-hitel nyújtása felett. A kedvezmény kiszámítására szolgáló érvényes DEPB-mérték az lesz, amit az exportnyilatkozat időpontjában alkalmaznak. A felülvizsgálati időszakban a DEBP-mértékeket szokatlan módon, visszamenőlegesen emelték, növelve az exportra vonatkozó DEBP kedvezményeket 2007. április 1-jétől 2008. július 12-ig. Nem feltételezhető azonban, hogy a DEBP-mértékek visszamenőleges csökkentése a jogbiztonság elve szerint negatív hatósági döntésként megvalósítható lenne. Megállapítható tehát, hogy korlátozott az indiai kormány azon képessége, hogy visszamenőlegesen módosítsa a kedvezmény szintjét.
- (32) A DEPB-hitelek szabadon átruházhatók és a kiállításától számított 12 hónapi érvényesek. A továbbiakban

felhasználhatók a tárgyi eszközök kivételével a korlátozás nélkül importálható termékek behozatala esetén fizetendő vám kifizetésére. Az ilyen hitelek ellenében behozott áruk a belföldi piacon (forgalmi adó megfizetése mellett) értékesíthetők vagy más módon felhasználhatók.

- (33) A DEBP-hitelek iránti kérelmeket elektronikusan kell benyújtani és azok korlátlan számú exportügyletre vonatkozhatnak. A DEBP-hitelek ténylegesen nem határozottak meg szigorú határidőket. A DEBP rendszer kezelésére használt elektronikus rendszer nem zárja ki automatikusan a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.47. fejezetében említett benyújtási határidőn túli exportügyleteket. Továbbá – amint azt a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 9.3. fejezete világosan előírja –, a benyújtási határidők lejárta után beérkező kérelmek minden esetben csekély összegű külön díj (a jogosultság 10 %-a) alkalmazása mellett figyelembe vehetők.
- (34) Míg az eredeti vizsgálati időszakban az érintett termék exportjára vonatkozó DEBP-mérték 8 % volt, a felülvizsgálati időszak elején csak 3,7 %, amely a felülvizsgálati időszak során (2007. július 12-én) 6,7 %-ra módosult, amit – szokatlan módon – a 2007. április 1-jét követő exportokra visszamenőlegesen alkalmaztak.

3.2.1.4. Észrevételek a közzétételkor

- (35) Az indiai kormány azt állította, hogy a DEPB-rendszer alkalmazásakor nem került sor túlzott mértékű vámelengedésre, és azzal érvelt, hogy ily módon a rendszer nem nyújtott kiegyenlíthető támogatást. Ezt az érvet visszautasították a (38) preambulumbekzdés következtetései fényében, miszerint az említett rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja, valamint I. mellékletének i. pontja, II. és III. melléklete értelmében nem tekinthető megengedhető visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszernek. Ebből következően a be nem szedett vám teljes összege kiegyenlíthető.

3.2.1.5. Következtetés

- (36) A DEPB-rendszer támogatást valósít meg az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében. A DEPB-hitel az indiai kormány pénzügyi hozzájárulását jelenti, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Emellett a DEBP-hitel kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel javítja likviditását.

(37) A DEPB-rendszer jogilag egyértelműen exportteljesítmény függvénye, és így az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.

(38) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletben (a vám visszatérítés fogalom meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény fogalom meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt semmi sem kötelezi a vámmentesen importált árunak a gyártási folyamatban való tényleges felhasználására, és a hitel összegének kiszámítása nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva történik. Ezen túlmenően nem működik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exporttermék gyártási folyamatában, és hogy sor került-e túlzott mértékű behozatali vám fizetésére az alaprendelet I. melléklete i. pontja, valamint II. és III. melléklete szerint. Végül egy exportőr attól függetlenül jogosult a DEPB-támogatásokra, hogy egyáltalán importál-e alapanyagot. Az előny megszerzéséhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen exportálja a termékeket, annak igazolása nélkül, hogy bármely alapanyag importból származik. Így még azon exportőrök is jogosultak a DEPB-rendszer szerinti kedvezményre, akik minden alapanyagukat belföldön szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árut.

3.2.1.6. A támogatás összegének kiszámítása

(39) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével és 5. cikkével összhangban a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett által élvezett és a felülvizsgálati időszak alatt feltárt kedvezmény mértékének megfelelően állapították meg. Ebben a vonatkozásban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor az exportügylet a rendszer alapján valósult meg. Így az exportügylet pillanatában az indiai kormány kötelezően lemond a vámról, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóság kiadja az exportfuvarlevelet – ami többek között megjelöli az adott exportügyletre nyújtandó DEPB-hitel összegét – megszűnik az indiai kormány rendelkezési joga a támogatás megadása felett. Ezenfelül az együttműködő exportáló gyártók a DEPB-hiteleket az eredmény elszámolás elve alapján az exportügylet időszakában befolyt bevételként könyvelték el.

(40) A kulcsok visszamenőleges növelése hatásának figyelembevétele céljából a 2007. április 1. és július 12. közötti exportokra elkönyvelt DEPB-hitel értékét szükség szerint növelték, mivel az indiai kormány által nyújtott hitel

készhezvételekor a tényleges kedvezmény, amelyre a vállalatok jogosultak lesznek magasabb, mint az export idején hivatalosan igényelt összeg.

(41) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a támogatás összegének mint számlálónak a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre a hitelek közül levonták. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(42) Számos, a DEPB működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelemszerűen kiigazították.

(43) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, az érintett terméken kívül más termékek exportja által képzett DEPB-hitelt is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető DEPB-hitel összegének megállapításakor. A DEPB-rendszer egyébként nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a DEPB-hitelek felhasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Épp ellenkezőleg, a DEPB-hitelek szabadon átruházhatók, akár el is adhatók és felhasználhatók bármely, korlátozás nélkül behozható árucikk behozatalára (az érintett termék behozatalból származó anyagai ebbe a kategóriába tartoznak), kivéve a tárgyi eszközöket. Következésképpen az érintett termék részesülhet valamennyi DEPB-hitel képződéséből.

(44) A mintában szereplők közül öt társaságnak származott gazdasági előnye a DEPB rendszerből a felülvizsgálati időszak alatt. Ezek a társaságok 0,15 %-tól 3,96 %-ig terjedő támogatási hányadokhoz jutottak.

3.2.2. Vámmentes importengedélyezési (DFIA) rendszer/Vámmentes újrafeltöltési igazolási (DFRC) rendszer

3.2.2.1. Jogalap

(45) A DFIA részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 4. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4. fejezete tartalmazza. A rendszert 2006. május 1-jén vezették be, és azt a DFRC rendszert váltotta fel, amelyet az eredeti rendelet kiegyenlített.

3.2.2.2. Jogosultság

(46) A DFIA-t kereskedő exportőröknek vagy gyártó exportőröknek adják ki az exportra szánt áruk gyártásához felhasznált alapanyagok alapvámoktól, kiegészítő vámoktól, oktatási illetéktől, dömpingellenes vámtól és védővámától – ha vannak ilyenek – mentes behozatalához.

3.2.2.3. Gyakorlati végrehajtás

- (47) A DFIA egy olyan, exportot megelőző és exportot követő rendszer, amely lehetővé teszi az egységes ráfordítási-kibocsátási normák szerint meghatározott áruk importját, amelyeket azonban – átruházható DFIA esetén – nem feltétlenül kell az exportált termék gyártásához felhasználni.
- (48) A DFIA csak azon alapanyagok importjára vonatkozik, amelyek az egységes ráfordítási-kibocsátási normák előírásainak eleget tesznek. Az importjogosultság az egységes kibocsátási-ráfordítási normákban említett mennyiségre és értékre korlátozódik, de kérésre ezt a regionális hatóságok felülvizsgálhatják.
- (49) Az exportkötelezettségre 20 %-os minimum értéknövelési követelmény vonatkozik. Az export lebonyolítható a DFIA engedély reményében, amely esetben az importjogosultságot az ideiglenes export arányában állapítják meg.
- (50) Az exportkötelezettség teljesítése után az exportőr igényelheti a DFIA engedély átruházhatóságát, ami a gyakorlatban a vámmentes importengedély piaci értékesítésnek jóváhagyását jelenti.

3.2.2.4. Észrevételek a közzétételkor

- (51) Az indiai kormány és a Texprocil azt állították, hogy a DFRC törvényes helyettesítő visszatérítési rendszer, mivel az exporttermékekben használt felhasználandó anyagok újrafeltöltését biztosítja, és ésszerű, hatékony, valamint az Indiában általánosan elfogadott kereskedelmi gyakorlaton alapul. Mivel a mennyiség, minőség, valamint a műszaki jellemzők és specifikációk megegyeznek az exporttermékekben használt felhasználandó anyagokkal, a rendszer az indiai kormány és a Texprocil véleménye szerint a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (ASCM) szerint a rendszer megengedett. A Texprocil és az indiai kormány további érvelése szerint annak értékelésekor, hogy törvényes helyettesítő vám-visszatérítési rendszerről van-e szó, a lényeges feltélt annak figyelembevételéje jelenti, hogy mit hoznak be, és nem az, hogy ki végzi a behozatalt. Azzal is érveltek, hogy ami a kormányt illeti, az semmilyen további gazdasági előnyt nem nyújtott. További új bizonyítékokat viszont nem nyújtottak be ezen érvek alátámasztásaként, így ezeket az érveket visszautasították az (52)–(55) preambulumbekendés megállapításai fényében, miszerint az említett rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja, valamint I. mellékletének i. pontja, II. és III. melléklete értelmében nem tekinthető megengedhető visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszernek. Ebből következően a gazdasági előny teljes összege kiegyenlíthető.

3.2.2.5. Következtetés

- (52) Bár a korábban kiegyenlített DFRC rendszerhez képest van néhány eltérés az új DFIA rendszer alkalmazásában,

az új DFIA-t a DFRC rendszer folytatásának kell tekinteni, mivel átveszi a DFRC fő elemeit.

- (53) Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében mind a DFRC, mind a DFIA támogatásnak minősül, azaz vissza nem térítendő támogatás formájában nyújtott pénzügyi hozzájárulás. Pénzeszközök közvetlen átruházásával járnak, mivel eladhatók és készpénzzé alakíthatók, illetve felhasználhatók importvámok ellentételezésére, amelynek következtében az indiai kormány egyébként őt megillető bevételtől esik el. Emellett a DFRC és a DFIA kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel javítja likviditását.
- (54) A DFRC és a DFIA is jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.
- (55) Ezenkívül az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében egyik rendszer sem tekinthető megengedhető vámvisszatérítési rendszernek, illetve helyettesítő vámkedvezmény rendszernek. Nem felelnek meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalom meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény fogalom meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Különösen: i. megengedik az olyan alapanyagok importköltségeinek utólagos megtérítését vagy visszatérítését, amelyeket egy más termék előállításához használnak fel; ii. nem működik ellenőrzési rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy az exportált termék előállításához felhasználnak-e alapanyagokat, és ha igen, melyeket, illetve hogy keletkezett-e túlzott mértékű előny az alaprendelet I. melléklete i. pontja, valamint a II. és III. melléklete értelmében és iii. az igazolások/engedélyek átruházhatósága azt jelenti, hogy egy DFRC-ben vagy DFIA-ban részesülő exportőrt semmi nem kötelezi arra, hogy az igazolást ténylegesen felhasználja alapanyagok behozatalához.

3.2.2.6. A támogatás összegének kiszámítása

- (56) A kedvezmény megállapításakor figyelembe vették, hogy szemben a DEPB-vel a DFRC és DFIA engedélyeknek nincs képzett értéke vagy hitelhányada. Az engedély a behozatalra engedélyezett alapanyagok teljes mennyiségét és az ilyen importok maximális teljes CIF-értékét tünteti fel. Következésképpen a kedvezmény az export időpontjában nem ismert, és csak akkor határozható meg és számolható el a könyvekben, amikor az engedélyt importra felhasználják vagy eladják.
- (57) Ezért azokban az esetekben, amikor az engedélyeket importra használták fel, a vállalatok haszna az elengedett importvámok összege alapján számítják ki. Azokban az esetekben, amikor az engedélyeket átruházták (értékesítették), a hasznat az ilyen értékesítésből a felülvizsgálati időszak alatt befolyó bevétel alapján számították ki.

(58) A vizsgálat megállapította, hogy öt – a DFRC és/vagy DFIA keretében exportáló – vállalat értékesítette engedélyét/igazolását harmadik feleknek.

(59) Egy exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az egyik DFI engedélyét helyettesítő vámkedvezményként használta fel és az adott engedély alapján nem részesült túlzott mértékű importvám-elengedésben. A vizsgálat megállapította, hogy az adott engedély szerinti import- és exportmennyiségek nem merültek ki, valamint az engedélyt még nem zárták le és nem ellenőrizték az EXIM-politikában előírt szabályok szerint. Következésképpen és figyelembe véve az (55) preambulumbekzdés megállapításait, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vállalat nem tudta bizonyítani, hogy az engedély keretében nem történt túlzott mértékű elengedés. Ezért az engedély alapján bonyolított importon megtakarított vám teljes összege támogatásnak minősül, és így az igényt elutasították.

(60) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a támogatás összegének mint számlálónak a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre levonták a kedvezményekből. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(61) Számos, a DFRC/DFIA működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelemszerűen kiigazították.

(62) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, az érintett terméken kívül más termékek exportja által képzett DFRC/DFIA-hitelt is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető gazdasági előny összegének megállapításakor. A DFRC/DFIA-rendszer nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a DEPB-hitelek felhasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Épp ellenkezőleg, a DEPB-hitelek szabadon átruházhatók, akár el is adhatók és felhasználhatók bármely, korlátozás nélkül behozható árucikk behozatalára (az érintett termék behozatalból származó anyagai ebbe a kategóriába tartoznak), kivéve a tárgyi eszközöket. Következésképpen az érintett termék részesülhet a DFRC/DFIA működése során keletkezett valamennyi gazdasági előnyből.

(63) A mintában négy társaságnak származott gazdasági előnye ezekből a rendszerekből a felülvizsgálati időszak alatt. Ezek a társaságok 0,09 %-tól 2,03 %-ig terjedő támogatási hányadokhoz jutottak.

3.2.3. Exportot támogató tárgyi eszközök (EPCG) rendszere

3.2.3.1. Jogalap

(64) Az EPCG rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 5. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 5. fejezete tartalmazza.

3.2.3.2. Jogosultság

(65) E rendszerre a támogató gyártókhöz és szolgáltatókhoz „kötött” gyártó exportőrök és kereskedő exportőrök jogosultak.

3.2.3.3. Gyakorlati végrehajtás

(66) Exportkötelezettség előírása mellett az indiai kormány – kérelemre és díjfizetés ellenében – EPCG-engedélyt állít ki. Ez az engedély lehetővé teszi a vállalat számára, hogy csökkentett vámtétellel importáljon (új, és 2003 áprilisa óta legfeljebb 10 éves korú használt) tárgyi eszközöket. 2000. március 31-ig ténylegesen (egy 10 %-os pótdíjat tartalmazó) 11 %-os vámtételt, a nagy értékű behozatalok esetében pedig nulla százalékos vámtételt kellett alkalmazni. 2000 áprilisától a rendszer 5 %-os vámtételcsökkentést biztosított a keretében importált tárgyi eszközök mindegyikére. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált tárgyi eszközöket meghatározott időszak alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni. 2008. május 9-én, azaz a felülvizsgálati időszakon kívül az indiai kormány bejelentette, hogy az EPCG keretében bonyolított importra fizetendő vámt 3 %-ra mérsékelte.

(67) Az EPCG-engedély tulajdonosa a tárgyi eszközöket belföldi forrásból is beszerezheti. Ebben az esetben az EPCG-engedély tulajdonosa kérelmezi EPCG-engedélye érvénytelenítését. A tárgyi eszközök érvénytelenítő levélben meghatározott belföldi gyártója jogosulttá válik a kváziexport-kedvezményre, valamint az ilyen tárgyi eszközök gyártásához szükséges összetevők vámmentes behozatalával biztosított gazdasági előnyre is. A tárgyi eszközök belföldi beszerzése tekintetében azonban az EPCG-engedély tulajdonosa által fizetendő jövedéki adó visszatéríthető vagy elengedhető. Az EPCG-engedély tulajdonosa továbbra is köteles teljesíteni az exportkötelezettséget, amelyet az importált áruk FOB-értékén megtakarított, számított vámról történő hivatkozással állapítanak meg.

3.2.3.4. Észrevételek a közzétételkor

(68) Az indiai kormány azzal érvelt, hogy nem merült fel gazdasági előny olyan esetekben, amikor az EPCG-engedély birtokosa kérelmezi EPCG-engedélyének érvénytelenítését és a tárgyi eszközöket belföldön szerzi be, mivel nem adtak ki ennek megfelelően az ilyen beszerzések jövedéki adójának megfizetése alóli mentességet nyújtó kormányrendeletet. Az indiai kormány ugyanakkor azt is megerősítette, hogy bizonyos körülmények mellett az EPCG-engedély birtokosa beszerezhet tárgyi eszközöket jövedéki adó fizetése nélkül is, pl. olyan esetekben, amikor ezt az adót nem a Központi Hozzáadottérték-adó

(CENVAT) hitelrendszerében számolják el. Ezen túlmenően a tárgyi eszközök belföldi beszállítója ilyen esetben jogosult adókedvezményekre, amelyek hatása meg fog jelenni a leszállított eszközök árában. Mivel ez olyan gazdasági előny, amelyet a kivitel feltételével lehet megkapni, és mivel nincs változás az EPCG-engedély birtokosának kiviteli kötelezettségeit illetően az engedély érvénytelenítése esetében, úgy tekintették, hogy az érvelest vissza kell utasítani és a korábbi megállapítások érvényben maradnak.

3.2.3.5. Következtetés

- (69) Az EPCG-rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A vámcsökkentés vagy – a belföldi beszerzés esetében – az adóvisszatérítés, illetve az adómentesség az indiai kormány részéről pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel ez az engedmény csökkenti az indiai kormány egyébként esedékes bevételét.
- (70) Ezen túlmenően a vámcsökkentés kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel az import vonatkozásában megtakarított vám javítja likviditását. A vámvisszatérítés/elengedés esetében a jövedéki adó visszatérítése vagy az alóla való mentesítés kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel a tárgyi eszközök beszerzésén megtakarított vámok javítják likviditását.
- (71) Továbbá az EPCG-rendszer jogilag az exportteljesítmény függvénye, mivel exportkötelezettség vállalása nélkül ilyen engedélyek nem szerezhetők. A rendszer ezért az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak minősül.
- (72) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók elengedésének, vámvisszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény rendszernek. A tárgyi eszközök nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének h) és i) pontja meghatározza, mivel azokat nem használják fel az exportált termékek előállítása során. Az előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók elengedése esetében megjegyzendő, hogy az exportőrök nem lennének jogosultak ugyanerre az elengedésre, ha nem állna fenn exportkötelezettségük.

3.2.3.6. A támogatás összegének kiszámítása

- (73) A támogatás összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban az importált tárgyi eszközök vonatkozásában meg nem fizetett vám vagy adott esetben a belföldön beszerzett áruk után meg nem fizetett/visszatérített jövedéki adó összege alapján számították ki oly módon, hogy az összeget egy olyan időszakra osztották fel arányosan, amely megfelel az ilyen tárgyi eszközökre alkalmazott szokásos értékcsökkenési időszaknak. Az elfogadott gyakorlattal összhangban a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, így

kiszámított összeget az adott időszakbeli kamat hozzáadásával kiigazították, hogy idővel tükrözze a kedvezmény teljes értékét. Erre a célra a felülvizsgálati időszak alatt Indiában érvényes kereskedelmi kamatláb megfelelőnek tűnt. A számlálóként szolgáló támogatási összeg úgy keletkezett, hogy az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták a fenti összegből. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomhoz megfelelő nevezőként rendelték hozzá, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

- (74) Számos, az EPCG működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelemszerűen kiigazították.
- (75) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, az érintett terméken kívül más termékek exportja következtében keletkező, EPCG-ből származó gazdasági előnyt is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető gazdasági előny összegének megállapításakor. Az EPCG nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a gazdasági előny kihasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Következésképpen az érintett termék részesülhet az EPCG működése során keletkezett valamennyi gazdasági előnyből.
- (76) A vizsgálati időszak alatt a mintában szereplők közül négy vállalat jutott előnyhöz e rendszer keretében, ahol a támogatási hányadok 1,45 %-ig terjedtek, míg egy vállalatnál a támogatás elhanyagolhatónak bizonyult.

3.2.4. Előzetes engedélyezési rendszer (ALS)/Előzetes jóváhagyási rendszer (AAS)

3.2.4.1. Jogalap

- (77) A rendszer részletes leírása a 2004–2009 közötti EXIM-politika 4.1.1–4.1.14. bekezdésében és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.1–4.30. fejezetében található. Az előző felülvizsgálat során ennek a rendszernek az elnevezése „Előzetes engedélyezési rendszer” volt, amely a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vám kivételéhez vezetett.

3.2.4.2. Jogosultság

- (78) Az AAS hat alrendszerből áll, amelyek részletesebb ismertetése a (79) preambulumbekkezdésben található. Ezen alrendszerek többek között a jogosultság hatókörét illetően is eltérőek. A tényleges exportra szóló AAS-re és az éves igényre szóló AAS-re a támogató gyártókhoz „kötött” gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak. A végső exportőr részére szállító gyártó exportőrök köztes szállításaik vonatkozásában jogosultak

AAS-re. Azok a fővállalkozók, amelyek a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. bekezdésében említett „kváziexport” kategóriák, mint például az exportorientált egységek beszállítói, jogosultak a kváziexportra vonatkozó AAS-re. Végül a gyártó exportőrök közbelső beszállítói az előzetes felszabadítási megbízásra (Advance Release Order, a továbbiakban: ARO), valamint a fedezett belföldi akkreditívra vonatkozó alrendszer alapján „kváziexport” után járó kedvezményekre jogosultak.

3.2.4.3. Gyakorlati végrehajtás

(79) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:

Tényleges (fizikai) export: Ez a fő alrendszer. Az alapanyagok vámmentes behozatalát teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártásához. A „fizikai” jelző ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exportterméknek ténylegesen el kell hagynia India területét. Az engedély meghatározza az importtámogatást és az exportkötelezettséget, beleértve az exporttermék fajtáját is.

Éves igény: Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékhez, hanem egy szélesebb termékcsoporthoz (például vegyi és kapcsolódó termékek) kapcsolódik. Az engedély jogosultja – a múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig – vámmentesen hozhat be bármely alapanyagot az adott termékcsoporthoz tartozó bármely termék gyártásához. Az adott termékcsoporthoz tartozó és az említett vámmentes alapanyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálhatja.

Közbelső szállítások: Ez az alrendszer azokat az eseteket fedi le, amikor két gyártó szándékozik ugyanazt az exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A gyártó exportőr állítja elő a köztes terméket. Az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból igénybe veheti az AAS-t a közbelső szállításokra. A végső exportőr fejezi be a gyártást, és köteles a befejezett terméket exportálni.

Kváziexport: Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. szakaszának b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevő-kategóriák részére „kváziexportként” értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen importálja. India kormánya szerint a kváziexport azokra az ügyletekre vonatkozik, amelyekben a szállított áruk nem hagyják el az országot. Számos szállítási kategóriát tekintenek kváziexportnak, feltéve hogy az árut Indiában állítják elő. Ide tartozik például az exportorientált egységek vagy a különleges gazdasági övezetben található vállalatok számára történő áruszállítás.

Előzetes felszabadítási megbízás (ARO): Az előzetes engedély jogosultjának, amennyiben közvetlen behozatal helyett belföldi forrásból kíván alapanyagot beszerezni, lehetősége van arra, hogy azt az ARO-k ellenében szerezzé be. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket

ARO-ként érvényesítik, és a bennük meghatározott tételek szállításakor átruházzák azt a szállítóra. Az ARO átruházása a belföldi szállítót a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében meghatározott kváziexport-kedvezményekre (azaz közbelső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére) jogosítja fel. Az ARO-rendszer az adókat és vámoikat a szállítónak téríti vissza, ahelyett, hogy ezeket vámvisszatérítés/visszafizetés formájában a végső exportőrnek térítené vissza. Az adók/vámok visszatérítése a belföldi alapanyagokra és az importált alapanyagokra egyaránt igénybe vehető.

Fedezett belföldi akkreditív: Ez az alrendszer szintén az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra terjed ki. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív belföldi szállító javára történő megnyitását. Az engedélyt a bank közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értéke és mennyisége tekintetében érvényteleníti. A belföldi szállító jogosult lesz a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében említett kváziexport kedvezményekre (azaz közbelső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).

(80) Megállapítást nyert, hogy a felülvizsgálati időszakban két együttműködő exportőr az érintett termékhez kapcsolódó két fenti alrendszer – azaz i. az ALS/AAS keretében bonyolított tényleges export és ii. az ALS keretében bonyolított köztes szállítások – alapján szerzett engedményeket. Ezért volt nem szükséges a fennmaradó alrendszerek kiegyenlíthetőségét megállapítani.

(81) A jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vám bevezetését követően az indiai kormány módosította az ALS-re/AAS-re vonatkozó ellenőrzési rendszert. Az indiai hatóságok általi ellenőrzési célokra az előzetes engedély jogosultja – meghatározott formátumban – jogilag köteles fenntartani „a vámmentesen importált/belföldön beszerzett áruk fogyasztásának és felhasználásának valósághű és megfelelő nyilvántartását” (a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.26., 4.30. fejezete és 23. függeléke), azaz tényleges fogyasztási nyilvántartást. Ezt a nyilvántartást külső okleveles könyvvizsgálónak/kontrollernek kell ellenőriznie, aki olyan igazolást ad ki, amely megállapítja, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és megfelelő jegyzetek vizsgálata, továbbá a 23. függelék alapján szolgáltatott információk minden tekintetben valósak és helyesek. Mindazonáltal a fent említett rendelkezések csak a 2005. május 13-án vagy azt követően kiállított előzetes engedélyekre alkalmazandók. Az ezen időpont előtt kiállított valamennyi előzetes engedély esetén az engedélyek jogosultjainak a korábban alkalmazandó ellenőrzési rendelkezéseket kell követniük, azaz valósághűen és megfelelően nyilvántartásba kell venniük az import-árúk engedélynek megfelelő fogyasztását és felhasználását, a 18. függelékben (a 2002–2007-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezetében és 18. függelékében) megadott formátumban.

(82) A felülvizsgálati időszakban a mintában szereplők közül két exportáló gyártó által igénybe vett alrendszer – azaz a tényleges export és a köztes szállítások – tekintetében az indiai kormány rögzíti mind az importkedvezmény, mind az exportkötelezettség mennyiségét és értékét, és azokat dokumentálja az engedélyen. Ezen felül az import és export lebonyolításakor az indiai tisztviselőknek fel kell vezetniük az engedélyre a megfelelő ügyleteket. Az e rendszer keretében engedélyezett import mennyiségét India kormánya határozza meg egységes ráfordítási-kibocsátási normák alapján. Az egységes ráfordítási-kibocsátási normák a legtöbb termék vonatkozásában léteznek, beleértve az érintett terméket is, azokat a 2004–2009-es eljárási kézikönyv II. kötetében tették közzé.

(83) Az importált alapanyagok nem átruházhatók, és azokat az exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként 6 hónapra).

3.2.4.4. Észrevételek a közzétételkor

(84) India kormánya azt állította, hogy rendelkezett a rendszerre vonatkozó saját ellenőrző eljárásokkal, a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 23. függeléke szerint, és nem került sor túlzott mértékű vámenlengedésre az ALS/AAS alkalmazása során. A kormány azzal érvelt, hogy ily módon a rendszer nem nyújtott kiegyenlíthető támogatást. További új bizonyítékokat azonban nem nyújtottak be ezen érvek alátámasztásaként, így ezeket az érveket visszautasították azon megállapítások fényében, miszerint egyik alrendszer sem tekinthető megengedhető visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja, valamint II. és III. melléklete értelmében, mivel nem volt megfelelő ellenőrzési rendszer.

(85) Ezen túlmenően az alaprendelet II. melléklete II. részének (5) pontja, valamint III. melléklete II. részének (3) pontja szerint, mivel kiderült, hogy nem volt megfelelő ellenőrzési rendszer, ezt kiválthatja az exportáló ország által elvégzett kiegészítő vizsgálat annak bizonyítása érdekében, vajon fennállt-e többletfizetés. Mivel ilyen vizsgálatokat az ellenőrző látogatások előtt nem végeztek, továbbá nem bizonyították, hogy nem került sor többletfizetésre, az érveket elvetették.

3.2.4.5. Következtetés

(86) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely az exportöröket előnyben részesítette.

(87) Ezen túlmenően a fizikai exportra vonatkozó ALS/AAS és a köztes szállításra vonatkozó ALS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és ennél fogva az

alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak kedvezményekhez.

(88) A jelen esetben tárgyalt két alrendszer – azaz az ALS/AAS tényleges export és köztes szállításra vonatkozó ALS – közül az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében egyik sem tekinthető megengedhető vámvisszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. Nem felelnek meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalommeghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény fogalommeghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak.

(89) Ami az AAS-t igénybe vevő exportáló gyártót illeti, a vizsgálat megállapította, hogy az indiai hatóságok által előírt új ellenőrzési követelményeket a gyakorlatban még nem próbálták ki, mivel az ellenőrzés időpontjáig még nem zárultak le az engedélyek, és ezért azokat nem ellenőrizték az EXIM-politika által előírt szabályok szerint. Ezért a vállalat nem tudta bizonyítani, hogy az adott engedély keretében nem történt túlzott mértékű elengedés. Ezért az engedély alapján bonyolított importon megtakarított vám teljes összege támogatásnak minősül.

(90) Az indiai kormány nem alkalmazta hatékonyan ellenőrzési rendszerét, illetve eljárásait annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termékhez használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja, és a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az egységes ráfordítási-kibocsátási normák önmagukban nem tekinthetők a tényleges felhasználás ellenőrzési rendszerének, mivel a különböző egységes ráfordítási-kibocsátási normák szerinti mennyiségekre vonatkozó engedélyek alapján importált vámmentes alapanyagokat az adott exporttermék vonatkozásában ugyanazon gyártási eljárásban keverik. Az ilyen eljárástípus nem teszi lehetővé az indiai kormány számára, hogy kellő pontossággal ellenőrizze az exportra történő gyártás során felhasznált alapanyagok mennyiségét, valamint azt, hogy melyik egységes ráfordítási-kibocsátási normára vonatkozó teljesítménymutató alapján kell azokat összevetni.

(91) Ezen túlmenően a megfelelően vezetett tényleges felhasználási nyilvántartáson alapuló hatékony ellenőrzést az indiai kormány vagy nem végezte el, vagy még nem fejezte be. Ezenkívül az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában, bár hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja).

(92) Ez a két alrendszer tehát kiegyenlíthető.

3.2.4.6. A támogatás összegének kiszámítása

- (93) Megengedett vám visszatérítési rendszer, illetve helyettesítő vámkedvezményrendszer hiányában a kiegyenlíthető kedvezmény a szokásosan az alapanyagok behozatalakor fizetendő behozatali vámok teljes összegének elengedése. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „túlzott mértékű” vámelengedés kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint I. mellékletének i) pontja értelmében csak a túlzott mértékű vámelengedés egyenlíthető ki, feltéve hogy az alaprendelet II. és III. mellékletében foglalt feltételek teljesülnek. Ezek a feltételek azonban a jelen esetben nem teljesültek. Tehát a megfelelő nyomon követési eljárás hiányának megállapítása esetén a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt nem kell alkalmazni, és inkább a ki nem fizetett vámok (a kiesett bevétel) mennyiségének kiegyenlítésével kapcsolatos szokásos szabályt kell alkalmazni, nem pedig szándékos túlzott mértékű vámelengedést. Az alaprendelet II. mellékletének II. részében és III. mellékletének II. részében foglaltaknak megfelelően nem a vizsgálatot folytató hatóságra hárul a szóban forgó túlzott mértékű elengedés kiszámítása. Épp ellenkezőleg, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint csak kellő bizonyítékot kell megállapítani valamely állítólagos ellenőrzési rendszer megfelelőségének cáfolására.
- (94) A támogatás összege a felülvizsgálati időszak során az érintett termékre alkalmazott két alrendszer keretében importált anyagokra elengedett behozatali vámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban, a támogatás elnyeréséhez szükségeszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre levonták a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget az érintett termék felülvizsgálati időszak alatti exportforgalmához megfelelő nevezőként rendelték hozzá, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (95) Számos, az ALS/AAS működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelemszerűen kiigazították.
- (96) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, még az érintett terméken kívül más termékek exportja következtében keletkező ALS/AAS rendszerből származó gazdasági előnyt is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető gazdasági előny összegének megállapításakor. Az ALS/AAS nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a gazdasági előny kihasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Következésképpen az érintett termék részesülhet az ALS/AAS működése során keletkezett valamennyi gazdasági előnyből.

- (97) A mintában szereplők közül két vállalat részesült ALS-ben vagy AAS-ben, ahol a kedvezmény mértéke 0,17 %-tól 1,74 %-ig terjedt.

3.2.5. Exportfeldolgozó Zónák/Exportorientált Egységek (EPZ-k/EOU-k)

- (98) Megállapították, hogy egyetlen együttműködő exportáló gyártó sem található egy SEZS-ben vagy EPZS-ben, vagy rendelkezik EOU státusszal. Ezért nem ítélték szükségesnek, hogy e vizsgálatban tovább elemezzék ezt a rendszert.

3.2.6. Jövedelemadó-mentességi rendszer (ITES)

- (99) E rendszer keretében az exportőrök az exportértékesítésből származó nyereség után fizetendő jövedelemadó alóli részleges mentességben részesülhetnek. E mentesség jogalapját a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza állapította meg.
- (100) Ezt a rendelkezést a 2005–2006-os értékelési évtől (azaz a 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évtől) eltörölték, és így a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza 2004. március 31. után semmilyen kedvezményt nem biztosít. A felülvizsgálati időszak során e rendszer keretében egyetlen együttműködő exportáló gyártó sem részesült kedvezményben. Ezért nem ítélték szükségesnek, hogy e vizsgálatban tovább elemezzék ezt a rendszert.

3.2.7. Vámvisszatérítési rendszer (DDS)

3.2.7.1. Jogalap

- (101) A rendszer az 1962. évi vámtörvény 75. szakaszán, az 1944. évi jövedéki törvény 37. szakasza (2) bekezdésének xvi. pontján és az 1994. évi költségvetési törvény 93A. és 94. szakaszán alapul.

3.2.7.2. Jogosultság

- (102) E rendszer igénybevételére bármely exportőr jogosult.

3.2.7.3. Gyakorlati végrehajtás

- (103) Az indiai kormány a vámvisszatérítések mértékének két fajtáját állapította meg, azaz a „teljes ágazati” mértéket, amelyet átalányösszeg alapján alkalmaznak egy adott termék összes exportőrére és a „márka” mértéket, amelyeket a „teljes ágazati” mérték alá nem tartozó termékekre alkalmaznak vállalatonként. Az érintett termékekre az első típus (a teljes ágazati mérték) vonatkozik.

- (104) A teljes ágazati visszatérítési mértéket a rendszer keretében exportált termékek értékének százalékában számítják ki. Az indiai hatóságok különböző termékek, így az érintett termék vonatkozásában is megállapítottak ilyen teljes ágazati visszatérítési mértékeket. Meghatározásuk az exporttermék gyártási folyamata során használt árukra és szolgáltatásokra felszámított feltételezett közvetett adók és importterhek alapján (importvám, jövedéki adó, szolgáltatási adó stb.) történik, ideértve az alapanyagok gyártásához használt árukra és szolgáltatásokra kivetett feltételezett közvetett adókat és importterheket, függetlenül attól, hogy ezeket az adók ténylegesen megfizették-e vagy sem. A DDS összegére egységenkénti exporttermékre vonatkozó maximális értékhatár vonatkozik. Amennyiben a vállalat e vámok egy részét vissza tudja igényelni a CENVAT rendszerből, akkor a visszatérítés mértéke alacsonyabb.
- (105) A felülvizsgálati időszak során az érintett termékre vonatkozó vámvisszatérítési mértékeket többször módosították. 2007. április 1-jéig terméktípustól függően a vonatkozó mérték 6,4 és 6,9 % között, 2007. szeptember 1-jéig 9,1 % és 9,8 % között volt. 2007. december 13-án – a felülvizsgálati időszak vége után – a visszatérítés mértékét 10,1 % és 10,3 % közötti mértékűre emelték, és az emelést visszamenőleges hatállyal alkalmazták a 2007. szeptember 1-jét követő, azaz a felülvizsgálati időszakon belüli importokra.
- (106) Ahhoz, hogy a vállalat jogosult legyen az e rendszer alapján járó kedvezményekre, exportálnia kell. Az export időpontjában az exportőrnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságok felé arról, hogy az export a DDS alapján történik. Az áruexport érdekében az indiai vámhatóság – a feladási eljárás során – export-fuvarlevelet állít ki. Ez a dokumentum többek között feltünteti az adott exportügyletre nyújtandó DDS összegét. Az exportőr ekkor még ismeri a kedvezmény mértékét, amelyben részesülni fog és azt követelésként számolja el könyveiben. Amint a vámhatóságok kiállították az export-fuvarlevelet, az indiai kormány nem mérlegelheti a DDS megadását. A kedvezmény kiszámítására szolgáló, vonatkozó DDS-mérték általában az, amely az exportnyilatkozat megtételekor érvényben volt. A vizsgálati időszak során a visszatérítés mértékét visszamenőlegesen megemelték, amit a támogatási összeg kiszámításakor figyelembe vettek.
- (108) Azzal is érveltek, hogy a DDS nem függött exportteljesítménytől, mivel az e rendszerből származó előny nem kapcsolódott az exportőr által teljesített kivitel mennyiségéhez. Ezt az érvelést vissza kell utasítani, mivel a DDS-ből származó gazdasági előnyre csak akkor lehet igényt tartani, ha az árukat exportálták, ami elégséges az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában szereplő exportfüggőségi kritérium teljesítéséhez. E következtetés fényében nem szükséges elemezni azt az érvet, miszerint a DDS nem egyedi az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében.
- (109) Az indiai kormány beadványa szerint a DDS az alaprendeletben foglaltakkal összeegyeztethető visszatérítési rendszer, a teljes ágazatra vonatkozó visszatérítési ráta meghatározásának eljárása ésszerű volt, hatékony és az exportáló országban általánosan elfogadott kereskedelmi gyakorlaton alapult a II. melléklet II. részének (4) és a III. melléklet II. részének (2) pontja szerint. Amint azt a fenti (104) preambulumbekkezdés is kifejti, ez az eljárás magában foglalta a gyártási folyamat során használt alapanyagok, az importterhek és a közvetett adók teljes ágazatra vonatkozó becslését. Ez az eljárás azonban nem volt elég pontos még az indiai kormány beadványa szerint sem. Valójában az indiai kormány megerősítette, hogy átlagolási műveletre is sor került, ami azt is magával vonná, hogy a tényleges visszatérítés meghaladja a ténylegesen kifizetett vámok összegét. Ezen túlmenően az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen érintett alapanyagokra vonatkozóan, holott erre egyébként szükség lenne ténylegesen alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában (II. melléklet II. részének (5) pontja, valamint III. melléklet II. részének (3) pontja), illetve azt sem bizonyította, hogy nem került sor túlzott mértékű vámelengedésre. Az alaprendeletben meghatározott mintavételi eljárásokkal vont állítólagos párhuzamoknak nincs jelentősége, mivel azok világosan a szubvencióellenes vizsgálatra hivatkoznak és nem képezik a II. és III. mellékletben lefektetett kritériumok részét. Következésképpen az érvet vissza kell utasítani.
- (110) A beadványok szerint az a tény, hogy a DDS-be az indiai kormány nem foglalta bele az Indiában fizetendő valamennyi közvetett adót, hanem csak a központi közvetett adókat, nem enged arra következtetni, hogy túlzott mértékű vámvisszatérítés esete állna fenn. Ezt az érvet vissza kell utasítani, mivel a II. melléklet II. részének (4) pontja, valamint a III. melléklet II. részének (2) pontja szerint a túlzott mértékű vámvisszatérítést különös szubvenció rendszer keretén belül kell értékelni.

3.2.7.4. Észrevételek a közzétételkor

- (107) Több fél azzal érvelt, hogy a DDS nem kiegyenlíthető ebben a vizsgálatban, mivel nem említették kifejezetten a vizsgálat kezdetén kiküldött szubvencióellenes kérdőívben. Ezt az érvet a következők miatt kell visszautasítani. E felülvizsgálat célja a megindításról szóló értesítés szerint azon „szubvenció mértékének meghatározása”, amely az érintett terméket exportáló gyártóknak gazdasági előnyt nyújtott, azaz magába foglalja az indiai kormány által működtetett valamennyi támogatási rendszert.

3.2.7.5. Következtetés

- (111) A DDS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A vámvisszatérítés összege megegyezik a kormány által elengedett bevétellel, amelyet egyébként beszedtek és az indiai kormánynak befizettek volna. Emellett az exportra vonatkozó DDS kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel javítja likviditását.

- (112) A DDS jogilag az exportteljesítmény függvénye, és így az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.
- (113) Az eljárásban érintett több fél érvelt azzal, hogy a DDS egy olyan visszatérítési rendszer, amely összeegyeztethető az alaprendelet rendelkezéseivel, és ezért az annak keretében nyújtott kedvezmény nem kiegyenlíthető.
- (114) A vizsgálat megállapította, hogy ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók elengedésének, vámvisszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény rendszernek. Nem felel meg az alaprendelet I. melléklete h) és i) pontjában, a II. mellékletben (az alapanyagok felhasználására vonatkozó iránymutatások), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény rendszer fogalom meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt semmi sem kötelezi arra, hogy i. nyilvántartást vezessen az importált/belföldön beszerzett áruk vagy igénybevett szolgáltatások után megfizetett vámokról és adókról, vagy hogy ii. a gyártási folyamat során ténylegesen felhasználja ezeket az árukat és szolgáltatásokat, és iii. a visszatérítés összegét nem az exportőr által ténylegesen felhasznált alapanyag és a ténylegesen megfizetett vámok és adók alapján számítják.
- (115) Ezenkívül nem működik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exporttermék gyártási folyamatában, vagy hogy sor került-e túlzott mértékű visszatérítésre a belföldi közvetett adók vonatkozásában az alaprendelet I. melléklete h) pontja, valamint II. melléklete, illetve az importvámok vonatkozásában az alaprendelet I. melléklete i) pontja, illetve II. és III. melléklete értelmében.
- (116) Végül egy exportőr attól függetlenül jogosult a DDS által biztosított kedvezményekre, hogy egyáltalán importál-e vagy belföldi forrásból beszerez-e alapanyagokat, és hogy megfizette-e az ezeket a beszerzéseket terhelő vámokat vagy adókat. A kedvezmény megszerzéséhez az exportőrnek elegendő egyszerűen árut exportálni és nem kell bizonyítania, hogy behozott-e bármilyen alapanyagot vagy belföldön beszerzett-e bármilyen alapanyagot vagy szolgáltatást, és hogy az importvámokat vagy a belföldi közvetett adókat megfizette-e. Következésképpen a visszatérítés mértékében nincs különbség attól függően, hogy a vállalat maga felel-e az alapanyag és az érintett termék előállításának összes fázisáért, vagy csak egyszerűen egy exportáló kereskedő.
- 3.2.7.6. A támogatás összegének kiszámítása
- (117) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével és 5. cikkével összhangban a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett által élvezett és a felülvizsgálati időszak alatt feltárt kedvezmény mértékének megfelelően állapították meg. Ebben a vonatkozásban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor az exportügylet e rendszer alapján valósult meg. Attól a pillanattól kezdve az indiai kormány köteles az érintett exportőröknek kifizetni a visszatérítést, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóság kiadja az export-fuvarlevelet – amely többek között megjelöli az adott exportügyletre nyújtandó DDS összegét – az indiai kormány rendelkezési joga megszűnik a támogatás megadása felett. Ezenfelül az együttműködő exportáló gyártók a DDS-t az eredmény elszámolás elve alapján az exportügylet időszakában befolyt bevételként könyvelték el.
- (118) A támogatási mértékek visszamenőleges növelése hatásának figyelembevétele céljából a 2007. szeptember 1. és 30. közötti exportokra elkönyvelt DDS hitel értékét szükség szerint növelték, mivel az indiai kormány által nyújtott tényleges kedvezmény, amelyre a vállalatok jogosultak lesznek magasabb, mint az export idején hivatalosan igényelt összeg.
- (119) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (120) A mintában szereplők közül hét vállalat nyújtott be kifogást azzal, hogy ugyan részesültek a DDS-ben, esetükben nem merült fel túlzott mértékű visszatérítés, mivel az általuk megfizetett adók vagy importvámok meghaladták a visszatérítési összegeket. A Bizottság ezen kifogások elutasításáról döntött. A (111) és a (115) preambulumbekezdés megállapítja, hogy az indiai kormány nem rendelkezett megfelelő, az alaprendelet I., II. és III. mellékletében meghatározott ellenőrzési rendszerrel. A vizsgálat kimutatta továbbá, hogy a vállalatok nem vezettek felhasználási nyilvántartást vagy bármilyen más belső jelentési rendszert az esetleges túlzott mértékű visszatérítések elszámolása céljából. Ilyen jelentéseket a vállalatok a felülvizsgálati látogatások során állítottak össze, és azok többnyire a vállalatok által általában fizetett adókat tartalmazzák.
- (121) Engedélyezett visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszer hiányában a kiegyenlíthető gazdasági előny a DDS rendszerében megvalósított visszatérítés teljes összege. Ellentétben az indiai kormány, a Texprocil és néhány exportőr által a közzétételkor tett észrevételeivel, az alaprendelet nem csak a „többletvisszatérítésről” rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint I. mellékletének i) pontja értelmében csak többletvisszatérítést lehet kiegyenlíteni, amennyiben az alaprendelet II. és III. mellékletében szereplő feltételek teljesülnek. Ezek a feltételek azonban ebben az esetben nem teljesültek. Ily módon a megfelelő ellenőrző eljárás kialakítása hiányában a fenti, visszatérítési rendszerre vonatkozó kivétel nem alkalmazható és a visszatérítés összegének kiegyenlítésére vonatkozó rendes

szabály alkalmazandó, nem pedig valamely más, bizonyítandó többletvisszatérítésre vonatkozó szabály. Ahogy azt az alaprendelet II. mellékletének II. része, valamint III. mellékletének II. része rögzíti, nem a vizsgálatot végző hatóságot terheli az ilyen többletvisszatérítés kiszámításának a terhe. Épp ellenkezőleg, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a hatóság feladata mindössze arra szorítkozik, hogy megállapítsa az állítólagos ellenőrzési rendszer megfelelőségét cáfoló elégséges bizonyítékot. Ezen túlmenően megjegyezendő, hogy ténylegesen alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában szükséges, hogy az indiai hatóságok rendszeres időközönként kiegészítő vizsgálatot végezzenek, azaz rendes körülmények között a kiegyenlítő vám tárgyában folytatott vizsgálat szűrőpróba szerinti ellenőrzése előtt.

(122) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, még az érintett terméken kívül más termékek exportja következtében keletkező DDS-rendszerből származó gazdasági előnyt is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető gazdasági előny összegének megállapításakor. A DDS nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a gazdasági előny kihasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Következésképpen az érintett termék részesülhet a DDS működése során keletkezett valamennyi gazdasági előnyből.

(123) A mintában szereplő valamennyi társaságnak származott gazdasági előnye a DDS-rendszerből a felülvizsgálati időszak alatt. Ezek a társaságok 1,45 %-tól 7,57 %-ig terjedő támogatási hányadokhoz jutottak.

3.2.8. Technológia-korszerűsítési alap rendszer (TUFS)

3.2.8.1. J o g a l a p

(124) A TUFS-t az indiai kormány Textilipari Minisztériumának határozatával vezették be, amely India hivatalos közlönye I. rendkívüli részének I. szakaszában jelent meg 1999. március 31-én (a továbbiakban: határozat). A rendszer érvényességét az 1999. április 1-jétől 2004. március 31-ig terjedő időszakra hagyták jóvá. Ezt először 2007. március 31-ig módosították, majd ismét meghosszabbították a felülvizsgálati időszak végéig.

3.2.8.2. J o g o s u l t s á g

(125) E rendszer keretében a gyapottfeldolgozó, textil és juta ágazatok meglévő és új gyártói jogosultak kedvezményekre.

3.2.8.3. G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s

(126) A rendszer célja, hogy támogatást nyújtson a textil- és jutaipar technológiájának korszerűsítéséhez, ideértve a

rost-, fonal-, szövet-, ruházati és konfekciógyártási egységeket. A rendszer különböző fajtájú támogatásokról rendelkezik tőketámogatás, kamattámogatás vagy a devizahitelek árfolyam-ingadozásainak fedezése formájában. A rendszerben szereplő programok különbséget tesznek a textil- és jutaágazatok, valamint a gépi és kézi szövésközött. A TUFS a következő programokat tartalmazza:

- a) a rúpiában nyújtott rögzített futamidejű hitelekre a hitelintézet által felszámított szokásos kamat 5 %-ának visszatérítése;
- b) az árfolyam-ingadozások 5 %-os fedezése (kamat és tőke) a devizahitelek alapkamatából; vagy
- c) 15 %-os hitelhez kapcsolódó tőketámogatás a textil- és jutaszektorok; vagy
- d) 20 %-os hitelhez kapcsolódó tőketámogatás a gépi szövő ágazatok; vagy
- e) 5 %-os kamat-visszatérítés plusz 10 %-os tőketámogatás bizonyos feldolgozó gépekre; és
- f) 25 %-os tőketámogatás új gépek és berendezések vásárlására a szövést megelőző és szövést követő műveletekre, kézi szövéstre/kézi szövéskorszerűsítésére, tesztelő és minőségellenőrzési berendezésekre, kézi szövő gyártóegységekre.

(127) A vizsgálat megállapította, hogy a mintában szereplő vállalatok közül kettő részesült támogatásban a TUFS keretében az érintett termék gyártására használt gép vásárlásához. Ezek a vállalatok a kamat-visszatérítéses hiteleket (a) program) és a feldolgozó gépre vonatkozó 10 %-os tőketámogatást 5 %-os kamat-visszatérítéssel kombinálva (e) program) vették igénybe.

(128) A határozat tartalmazza azon géptípusok listáját, amelyek megvásárlását a TUFS keretében támogatják. A TUFS szerinti támogatás megszerzéséhez a vállalatok a kereskedelmi bankokhoz vagy más hitelintézetekhez fordulnak, amelyek saját, a hitelfelvevők hitelképességének független vizsgálata alapján nyújtanak hiteleket a vállalatoknak. Amennyiben a hitelfelvevő a rendszer szerint jogosult kamattámogatásra, a kereskedelmi bankok az igényt a „csomóponti ügynökségnek” továbbítják, amely ezt követően felszabadítja a támogatás összegét az érintett kereskedelmi banknak. Végül a kereskedelmi bankok az így kapott összeget jóváírják a hitelfelvevő számláján. A csomóponti ügynökségek az indiai kormány Textilipari Minisztériumától kapnak visszatérítést. Az indiai kormány a szükséges forrásokat negyedévente bocsátja a csomóponti ügynökségek rendelkezésére.

3.2.8.4. Észrevételek a közzétételkor

- (129) E rendszerre vonatkozóan az érdekelt felektől nem érkeztek észrevételek.

3.2.8.5. Következtetés

- (130) A 2. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja rendelkezéseinek értelmében a TUFs támogatásnak minősül, mivel az vissza nem térítendő támogatás formájában a kormány által nyújtott közvetlen pénzeszköz-átadással jár. A támogatás a gépvásárlás finanszírozási és kamatköltségének csökkentésével biztosít gazdasági előnyt.
- (131) A támogatás az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek, és ezért kiegyenlíthetőnek minősül, mivel azt konkrétan egy iparágnak vagy iparág-csoportnak nyújtják, ideértve az érintett termék gyártását is.

3.2.8.6. A támogatás összegének kiszámítása

- (132) Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a tőketámogatás összegét a kedvezményezett vállalatok által a megvásárolt gépen megtakarított összeg alapján számították ki oly módon, hogy az összeget egy olyan időszakra osztották fel arányosan, amely megfelel az ilyen tárgyi eszközökre alkalmazott szokásos értékcsökkenési időszaknak. Az elfogadott gyakorlattal összhangban a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, az így kiszámított összeget az adott időszaki kamat hozzáadásával kiigazították, hogy idővel tükrözze a kedvezmény teljes értékét. Erre a célra a felülvizsgálati időszak alatt Indiában érvényes kereskedelmi kamatláb megfelelőnek tűnt. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatást vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes textilforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatást nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (133) Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a kamattámogatást a vizsgálati időszak alatt az érintett vállalatoknak az adott gépek megvásárlására felvett kereskedelmi hitelekre fizetett kamatokhoz kapcsolódóan ténylegesen visszafizetett összeg alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatást vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes textilforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatást nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (134) A mintában két társaságnak származott gazdasági előnye ebből a rendszerből a vizsgálati időszak alatt. Ezek a társaságok 0,01 %-tól 0,31 %-ig terjedő támogatási hányadokhoz jutottak.

3.2.9. Exporthitelezési rendszer (szállítás előtt és szállítás után) (ECS)

3.2.9.1. J o g a l a p

- (135) A rendszert az Indiai Központi Jegybank a „Master Circular IECN No. 02/04.02.02/2006-07” (devizában nyújtott exporthitel), a „Master Circular IECN No. 01/04.02.02/2006-07” (rúpiában nyújtott exporthitel) és a „Master Circular DBOD.DIR(Exp.)No.01/04.02.02/2007-08” (a rúpiában és a devizában nyújtott exporthitelre összevonva) című körrendeletében ismerteti részletesen, amelyet a felülvizsgálati időszakban valamennyi indiai kereskedelmi banknak címzett. A körrendeleteket rendszeresen felülvizsgálják és frissítik.

3.2.9.2. J o g o s u l t s á g

- (136) E rendszerre a gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak.

3.2.9.3. Gyakorlati végrehajtás

- (137) E rendszer keretében az Indiai Központi Jegybank a kereskedelmi bankok által az exportőröknek az exporthitelek vonatkozásában felszámítható kötelező maximális kamatlábat állapít meg indiai rúpiában és devizában egyaránt. Az ECS két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitelrendszerből („csomagolási hitel”), amely a kiviteltől az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hitelek foglaltja magában, illetve a szállítás utáni exporthitelrendszerből, amely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. Az Indiai Központi Jegybank továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhitelállományuk meghatározott részét exportfinanszírozásra fordítsák.
- (138) Az Indiai Központi Jegybank körrendeleteinek eredményeként az exportőrök kedvezményes kamatláb mellett részesülhetnek exporthitelekben a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek”) képest, amelyek kamatlábat egyedül a piaci feltételek határozzák meg.

3.2.9.4. Észrevételek a közzétételkor

- (139) Az indiai kormány azt állította, hogy az ECS tekintetében a Bizottság elmulasztotta a rendszernek a kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (ASCM) I. mellékletének k) pontjában foglalt rendelkezései fényében történő vizsgálatát, és azzal érvelt, hogy a – mind indiai rúpiában, mind külföldi devizában nyújtott – exporthitelek nem voltak kiegyenlíthetőek, különösen mivel a külföldi devizában nyújtott kölcsönök esetében a bankoknak lehetősége nyílt „nemzetközileg versenyképes rátákon” venni fel kölcsönt.

- (140) Szükséges megjegyezni, hogy a (135) preambulumbekzdésben hivatkozott exporthitel-rendszerek nem tartoznak a kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (ASCM) I. mellékletének k) pontja hatálya alá, mivel rendes körülmények között csak a kétéves vagy hosszabb időtartamú exportfinanszírozás tekinthető „exporthitelnek” az említett rendelkezés értelmében, mivel az OECD államilag támogatott exporthitelre vonatkozó iránymutatásról szóló megállapodása ezt a meghatározást alkalmazza. Ennélfogva ezt az érvet vissza kell utasítani.

3.2.9.5. Következtetés

- (141) Az Indiai Központi Jegybank (135) preambulumbekzdésben említett körrendeletei által az ECS-hitelek vonatkozásában megállapított kedvezményes kamatok révén az exportőr kamatköltségei csökkenhetnek a pusztán a piaci feltételek által szabályozott hitelköltségekhez képest és ebben az esetben az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében kedvezményben részesíti az adott exportőrt. Az exportfinanszírozás önmagában nem biztonságosabb, mint a belföldi finanszírozás. Valójában általában kockázatosabbnak ítélik meg és egy bizonyos hitelre előírt biztosíték mértéke – a finanszírozás tárgyától függetlenül – tisztán az adott kereskedelmi bank kereskedelmi döntése. A különböző bankok kamatláb eltérései az Indiai Központi Jegybank által alkalmazott módszer eredménye, amely minden egyes kereskedelmi bankra egyedi maximális hitelkamatlábát szab meg. Emellett a kereskedelmi bankok nem kötelesek továbbadni az exportfinanszírozási hitelt felvevőknek a devizában nyújtott exporthitelre vonatkozó előnyösebb kamatlábat.
- (142) Annak ellenére, hogy az ECS keretében biztosított kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja iv. alpontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak tekintendő. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a támogatás létrehozása sem az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja iv. alpontja, sem pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás értelmében nem jár költséggel az államháztartás számára, pl. a kereskedelmi bankok kamatvesztésének indiai kormány általi megtérítésével, hanem a támogatáshoz csupán kormányzati rendelkezésre van szükség, amely előírja az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában ismertetett feladatok végrehajtását. Az Indiai Központi Jegybank államháztartási szerv, és ezért az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdésében rögzített fogalom meghatározás értelmében „kormányzatnak” minősül. Az intézmény 100 %-ban állami tulajdon, közérdekű, pl. monetáris politikai célokat szolgál, és vezetőségét az indiai kormány nevezi ki. Az Indiai Központi Jegybank magánjogi szervek felett rendelkezik, mivel a kereskedelmi bankokat bizonyos feltételek betartására kötelezi, többek között arra, hogy a jegybank körrendeleteinek rendelkezései értelmében az exporthitelek vonatkozásában kamatplafont alkalmazzanak, illetve a jegybank rendelkezéseinek megfelelően nettó bankhitelek bizonyos részét exportfinanszírozásra fordítsák. Ez az utasítás arra kötelezi a kereskedelmi bankokat, hogy ellássák az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pont-

jának i. alpontjában említett feladatokat, ez esetben hitelt nyújtsanak kedvezményes exportfinanszírozás formájában. A pénzeszközök meghatározott feltételek szerinti, hitelek formájában megvalósuló ilyen közvetlen átutalása rendes körülmények között a kormány feladata lenne, és ez a gyakorlat az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében ténylegesen nem különbözik a kormányok által követett szokásos gyakorlattól.

- (143) Ez a támogatás egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok csak exportügyletek finanszírozására vehetők igénybe, és ezért az exportteljesítmény függvényei az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint.

3.2.9.6. A támogatás összegének kiszámítása

- (144) A támogatás összegének kiszámítására annak a különbségnek az alapján került sor, amely a felülvizsgálati időszak során igénybe vett exporthitelek után fizetett kamat, és azon összeg között jelentkezik, amelyet abban az esetben kellett volna megfizetni, ha a szokásos kereskedelmi hitelekre vonatkozó kamatlábat alkalmazták volna. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (145) Számos, az ECS működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelemszerűen kiigazították.
- (146) A vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő valamennyi vállalat és csoport támogatást szerzett e rendszer keretében, ahol a támogatások 1,05 %-ig terjedtek, míg egy vállalatnál a támogatás elhanyagolhatóan bizonyult.
- ### 3.3. A kiegyenlíthető támogatások összege
- (147) A kiegyenlíthető támogatások összege az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban, értékben kifejezve, a vizsgált exportáló gyártók tekintetében 5,2 % és 9,7 % közötti volt.
- (148) Az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban a mintában nem szereplő együttműködő társaságok támogatási hányada a mintában szereplő együttműködő társaságokra megállapított támogatási hányad súlyozott átlaga alapján 7,7 %. Tekintettel arra, hogy India esetében az együttműködés mértéke összességében magas (95 %) volt, a fennmaradó támogatási hányadot az összes többi társaság esetében a Bizottság a legmagasabb, azaz 9,7 %-os egyedi hányaddal jellemzett társaság szintjével azonos szinten állapította meg.

Támogatási rendszer → Vállalat/Csoport ↓	DEPBS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZs/EOU-s	ITES	ECS	DDS	TUFS	Összesen
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufactu- ring Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd.	3,96 %						nem jelentős	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd.	0,5 %	0,09 %	nem jelentős	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

- (149) Az alaprendelet 19. cikkének rendelkezéseivel és a részleges időközi felülvizsgálatnak a vizsgálat megindításáról szóló értesítés 3. pontjában megállapított indokaival összhangban megállapítást nyert, hogy az együttműködő gyártók tekintetében a támogatási szint megváltozott, ezért a 74/2004/EK rendelet által kivetett kiegyenlítő vám mértékét ennek megfelelően módosítani kell.
- (150) A jelenleg érvényes végleges vám a kiegyenlítési hányadok alapján került megállapításra, mivel a kár kiküszöbölésének szintje magasabb volt. Mivel az e felülvizsgálat során megállapított támogatási hányadok sem haladták meg a kár kiküszöbölésének szintjét, az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban a vámokat a támogatási hányadok alapján határozták meg.
- (151) A Pasupati Fabrics vállalat – amely nem képezte e felülvizsgálat részét – támogatási hányada az eredeti vizsgálatban megállapított szinten maradt, mivel a vállalat olyan támogatási rendszert vesz igénybe, amelyet e vizsgálat nem vizsgált.

- (152) Azon vállalatokat, amelyekről megállapítást nyert, hogy kapcsolt vállalkozások, a vámbeszedés céljából egyetlen jogi személyként (csoportként) tekintették, és ezért rájuk ugyanazt a kiegyenlítő vámot alkalmazták. A megfelelő súlyozáshoz azt a mennyiséget használták fel, amit ezek a csoportok a felülvizsgálati időszak alatt az érintett termékből exportáltak.
- (153) A mintában szereplő Prem Textiles vállalat által a felülvizsgálat során szolgáltatott információ szerint a társaság neve Prem Textiles (International) Pvt. Ltd-re módosult. Az információ ellenőrzését követően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a névváltozás semmilyen módon nem befolyásolja e felülvizsgálat megállapításait, a Bizottság eleget tett a kérésnek és e rendeletben a társaság megnevezése Prem Textiles (International) Pvt. Ltd.
- (154) Tekintettel arra, hogy India esetében az együttműködés mértéke összességében magas (95 %) volt, a fennmaradó támogatási hányadot az összes többi társaság esetében a Bizottság a legmagasabb, azaz 9,7 %-os egyedi hányaddal jellemzett társaság szintjével azonos szinten állapította meg.
- (155) Következésképpen az alábbi vámokat kell alkalmazni:

Vállalat/Csoport	Vámtétel (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., Mumbai N W Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai	8,2 %
Intex Exports, Mumbai Pattex Exports, Mumbai Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Mumbai	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2 %
A mintában nem szereplő együttműködő vállalatok	7,7 %
Összes többi vállalat	9,7 %

- (156) Az egyes vállalatokra vonatkozóan e rendeletben meghatározott kiegyenlítő vámok mértékét a jelenlegi vizsgálat megállapításai alapján állapították meg. Ezért ezek a vámtételek a vizsgálat során az egyes társaságokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Az I. melléklet vállalataira alkalmazandó vámmal és az „összes többi vállalatra” alkalmazandó országos vámmal ellentétben ezek a vámtételek ezért kizárólag az Indiából származó, és az említett vállalatok, tehát a meghatározott jogi személyek által előállított termékek behozatalára alkalmazandók. Bármely más, e rendelet rendelkező részében kifejezetten név és cím szerint nem említett társaság által – beleértve a kifejezetten az említettekhez kapcsolódó jogi személyeket is – előállított importált termékek nem részesülhetnek e vámtételek előnyeiből és rájuk az „összes többi vállalatra” alkalmazandó vámtételt kell alkalmazni.
- (157) Minden olyan igénybejelentést, amely ezeknek az egyedi társasági kiegyenlítő vámok alkalmazását kéri (pl. a jogi személy nevének változását követően, vagy új termelési illetve értékesítési egységek létesítése után) haladéktalanul a Bizottságnak kell címezni, az összes kapcsolódó információval, különösen a társaság általi gyártáshoz és export értékesítéséhez kapcsolódó tevékenységeivel együtt, pl. ezzel a névváltozással, vagy ezzel a termelő és értékesítő egységeket érintő változással kapcsolatos módosítással. A Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően adott esetben az egyedi vámtételek előnyeiben részesülő vállalatok jegyzékének frissítésével megfelelően módosítja a rendeletet,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 74/2004/EK rendelet 1. cikkének helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. cikk

(1) Az Indiából származó tiszta, vagy mesterséges szálakkal, illetve lenszállal (amennyiben nem a lenszál a meghatározó rost) kevert pamutszálás, fehérített, festett vagy nyomott, jelenleg az ex 6302 21 00 (6302 21 00 81 és 6302 21 00 89 TARIC-kódok), ex 6302 22 90 (6302 22 90 19 TARIC-kód), ex 6302 31 00 (6302 31 00 90 TARIC-kód) és az ex 6302 32 90 (6302 32 90 19 TARIC-kód) KN-kód alá sorolható ágynemű importjára végleges kiegyenlítő vámot vetnek ki.

(2) A következő társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, vám kivetését megelőző árára alkalmazandó vámtétel a következő:

Vállalat	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., Mumbai	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Mumbai	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai	8,2	A492
Intex Exports, Mumbai	7,6	A904
Pattex Exports, Mumbai	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6	A906

Vállalat	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Mumbai	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, Új-Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2	A497

(3) A mellékletben felsorolt társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, vám kivetését megelőző árára alkalmazandó vámtétel 7,7 % (Kiegészítő TARIC-kód: A498).

(4) A (2) és (3) bekezdésben meg nem határozott társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, vám kivetését megelőző árára alkalmazandó vámtétel 9,7 % (kiegészítő TARIC-kód: A999).

(5) Eltérő előírás hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.”

2. cikk

A 74/2004/EK rendelet melléklete helyébe e rendelet melléklete lép.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
M. BARNIER

MELLÉKLET

„MELLÉKLET

Kiegészítő TARIC-kód A498

Ajit Impex	Mumbai
Alok Industries Limited	Mumbai
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	Újdelhi
At Home India Pvt. Ltd	Újdelhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	Újdelhi
Beepee Enterprise	Mumbai
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	Újdelhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Dimple Impex (India) Pvt. Ltd	Újdelhi
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	Újdelhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Mumbai
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	Újdelhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai

Himalaya Overseas	Újdelhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	Újdelhi
Indian Arts and Crafts Syndicate	Újdelhi
Indian Craft Creations	Újdelhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	Újdelhi
Kabra Brothers	Mumbai
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	Újdelhi
Lalit & Company	Mumbai
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	Újdelhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	Újdelhi
M/s. Opera Clothing	Mumbai
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	Újdelhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Mumbai
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	Újdelhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt. Ltd	Újdelhi
Radiant Exports	Újdelhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Mumbai

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	Újdelhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt. Ltd	Mumbai
Shivani Exports	Mumbai
Shivani Impex	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Mumbai
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt. Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai
Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai"

A TANÁCS 1354/2008/EK RENDELETE**(2008. december 18.)**

az egyes Indiából származó grafitelektróda-rendszerek importjára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 1628/2004/EK rendelet módosításáról és az egyes Indiából származó grafitelektróda-rendszerek importjára vonatkozó végleges dömpingvám kivetéséről szóló 1629/2004/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet), és különösen annak 15. és 19. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS**I. Előzetes vizsgálat és meglévő intézkedések**

- (1) A Tanács az 1628/2004/EK rendelettel ⁽²⁾ végleges kiegyenlítő vámot vetett ki a következő grafitelektródák importjára: elektromos kemencékben használatos, sűrűsége 1,65 g/cm³ vagy annál nagyobb és elektromos ellenállása 6,0 µΩ vagy annál kisebb, a 8545 11 00 KN-kód alá eső és az ilyen elektródákhoz használt érintkezők, amelyek a 8545 90 90 KN-kód alá esnek, akár részegységként importálták, akár különállóan, és Indiából származnak. A rögzített vámtétel 7,0 % és 15,7 % között mozog azon egyedileg megnevezett exportőrök esetében, amelyeknél a más exportőröktől származó behozatalokra a maradvány vámtétel 15,7 %.

- (2) Ezzel egy időben az 1629/2004/EK rendelettel ⁽³⁾ a Tanács ugyanezen, Indiából származó termékek behozatalára végleges dömpingvámot vetett ki.

II. Részleges időközi felülvizsgálat indítása

- (3) A végleges kiegyenlítő vám kivetését követően India kormánya (az indiai kormány) előterjesztette, hogy a

két támogatási rendszer (a Vámjogosultsági Betétkönyvi Rendszer, valamint a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza szerinti jövedelemadó-mentesség) körülményei megváltoztak, és hogy e változások tartós jellegűek. Azzal érveltek, hogy a támogatás szintje valószínűsíthetően csökkent, és így a részben ezekre a rendszerekre létrehozott intézkedéseket felül kell vizsgálni.

- (4) A Bizottság megvizsgálta az indiai kormány által benyújtott bizonyítékot, és úgy ítélte meg, hogy ennek alapján indokolt a szubvencióellenes alaprendelet 19. cikkének rendelkezései szerinti felülvizsgálat megindítása. A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítéssel ⁽⁴⁾ hivatalból megindította a hatályban lévő rendelkezések részleges időközi felülvizsgálatát.

- (5) A részleges időközi felülvizsgálat keretében indított vizsgálat célja, hogy felmérje az olyan vállalatokra vonatkozó meglévő intézkedések folytatásának, megszüntetésének vagy módosításának szükségességét, amelyek az egyik vagy mindkét megváltozott támogatási rendszer kedvezményeiből részesültek, és amely vállalatokra vonatkozóan más rendszerek tekintetében a vizsgálat megindításáról szóló értesítés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban elegendő bizonyíték állt rendelkezésre.

III. Vizsgálati időszak

- (6) A vizsgálat a 2006. október 1-jétől 2007. szeptember 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: a felülvizsgálati időszak) terjedt ki.

IV. A vizsgálat során érintett felek

- (7) A Bizottság a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról hivatalosan értesítette az indiai kormányt, a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben felsorolt két indiai exportáló gyártót, valamint a közösségi gyártókat. Az érdekelt feleknek lehetőségük volt álláspontjuk írásbeli kifejtésére és szóbeli meghallgatás kérésére. A felek által benyújtott írásbeli és szóbeli észrevételeket mérlegelték, és adott esetben figyelembe vették.

⁽¹⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o.

⁽²⁾ HL L 295., 2004.9.18., 4. o.

⁽³⁾ HL L 295., 2004.9.18., 10. o.

⁽⁴⁾ HL C 230., 2007.10.2., 9. o.

(8) A Bizottság kérdőíveket küldött a két együttműködő exportáló gyártónak és az indiai kormánynak. Mindkét együttműködő exportáló gyártó és az indiai kormány is válaszolt.

(9) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a támogatás megállapításához szükségesnek ítélt. A következő érdekelt felek hivatalaiban, illetve telephelyein tettek ellenőrző látogatást:

1. az indiai kormány

— az indiai kereskedelmi minisztérium, Új-Delhi

2. indiai exportáló gyártók

— Graphite India Limited (GIL), Kolkatta

— Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Noida

V. Közzététel és az eljárással kapcsolatos észrevételek

(10) Az indiai kormány és a többi érdekelt fél tájékoztatást kapott azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján javasolni akarták a két indiai együttműködő gyártóra alkalmazandó vámtétel módosítását, valamint a szóban forgó részleges időközi felülvizsgálatban nem együttműködő egyéb vállalatokra vonatkozó meglévő intézkedések fenntartását. Emellett kellő időt kaptak észrevételeik megtételére. Valamennyi benyújtott dokumentumot és észrevételt a következőkben foglaltaknak megfelelően kellően figyelembe vettek.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(11) A felülvizsgálattal érintett termékek megegyeznek az 1628/2004/EK rendelettel érintett termékekkel, azaz olyan grafit-elektroda-rendszerekkel, amelyek elektromos kemencékben használatosak, sűrűségük $1,65 \text{ g/cm}^3$ vagy annál nagyobb és elektromos ellenállásuk $6,0 \mu\Omega$ vagy annál kisebb, a 8545 11 00 KN-kód alá sorolják őket, valamint az ilyen elektródákhoz használt érintkezők, amelyek a 8545 90 90 KN-kód alá esnek, akár részegységként importálták, akár különállón, és Indiából származnak.

C. SZUBVENCÍÓK

I. Bevezetés

(12) Az alábbi rendszerek vizsgálatára, amelyek állítólagosan szubvenciók odaítélésével járnak, az indiai kormány által és az együttműködő exportáló gyártók által benyújtott információk, valamint a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján került sor:

a) (a korábban előzetes engedélyezési rendszer néven ismert) előzetes meghatalmazási rendszer;

b) Vámjogosultsági Betétkönyvi Rendszer;

c) beruházási javak exportösztönzési rendszere;

d) jövedelemadó-mentesség;

e) Madhya Pradesh állam által nyújtott, a villamos energiát terhelő adó alóli mentesség.

(13) A fenti a)–c) pontban megjelölt rendszerek az 1992. évi (1992. évi 22. számú) külkereskedelmi (fejlesztési és szabályozási) törvényen alapulnak, amely 1992. augusztus 7-én lépett hatályba (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény). A külkereskedelmi törvény feljogosítja az indiai kormányt, hogy értesítéseket adjon ki az export- és importpolitikával kapcsolatban. Ezeket az „Export- és importpolitika” című dokumentumok foglalják össze, amelyeket a Kereskedelmi Minisztérium ötévente ad ki és rendszeresen frissít. Ebben az esetben a felülvizsgálati időszak szempontjából egyetlen export- és importpolitikai dokumentum bír jelentőséggel: a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó dokumentum (a továbbiakban: a 2004–2009-es EXIM-politika). Ezenfelül az indiai kormány a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó eljárási kézikönyv I. kötetében (a továbbiakban: a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötet) is meghatároz olyan eljárásokat, amelyek a 2004–2009-es EXIM-politikát szabályozzák. Az eljárási kézikönyvet szintén rendszeresen frissítik.

(14) A fenti d) pontban megjelölt jövedelemadó-mentességi rendszer a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvényen alapul, amelyet évente módosít a költségvetésről szóló törvény.

(15) A fenti e) pontban megjelölt villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszer a villamos energiát terhelő adóról szóló 1949. évi Madhya Pradesh-i törvény 3-B. szakaszán alapul.

(16) A szubvencióellenes alaprendelet 11. cikkének (10) bekezdésével összhangban a Bizottság további konzultációkra kérte fel az indiai kormányt mind a megváltozott, mind a változatlan rendszerek tekintetében, hogy az állítólagos rendszerekkel kapcsolatban tisztázza a tényleges helyzetet, és kölcsönösen elfogadott megoldást érjen el. E konzultációkat követően, és az adott rendszerekkel kapcsolatos kölcsönösen elfogadott megoldás hiányában a Bizottság mindezeket a rendszereket belefoglalta a támogatás vizsgálatába.

II. Konkrét rendszerek

1. Előzetes meghatalmazási rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS)

a) Jogalap

- (17) A rendszer részletes leírása a 2004–2009-es EXIM-politika 4.1.1–4.1.14. bekezdésében és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.1–4.30. fejezetében található. Az előző felülvizsgálat során – amelynek következtében a 1628/2004/EK rendelet kivetette a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vámot –, ennek a rendszernek az elnevezése előzetes engedélyezési rendszer volt.

b) Jogosultság

- (18) Az AAS hat alrendszerből áll, amelyek részletesebb ismertetése az alábbiakban található. Ezen alrendszerek többek között a jogosultság hatókörét illetően is eltérőek. A tényleges exportra szóló AAS-re és az éves igényre szóló AAS-re a támogató gyártókhoz „kötött” gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak. A végső exportőr részére szállító gyártó exportőrök köztes szállításaik vonatkozásában jogosultak AAS-re. Azok a fővállalkozók, amelyek a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. bekezdésében említett „kváziexport” kategóriák, mint például az exportorientált egységek beszállítói, jogosultak a kváziexportra vonatkozó AAS-re. Végül a gyártó exportőrök közbenső beszállítói az előzetes felszabadítási megbízásra (Advance Release Order, ARO), valamint a fedezett belföldi akkreditívra vonatkozó alrendszerek alapján „kváziexport” után járó kedvezményekre jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (19) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:

i. *Tényleges (fizikai) export*: Ez a fő alrendszer. Az alapanyagok vámmentes behozatalát teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártásához. A „fizikai” jelző ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exportterméknek ténylegesen el kell hagynia India területét. Az engedély meghatározza az importtámogatást és az exportkötelezettséget, beleértve az exporttermék fajtáját is.

ii. *Éves igény*: Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékhez, hanem egy szélesebb termékcsoporthoz (például vegyi és kapcsolódó termékek) kapcsolódik. Az engedély jogosultja – a múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig – vámmentesen hozhat be bármely alapanyagot az adott termékcsoportba tartozó bármely termék gyártásához. Az adott termékcsoportba tartozó és az említett vámmentes alapanyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálhatja.

iii. *Közbenső szállítások*: Ez az alrendszer azokat az eseteket fedi le, amikor két gyártó szándékozik ugyanazt az exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A gyártó exportőr állítja elő a köztes terméket. Az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból igénybe veheti az AAS-t a közbenső szállításokra. A végső exportőr befejezi a gyártást, és köteles a készterméket exportálni.

iv. *Kváziexport*: Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. szakaszának b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevőkategóriák részére „kváziexportként” értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen importálja. Az indiai kormány szerint a kváziexport azokra az ügyletekre vonatkozik, amelyekben a szállított áruk nem hagyják el az országot. Számos szállítási kategóriát tekintenek kváziexportnak, feltéve, hogy az árut Indiában állítják elő. Ide tartozik például az exportorientált egységek vagy a különleges gazdasági övezetben található vállalatok számára történő áruszállítás.

v. *Előzetes felszabadítási megbízás (Advance Release Order, ARO)*: Az előzetes engedély jogosultjának, amennyiben közvetlen behozatal helyett belföldi forrásból kíván alapanyagot beszerezni, lehetősége van arra, hogy azt az ARO-k ellenében szerezzé be. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket ARO-ként érvényesítik, és a bennük meghatározott tételek szállításakor átruházzák azt a szállítóra. Az ARO átruházása a belföldi szállítót a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében meghatározott kváziexport-kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére) jogosítja fel. Az ARO-rendszer az adókat és vámokat a szállítónak téríti vissza, ahelyett, hogy ezeket vámvisszatérítés/-visszafizetés formájában a végső exportőrnek térítené vissza. Az adók/vámok visszatérítése a belföldi alapanyagokra és az importált alapanyagokra egyaránt igénybe vehető.

vi. *Fedezett belföldi akkreditív*: Ez az alrendszer szintén az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra terjed ki. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív belföldi szállító javára történő megnyitását. Az engedélyt a bank közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értéke és mennyisége tekintetében érvényteleníti. A belföldi szállító jogosult lesz a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében említett kváziexport kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).

- (20) Megállapítást nyert, hogy a felülvizsgált időszakban az egyik együttműködő exportőr az első alrendszer, azaz az AAS keretében bonyolított tényleges export alapján kapott engedményeket. Ezért nem szükséges a fennmaradó alrendszerek kiegyenlíthetőségét megállapítani.
- (21) Azt követően, hogy az 1628/2004/EK rendelet előírta a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vámot, az indiai kormány módosította az AAS-re vonatkozó ellenőrzési rendszert. Konkrétan: az indiai hatóságok általi ellenőrzési célokra az előzetes engedély jogosultja – meghatározott formátumban – jogilag köteles fenntartani „a vámmentesen importált/belföldön beszerzett áruk fogyasztásának és felhasználásának valóságát és megfelelő nyilvántartását” (a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.26., 4.30. fejezete és 23. függeléke), azaz a tényleges fogyasztási nyilvántartást. Ezt a nyilvántartást külső okleveles könyvvizsgálónak/kontrollernak kell ellenőriznie, aki igazolja, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és megfelelő jegyzetek vizsgálata, továbbá a 23. függelék alapján szolgáltatott információk minden tekintetben valósak és helyesek. Mindazonáltal a fent említett rendelkezések csak a 2005. május 13-án vagy azt követően kiállított előzetes engedélyekre alkalmazandók. Az ezen időpont előtt kiállított valamennyi előzetes engedély esetén az engedélyek jogosultjainak a korábban alkalmazandó ellenőrzési rendelkezéseket kell követniük, azaz valóságúen és megfelelően nyilvántartásba kell venniük az importáruk engedélynek megfelelő fogyasztását és felhasználását, a 18. függelékben (a 2002–2007-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezetében és 18. függelékében) megadott formátumban.
- (22) A felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártó által igénybe vett alrendszer, azaz a tényleges export tekintetében az indiai kormány rögzítette mind az importtámogatás, mind pedig az exportkötelezettség mennyiségét és értékét, és azokat dokumentálta az engedélyen. Ezen túlmenően a behozatalkor és a kivitelkor a kapcsolódó ügyleteket a kormánytisztviselők kötelesek dokumentálni az engedélyen. Az e rendszer keretében engedélyezett import mennyiségét az indiai kormány határozza meg egységes ráfordítási-kibocsátási normák alapján. Az egységes ráfordítási-kibocsátási normák a legtöbb termék esetében léteznek, beleértve az érintett terméket is, és ezeket a 2004–2009-es eljárási kézikönyv II. kötetében tették közzé.
- (23) Az importált alapanyagok nem ruházhatók át, és azokat a származó exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként 6 hónapra).
- (24) A felülvizsgálat megállapította, hogy a felülvizsgálati időszakban az alapanyagok behozatalára felhasznált előzetes engedélyeket 2005. május 13-a előtt adták ki. Következésképpen az indiai hatóságok által a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetében meghatá-

rozott új ellenőrzési követelményeket – a fenti (21) preambulumbekelésnek megfelelően – a gyakorlatban még nem próbálták ki. A vállalat nem tudta továbbá bemutatni, hogy a szükséges tényleges felhasználást és a készleteket a 2005. május 13-a előtt kibocsátott előzetes engedélyekre vonatkozó, a 2002–2007-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezete és 18. függeléke által előírt formátumban tartották nyilván. Erre a helyzetre figyelemmel megállapítást nyert, hogy a vizsgált exportőr nem tudta bizonyítani, hogy a vonatkozó EXIM-rendeleteket a kérdéses időpontban betartotta.

d) Észrevételek a nyilvánosságra hozatal követően

- (25) Az előzetes meghatalmazási rendszert a felülvizsgálati időszak során igénybe vevő együttműködő exportőr azt állította, hogy a felhasznált előzetes engedélyeket önként nyújtotta be, jöllehet azokat 2005. május 13-a előtt bocsátották ki hiteles könyvvizsgáló által végzett ellenőrzés céljából az eljárási kézikönyv 1 04-09 követelményeinek megfelelően, és mindez azt igazolja, hogy az eljárási kézikönyv új követelményeivel összhangban lévő, megfelelő ellenőrző rendszer áll rendelkezésre.
- (26) A Bizottság szolgálatai által a vállalat telephelyén végzett ellenőrzés során az eljárási kézikönyv 23. függelékének formájában valóban benyújtottak hiteles könyvvizsgáló által aláírt, 2008. február 1-jén keltezett igazolást. Mivel azonban az előzetes engedélyek 2004-ből származtak, és az eljárási kézikönyv új szabályai nem vonatkoznak rájuk, az a következtetés vonható le, hogy az eljárás önkéntes volt a vállalat részéről, és nem igazolja, hogy az indiai kormány valóban tényleges ellenőrzési rendszert hozott volna létre. Ezenkívül a dokumentum nem igazolta, hogy a hiteles könyvvizsgáló által kiszámított vámengedési többletet valóban visszafizették volna a kormánynak.

e) Következtetés

- (27) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely a vizsgált exportőröket előnyben részesítette.
- (28) Ezen túlmenően a fizikai exportra vonatkozó AAS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak kedvezményekhez.
- (29) Az ebben az esetben tárgyalt alrendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletben (a vámvisszatérítés meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az indiai

kormány nem alkalmazott hatékony ellenőrzési rendszert vagy eljárást annak igazolására, hogy felhasználtak-e alapanyagokat az exportált termék előállításához, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja és a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az egységes ráfordítási-kibocsátási normák önmagukban nem tekinthetők a tényleges felhasználás ellenőrzési rendszerének, mivel az indiai kormány számára nem teszik lehetővé annak kellő pontossággal történő ellenőrzését, hogy milyen mennyiségű alapanyagot használtak fel az exportált termék előállításához. Ezen túlmenően a megfelelően vezetett tényleges felhasználási nyilvántartáson alapuló hatékony ellenőrzést az indiai kormány a felülvizsgálati időszakban nem folytatta le. Ezenkívül az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában, bár hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja).

(30) Ez az alrendszer ezért kiegyenlíthető.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(31) Megengedett vám-visszatérítési rendszerek, illetve helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek hiányában a kiegyenlíthető kedvezmény a szokásosan az alapanyagok behozatalakor fizetendő behozatali vámok teljes összegének elengedése. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „túlzott” vámelengedés kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint I. mellékletének i) pontja értelmében csak a túlzott vámelengedés egyenlíthető ki, feltéve, hogy az alaprendelet II. és III. mellékletében foglalt feltételek teljesülnek. Ezek a feltételek azonban ebben az esetben nem teljesültek. Tehát a megfelelő nyomon követési eljárás hiányának megállapítása esetén a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt nem kell alkalmazni, és inkább a ki nem fizetett vámok (a kiesett bevétel) mennyiségének kiegyenlítésével kapcsolatos szokásos szabályt kell alkalmazni, nem pedig szándékos túlzott vámelengedést. Az alaprendelet II. mellékletének II. részében és III. mellékletének II. részében foglaltaknak megfelelően nem a vizsgálatot folytató hatóságra hárul a szóban forgó túlzott elengedés kiszámítása. Épp ellenkezőleg, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint csak kellő bizonyítékot kell megállapítani valamely állítólagos ellenőrzési rendszer megfelelőségének cáfolására.

(32) Az AAS-t igénybe vevő exportőr támogatásának összegét a felülvizsgálati időszak során az érintett termékre alkalmazott alrendszer keretében importált anyagokra kivetett, kiesett behozatali vámok (alapvám és különleges kiegészítő váms) alapján számították ki (számláló). Az alapren-

delet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban, a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjak indokolt kérésre levonásra kerültek a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget az érintett termék felülvizsgálati időszak alatti exportforgalmához megfelelő nevezőként rendelték hozzá, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(33) A felülvizsgálati időszak során az érintett együttműködő gyártó esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,3 %.

2. Vámjogosultsági Betétkönyvi Rendszer (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

a) J o g a l a p

(34) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 4.3. bekezdése és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4. fejezete tartalmazza.

b) J o g o s u l t s á g

(35) E rendszer igénybevételére minden gyártó exportőr és kereskedő exportőr jogosult.

c) A DEPBS gyakorlati végrehajtása

(36) A jogosult exportőr kérelmezhet DEPBS-hiteleket, amelyeket az e rendszer alapján exportált termékek értékének százalékában határoznak meg. Az indiai hatóságok ilyen DEPBS-mértékeket állapítottak meg a legtöbb termékre vonatkozóan, beleértve az érintett terméket is. Ezek meghatározása az egységes ráfordítási-kibocsátási normák alapján történik, számításba véve az exporttermékekben lévő alapanyagok vélelmezett importtartalmát és a vélelmezett import vámtérhét, tekintet nélkül arra, hogy a behozatali vámokat tényleges megfizették-e.

(37) Az e rendszer alapján járó kedvezményekre való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az exporttranzakció időpontjában az exportőrnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságoknak, jelezve, hogy az export a DEPBS alapján történik. Az áruexport érdekében az indiai vámhatóság – a feladási eljárás során – exportfuvarszámlát állít ki. Ez a dokumentum többek között feltünteti az adott exporttranzakcióra nyújtandó DEPBS-hitel összegét. Ebben az időpontban az exportőr tudatában van annak, hogy milyen kedvezményben fog részesülni. Amint a vámhatóságok kiállították az exportfuvarszámlát, az indiai kormány rendelkezési joga megszűnik a DEPBS-hitel nyújtása felett. Az érvényes DEPBS-mérték az lesz, amit az exportnyilatkozat időpontjában alkalmaznak.

(38) A DEPBS-hitelek szabadon átruházhatók és a kiállításuk napjától számított 12 hónapig érvényesek. A továbbiakban a beruházási javak kivételével a korlátozás nélkül importálható termékek behozatala esetén fizetendő vám kifizetésére felhasználhatók. Az ilyen hitelek ellenében behozott áruk a belföldi piacon (forgalmi adó megfizetése mellett) értékesíthetők vagy másként felhasználhatók.

(39) A DEPBS-hitelek iránti kérelmeket elektronikusan kell benyújtani és azok korlátlan exporttranzakcióra vonatkozhatnak. A DEPBS-hitelekre ténylegesen nem határoztak meg szigorú határidőket. A DEPBS kezelésére használt elektronikai rendszer automatikusan nem zárja ki a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.47. fejezetében említett benyújtási határidőn túli exporttranzakciókat. Sőt, amint azt a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 9.3. fejezete világosan előírja, a benyújtási határidő lejártá után beérkezett kérelmek minden esetben külön díj (azaz a jogosultság 10 %-a) alkalmazása mellett figyelembe vehetők.

d) Észrevételek a nyilvánosságra hozatalt követően

(40) Az egyik együttműködő exportőr azt állította, hogy a vállalat által szerzett DEPBS hitelek az érintett termék előállításánál használt anyagok importálására fordították, jöllehet a fentiekben megállapítottaknak megfelelően elvben azt más célokra is fordíthatták volna. Az említett exportőr az állította, hogy ennél fogva tényleges DEPBS felhasználásuk e tekintetben összhangban volt a rendes vámvisszatérítési rendszerrel, ezért, ha egyáltalán szükség van kiegyenlítésre, az csupán a vámelengetési többletre vonatkozhat. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja értelmében azonban a vámelengetési többletet csak akkor lehet kiegyenlíteni, ha az alaprendelet II. és III. mellékletében meghatározott feltételek teljesülnek. E feltételek, amint azt a (43) preambulumbekkezdés is ismerteti, ebben az esetben nem teljesültek. Ezért a ki nem fizetett vámok (bevételekről való lemondás) mennyiségének kiegyenlítésére, nem pedig a túlzott vámelengetés kiegyenlítésére vonatkozó szokásos szabály alkalmazandó.

e) A DEPBS-re vonatkozó következtetések

(41) A DEPBS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A DEPBS-hitel az indiai kormány pénzügyi hozzájárulását jelenti, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Emellett a DEPBS-hitel kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel javítja likviditását.

(42) Ezen túlmenően a DEPBS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és így az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.

(43) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény-rendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletben (a vámvisszatérítés meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt semmi sem kötelezi a vámmentesen importált árunak a gyártási folyamatban való tényleges felhasználására, és a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva számítják ki. Ezenkívül nem működik rendszer vagy eljárás annak megerősítésére, hogy mely alapanyagokat használták fel az exporttermék gyártási folyamatában, vagy hogy sor került-e túlzott mértékű behozatali vám fizetésére az alaprendelet I. mellékletének i) pontja, valamint a II. és III. melléklete szerint. Végül pedig az exportőrök attól függetlenül jogosultak a DEPBS által nyújtott előnyökre, hogy egyáltalán importálnak-e alapanyagot. Az előny megszerzéséhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen exportálja a termékeket, anélkül, hogy igazolnia kellene azt, hogy bármely alapanyag importból származik. Így még azok az exportőrök is jogosultak a DEPBS igénybevételére, akik minden alapanyagukat helyben szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árukat.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(44) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével és 5. cikkével összhangban a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett által élvezett és a felülvizsgálati időszak alatt feltárt kedvezmény mértékének megfelelően állapították meg. Ebben a vonatkozásban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor az exporttranzakció e rendszer alapján valósult meg. Így az exporttranzakció pillanatában az indiai kormány kötelezően lemond a vámról, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóság kiadja az export-fuvarszámlát – amely többek között megjelöli az adott exporttranzakcióra nyújtandó DEPBS-hitel összegét –, az indiai kormány rendelkezési joga megszűnik a támogatás megadása felett, és nincs ilyen joga a támogatás összegének megállapítását illetően sem. Ezenfelül az együttműködő exportáló gyártók a DEPBS-hitelek az eredményelszámolás elve alapján az exporttranzakció szakaszában befolyt bevételként könyvelték el.

(45) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a támogatás összegének mint számlálónak a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre a hitelekkel levonták. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

- (46) A felülvizsgálati időszak során az érintett együttműködő exportáló gyártók esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 6,2 % és 5,7 %.
3. Beruházási javak exportösztönzési rendszere (*Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS*)
- a) J o g a l a p
- (47) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 5. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 5. fejezete tartalmazza.
- b) J o g o s u l t s á g
- (48) E rendszerre a támogató gyártókhöz „kötött” gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak.
- c) G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s
- (49) Exportkötelezettség vállalásával a vállalat csökkentett vámtétellel importálhat (új és 2003 áprilisa óta legfeljebb 10 éves használt) beruházási javakat. E célból az indiai kormány – kérelemre és díjfizetés ellenében – EPCGS-engedélyt állít ki. 2000. március 31-ig ténylegesen (egy 10 %-os pótdíjat tartalmazó) 11 %-os vámtételt, a nagy értékű behozatalok esetében pedig nulla százalékos vámtételt kellett alkalmazni. 2000 áprilisa óta a rendszer 5 %-os vámtételcsökkentést biztosít a rendszer keretében importált beruházási javak mindegyikére. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat meghatározott idő alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni.
- (50) A beruházási javak exportösztönzési rendszere szerinti engedély jogosultja a beruházási javakat belföldi forrásból is beszerezheti. Ebben az esetben a beruházási javak belföldi gyártója igénybe veheti az ilyen beruházási javak gyártásához szükséges alkatrészek vámmentes behozatalára nyújtott kedvezményt. Másik megoldásként a belföldi gyártó a beruházási javak exportösztönzési rendszere szerinti engedély jogosultja számára szállított beruházási javak tekintetében tarthat igényt kváziexportból származó kedvezményre.
- d) A b e r u h á z á s i j a v a k e x p o r t ö s z t ö n z é s i r e n d s z e r é v e l k a p c s o l a t b a n l e v o n t k ö v e t k e z t e t é s e k
- (51) A beruházási javak exportösztönzési rendszere az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. Az indiai kormány részéről a vámcsoökkentés pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel ez az engedmény csökkenti az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a vámcsoökkentés kedvezményt juttat az exportőröknek, mivel az import vonatkozásában megtakarított vám javítja likviditásukat.
- (52) A beruházási javak exportösztönzési rendszere jogilag az exportteljesítmény függvénye, mivel exportkötelezettség vállalása nélkül ilyen engedélyek nem szerezhetők. A rendszer ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak minősül.
- (53) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény-rendszernek. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének i) pontja meghatározza, mivel azokat nem használják el az exportált termékek előállítása során.
- e) A t á m o g a t á s ö s s z e g é n e k k i s z á m í t á s a
- (54) Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a támogatás összegét az importált beruházási javak után meg nem fizetett vám összege alapján számították ki oly módon, hogy az összeget egy olyan időszakra osztották fel arányosan, amely megfelel az ilyen beruházási javakra alkalmazott szokásos értékcsökkenési időszaknak. Az elfogadott gyakorlattal összhangban a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, így kiszámított összeget az adott időszaki kamat hozzáadásával kiigazították, hogy idővel tükrözze a kedvezmény teljes értékét. Erre a célra a felülvizsgálati időszak alatt Indiában érvényes hosszú távú kereskedelmi kamatláb megfelelőnek tűnt. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás összegének mint számlálónak a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre levonták. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomhoz megfelelő nevezőként rendelték hozzá, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (55) A felülvizsgálati időszak során az érintett együttműködő gyártók esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,7 % és 0,3 %.
- f) É s z r e v é t e l e k a n y i l v á n o s s á g r a h o z a t a l t k ö v e t ő e n
- (56) Az egyik együttműködő exportőr hibára mutatott rá a beruházási javak exportösztönzési rendszerével kapcsolatos előnyök kiszámításához eredetileg használt módszerben, különösen az alkalmazott kamatláb összege terén. A mindkét együttműködő exportőrt érintő hibát kijavították.
4. J ö v e d e l e m a d ó - m e n t e s s é g i r e n d s z e r (*Income Tax Exemption Scheme, ITES*)
- A jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény (a továbbiakban: jövedelemadó-törvény) 80. HHC szakasza.
- (57) E rendszer keretében az exportőrök az exportértékesítésből származó nyereség után fizetendő jövedelemadó alóli részleges mentességben részesülhetnek. E mentesség jogalapját a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza állapította meg.

- (58) Ezt a rendelkezést a 2005–2006-os értékelési évtől (azaz a 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évtől) eltörölték, és így a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza 2004. március 31. után semmilyen kedvezményt nem biztosít. Az együttműködő exportáló gyártók a felülvizsgálati időszak során e rendszer keretében semmilyen kedvezményben nem részesült. Következésképpen, mivel a rendszert visszavonták, nem kell azt kiegyenlíteni a rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

A jövedelemadó-törvény 80. IA szakasza

a) J o g a l a p

- (59) A rendszer a jövedelemadó-törvény 80. IA. szakaszán alapul. Ez a rendelkezés a 2001. évi költségvetési törvényből került a jövedelemadó-törvénybe.

b) J o g o s u l t s á g

- (60) A jövedelemadó-törvény 80. I. A. szakasza az India különböző részein infrastrukturális létesítményeket telepítő vállalatokra, köztük az energiatermelő és -szolgáltató vállalatokra vonatkozik.

c) G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s

- (61) A jövedelemadó-törvény 80. I. A. szakasza rendelkezéseinek megfelelően az energiatermelő tevékenységekből származó nyereség a termelőegység első tizenöt éves működése alatt tíz egymást követő éven át mentes a nyereségadó alól. A kérdéses egységnek újnak kell lennie és tevékenységét 2003. április 1-je és 2010. március 31-e között kell megkezdenie.

- (62) A jövedelemadó-levonás kiszámítása a vállalat éves adó-visszatérítésének részét képezi, amelyet a vállalat eredménykimutatásával és más pénzügyi kimutatásával együtt ellenőriznek. Meg kell felelnie a jövedelemadó-törvény szabályainak, azaz a termelt villamos energia számviteli értékelésének tükröznie kell annak piaci értékét. A jövedelemadóért felelős hatóságok feladata annak ellenőrzése, hogy a jövedelemadó-levonás kiszámítása megfelel-e a jövedelemadó-törvény szabályainak, valamint feladata a vállalat auditált számláinak ellenőrzése. A vizsgálat kimutatta, hogy a hatóságok a gyakorlatban ellenőrizték a számításokat és indokolt esetben kiigazították azokat.

- (63) Igazolást nyert továbbá, hogy mindkét exportáló gyártó grafittermelő-egységük részeként saját felhasználású erőművet létesített. A jövedelemadó-törvény rendelkezéseinek megfelelően tehát kérték a vonatkozó jövedelemadó-levonást.

d) A j ö v e d e l e m a d ó - t ö r v é n y 8 0 . I . A . s z a k a s z a s z e r i n t i j ö v e d e l e m a d ó - m e n t e s s é g i r e n d s z e r r e l k a p c s o l a t b a n l e v o n t k ö v e t k e z t e t e s e k

- (64) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és

2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely a vizsgált exportőröket előnyben részesítette.

- (65) A vizsgálat kimutatta azonban, hogy a jövedelemadó-törvény 80. I. A. szakasza szerinti, a jövedelemadó-mentességi rendszerhez való hozzáférés az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében nem korlátozódik bizonyos vállalatokra. Úgy tűnik, hogy ez a rendszer objektív kritériumok alapján minden vállalat számára rendelkezésre áll. Ebben az esetben más bizonyítékot sem sikerült találni a rendszer egyedi jellegére.

- (66) Ezenfelül az érintett terméken kívüli más termékhez (villamos energia) kötődik és a rendszer alapján keletkező előnyök egy olyan tevékenység alapján jelentkeznek, amely nem az érintett termék értékesítésének eredménye. Ilyen körülmények között a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érintett exportőrök által e rendszer alapján élvezett előnyöket nem kell kiegyenlíteni.

5. A villamos energiát terhelő adó alóli mentesség (Electricity Duty Exemption, EDE)

- (67) A 2004-es ipartámogatási politika alapján Madhya Pradesh állam villamos energiát terhelő adó alóli mentességet nyújt azoknak az iparvállalatoknak, amelyek saját felhasználású villamosenergia-termelésbe fektetnek be.

a) J o g a l a p

- (68) A Madhya Pradesh állam kormánya által alkalmazott, a villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszer leírását a villamos energiát terhelő adóról szóló 1949. évi törvény 3. B. szakasza tartalmazza.

b) J o g o s u l t s á g

- (69) A Madhya Pradesh állam kormányának joghatósága alá tartozó területeken található iparvállalatok, amelyek új, saját felhasználású erőművekbe fektetnek be.

c) G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s

- (70) Madhya Pradesh állam kormánya 2004. szeptember 29-i bejelentésének megfelelően a 10 kW kapacitást meghaladó, saját felhasználású erőművekbe befektető vállalatok vagy személyek a Madhya Pradesh-i elektromos felügyelőségtől a villamos energiát terhelő adó alóli mentességi igazolást kaphatnak. A mentességet csak a saját felhasználásra előállított villamos energiára nyújtják, és csak abban az esetben, ha az új, saját felhasználású erőmű nem egy régebbi erőmű kiváltása. A mentességet ötéves időtartamra nyújtják.

- (71) Madhya Pradesh állam kormánya 2005. április 5-i bejelentésével az ebben a vizsgálatban együttműködő exportáló gyártó által létrehozott új erőmű tíz évre szóló, a villamos energiát terhelő adó alóli mentességet kapott.

d) Észrevételek a nyilvánosságra hozatalt követően

(72) Az az együttműködő exportőr, amely a villamos energiát terhelő adó alóli mentességben részesült, azt állította, hogy az EDE-rendszer nem specifikus és megkülönböztetés nélkül alkalmazták valamennyi támogatható vállalat esetében. Az említett exportőr szerint Madhya Pradesh állam kormánya felülvizsgálta az eredeti szakpolitikai elképzelést, mely szerint a mentesség öt évre szólt volna, és azt tízéves időtartamra változtatta. Erről a változásról azonban sem az együttműködő exportőr, sem az indiai kormány nem nyújtott be közzétett értesítést.

e) A villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszerrel kapcsolatban levont következtetések

(73) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül. Madhya Pradesh állam kormánya részéről a rendszer pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel ez az ösztönzés csökkenti az állam egyébként esedékes bevételeit. Ezenfelül a kedvezményezett vállalat előnyben részesül.

(74) Bár Madhya Pradesh állam kormányának 2004. évi ipar-támogatási politikája és 2004. szeptember 29-i bejelentése ötéves átmeneti időszakot irányoz elő, a kérdéses exportáló gyártó tízéves mentességet kapott. Ezért úgy tűnik, hogy ezt az ösztönzést nem törvényben, jogszabályban vagy egyéb hivatalos okmányban világosan

meghatározott kritériumoknak és feltételeknek megfelelően nyújtották.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(75) Az exportáló gyártónál jelentkező előnyt a felülvizsgálati időszak alatt a villamos energiát terhelő, szokásosan megfizetendő, de az e rendszer alapján meg nem fizetett adó összege alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban a támogatási összeget (a számlálót) kivetítették a felülvizsgálati időszak alatti teljes forgalomra (mint nevezőre), mivel a támogatás valamennyi értékesítéshez, a hazai és az exportértékesítéshez is kapcsolódik és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(76) Így 0,7 %-os támogatási különbözetet állapítottak meg egy vállalatra vonatkozóan, amely a villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszer alapján kedvezményt kapott.

III. A kiegyenlíthető támogatások összege

(77) Emlékeztetni kell arra, hogy az 1628/2004/EK rendeletben a kiegyenlíthető szubvenciók értékarányosan kifejezett összege tekintetében az ebben a részleges időközi felülvizsgálatban együttműködő két exportáló gyártó esetében 15,7 %-ot, illetve 7 %-ot állapítottak meg.

(78) Az ezen részleges időközi felülvizsgálat során az értékarányosan kifejezett, megállapított kiegyenlítő támogatások az alábbiakban felsoroltak:

Vállalat	ALS	DEPB	EPCG	EDE	Összesen
Graphite India Ltd.	nulla	6,2 %	0,1 %	nulla	6,3 %
HEG Ltd.	0,3 %	5,7 %	0,5 %	0,7 %	7,2 %

IV. Kiegyenlítő intézkedések

(79) A szubvencióellenes alaprendelet 19. cikkének rendelkezéseivel és a részleges időközi felülvizsgálatnak az eljárás megindításáról szóló értesítés 3. pontjában megállapított indokaival összhangban megállapítást nyert, hogy az együttműködő gyártók tekintetében a támogatási szint megváltozott, ezért az 1628/2004/EK rendelet által meghatározott kiegyenlítő vám mértékét ennek megfelelően módosítani kell.

(80) A felülvizsgálat szerinti kiegyenlítő vám a párhuzamosan folyó szubvencióellenes és dömpingellenes vizsgálat (a továbbiakban: az eredeti vizsgálatok) eredménye. Az alaprendelet 24. cikke (1) bekezdésének és az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően az 1629/2004/EK rendelettel bevezetett dömpingellenes vámokat oly mértékben igazították ki, hogy a támogatási összegek és a dömpingkülönbségek ugyanabból a helyzetből erednek.

(81) Az ebben a felülvizsgálati eljárásban megvizsgált és kiegyenlíthető támogatási rendszerek, a villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszer kivételével az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében exporttámogatásnak minősülnek.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

(¹) Európai Bizottság – Kereskedelmi Főigazgatóság – H Igazgatóság – N-105 4/92 – 1049 Brüsszel, Belgium.

2. cikk

Az 1629/2004/EK rendelet 1. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A következőkben felsorolt társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, a vám kivetését megelőző árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértéke a következő:

Vállalat	Végleges vám	Kiegészítő TARIC-kód
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	9,4 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Minden más vállalat	8,5 %	A999”

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
M. BARNIER

A TANÁCS 1355/2008/EK RENDELETE

(2008. december 18.)

a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

október 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki (a továbbiakban: figyelembe vett időszak).

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság által benyújtott javaslatra,

mivel:

A. IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

- (1) 2007. október 20-án a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítéssel bejelentette, hogy dömpingellenes eljárást indít a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) ⁽²⁾ származó, egyes feldolgozott és tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) Közösségbe történő behozatala tekintetében. 2008. július 4-én a Bizottság a 642/2008/EK rendelettel ⁽³⁾ (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) a Kínából származó feldolgozott és tartósított citrusfélék behozatalára ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki.
- (2) A eljárás megindítására a feldolgozott gyümölcsök és zöldségek gyártóinak spanyol nemzeti szövetsége (Federación Nacional de Asociaciones de la Industria de Conservas Vegetales – FNACV –, a továbbiakban: panaszos) által 2007. szeptember 6-án az egyes feldolgozott és tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) közösségi termelésének 100 %-át előállító közösségi gyártók nevében benyújtott panasz következtében került sor. A panasz bizonyítékot tartalmazott az érintett termék dömpingelt behozatalára és az ebből eredő jelentős kárra vonatkozóan, ami elégségesnek minősült a vizsgálat megindításához.
- (3) Az ideiglenes rendelet (12) preambulumbekzdése megállapítja, hogy a dömping és a kár kivizsgálása 2006. október 1-jétől 2007. szeptember 30-ig (a továbbiakban: vizsgálati időszak) tartott. Az okozott kár értékelése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2002.

- (4) A Bizottság 2007. november 9-én ugyanezen Kínából származó termék behozatalára az 1295/2007/EK rendelettel ⁽⁴⁾ összhangban nyilvántartásbavételi kötelezettséget írt elő.
- (5) Emlékeztetni kell arra, hogy 2007. november 8-ig védintézkedések voltak hatályban ugyanezzel a termékkel szemben. A Bizottság az 1964/2003/EK rendelettel ⁽⁵⁾ az egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalával szemben ideiglenes védintézkedéseket rendelt el. A végleges védintézkedéseket a 658/2004/EK rendelet (a továbbiakban: védintézkedési rendelet) ⁽⁶⁾ vezette be. Mind az ideiglenes, mind a végleges védintézkedések vámkontingens formáját öltötték, azaz csak a vámmentes behozatok mennyiségének kimerítése után kellett vámot fizetni.

B. AZ ELJÁRÁS TOVÁBBI MENETE

- (6) A Kínából származó érintett termékre vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vámok kivetése után több érdekelt fél is írásban nyújtott be észrevételeket. Amennyiben a felek kérelmezték, lehetőséget kaptak szóbeli meghallgatásra is.
- (7) A Bizottság folytatta a végleges megállapításokhoz szükségesnek ítélt információk feltárását és ellenőrzését. A Bizottság különösen a közösségi érdek szempontjaival egészítette ki a vizsgálatot. E tekintetben a következő független közösségi importőrök telephelyein került sor ellenőrző látogatásokra:
- Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co KG), Hamburg, Németország,
- Hüpeden & Co (GmbH & Co), Hamburg, Németország,
- I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hamburg, Németország,

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

⁽²⁾ HL C 246., 2007.10.20., 15. o.

⁽³⁾ HL L 178., 2008.7.5., 19. o.

⁽⁴⁾ HL L 288., 2007.11.6., 22. o.

⁽⁵⁾ HL L 290., 2003.11.8., 3. o.

⁽⁶⁾ HL L 104., 2004.4.8., 67. o.

— Zumdieck GmbH, Paderborn, Németország,

— Gaston spol. s r.o., Zlin, Cseh Köztársaság.

kínai exportáló gyártók által benyújtott, mintavételre vonatkozó információ pontosságát, amely egyébként a további vizsgálat során messzemenően bebizonyosodott. Ezt az érvt ezért elutasították.

- (8) Valamennyi fél tájékoztatást kapott azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, melyek alapján a Kínából származó érintett termék behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetését és az ideiglenes vámmal biztosított összegek végleges beszedését helyezték kilátásba. A felek lehetőséget kaptak továbbá arra, hogy a nyilvánosságra hozatalt követően adott határidőn belül előterjesztéseket nyújthassanak be.
- (9) Néhány importőr valamennyi érdekelttel közös találkozóra tett javaslatot az alaprendelet 6. cikkének (6) bekezdése értelmében, a kérést viszont az egyik érdekelt visszautasította.
- (10) Az érdekelt felek által benyújtott írásbeli és szóbeli észrevételeket megfontolták és indokolt esetben figyelembe vették.

C. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

- (11) Két független közösségi importőr azzal érvelt, hogy bizonyos mandarinfajtákat ki kellene zárni az érintett termék köréből, vagy cukortartalmuk mértéke, vagy az export során jellemző csomagolásuk miatt. E tekintetben megjegyzendő, hogy ezeket az állításokat nem kísérte semmiféle ellenőrizhető információ vagy adat, ami bizonyítaná, hogy ezek a fajták olyan jellemzőkkel bírnak, amelyek megkülönböztetik őket az érintett terméktől. Ehhez azt is hozzá kell tenni, hogy a csomagolás különbsége az érintett termék meghatározásakor nem tekinthető kritikus jelentőségűnek, ez esetben pedig különösen azért nem, mert a csomagolásokat az adott érintett termék meghatározásakor már figyelembe vették, amint azt az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekzdése megfogalmazta. A fenti érveket ennek megfelelően elutasítjuk.

D. MINTAVÉTEL

1. Mintavétel a kínai exportáló gyártók körében

- (12) Két független közösségi importőr vitatta, hogy a mintába beválogatott kínai exportáló gyártók a Közösségbe irányuló teljes behozatal 60 %-át képviselik. Nem voltak képesek ugyanakkor semmiféle ellenőrizhető információt nyújtani, ami megkérdőjelezte volna az együttműködő

- (13) Három együttműködő kínai exportáló gyártó kimutatást nyújtott be azt állítva, hogy a velük kapcsolatban álló vállalataik az érintett termék exportáló gyártói, és ezért szerepelniük kellene az együttműködő exportáló gyártók mellékletében. Ezen állításokat indokoltnak tekintették, és döntés született arról, hogy a megfelelő mellékletet eszerint kell módosítani. Egy független közösségi importőr azzal érvelt, hogy a Közösségbe irányuló, kereskedők közreműködésével megvalósuló behozatal esetében automatikusan lehetővé kellene tenni, hogy részesüljenek a kínai exportáló gyártókra alkalmazandó intézkedések hatásaiból. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy dömpingellenes intézkedéseket a vizsgálat tárgyát képező országban működő exportáló gyártók által gyártott és a Közösségbe exportált termékekre vetnek ki (függetlenül attól, melyik vállalat forgalmazza azokat), nem pedig a kizárólag kereskedelmi tevékenységet folytató üzleti vállalkozásokra. A kérelmet ezért elutasították.

E. A DÖMPING

1. Piacgazdasági elbánás

- (14) Az ideiglenes intézkedések bevezetése után a piacgazdasági elbánásra vonatkozóan nem érkeztek észrevételek az együttműködő kínai exportáló gyártóktól. Egyéb, ehhez kapcsolódó lényegi észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (29)–(33) preambulumbekzdéseit meg kell erősíteni.

2. Egyéni elbánás

- (15) Lényegi észrevételek hiányában az ideiglenes rendeletnek az egyéni elbánással kapcsolatos (34)–(37) preambulumbekzdéseit meg kell erősíteni.

3. Rendes érték

- (16) Emlékeztetni kell arra, hogy a rendes érték meghatározása a közösségi ipartól származó adatok alapján történt. Ezeket az adatokat az együttműködő közösségi gyártók telephelyein ellenőrizték.

- (17) Az ideiglenes intézkedések bevezetése után a mintában szereplő mindhárom kínai együttműködő exportáló gyártó, valamint két független közösségi exportőr is megkérdőjelezte azt, hogy a rendes érték kiszámításához a közösségi ipar árait használták. Beadványuk szerint a rendes értéket a kínai előállítási költségek alapján kellett volna kiszámítani, figyelembe véve a Közösség és Kína piaci között fennálló különbségek miatt szükséges kiigazításokat. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy nem piacgazdasági berendezkedésű országból és különösen olyan vállalatoktól származó információ felhasználása, amelyek nem részesülhetnek piacgazdasági elbánásban, ellentétes lenne az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával. Ezt az érvet ezért elutasították. Azzal is érveltek továbbá, hogy valamennyi más, a terméket behozó országból származó árakra vonatkozó adatokat vagy megfelelő nyilvánosságra hozott információt is használhattak volna ésszerű megoldásként, figyelembe véve a tényt, hogy analóg ország nem működött együtt a vizsgálat során. Ilyen általános információt azonban – ellentétben a Bizottság által használt adatokkal – nem lehetett volna ellenőrizni és összehasonlítani, összhangban az alaprendelet 6. cikkének (8) bekezdésében azok pontosságára vonatkozó rendelkezésekkel. Ezt az érvet ezért elutasították. Olyan további észrevételt pedig, amely kétségbe vonhatta volna a tényt, hogy a Bizottság által használt módszertan összhangban van az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával és különösen azzal, hogy ebben az esetben ez a módszer jelentette az egyetlen ésszerű alapot a rendes érték kiszámításához, nem nyújtottak be.
- (18) Egyéb, ehhez kapcsolódó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (38)–(45) preambulumbekzdése megerősítést nyer.

4. Exportár

- (19) Az ideiglenes rendelkezések bevezetése után a mintában szereplő egyik kínai együttműködő exportáló gyártó beadványában úgy érvelt, hogy a rá vonatkozóan megállapított exportárat ki kell igazítani azért, hogy figyelembe vegyen bizonyos költségelemeket (különösen a tengeri fuvardíjakat). E tekintetben meg kell jegyezni, hogy ezt a kérdést a helyszíni ellenőrzés során rendezték mind az említett vállalat, mind a mintában szereplő többi vállalat esetében. Az ellenőrzés alkalmával mindegyik vállalat benyújtotta a kérdéses költségekre vonatkozó információkat. A vállalat által jelenleg közölt összeg jelentős mértékben meghaladja az eredetileg bejelentett összeget. Meg kell jegyezni, hogy ez az új állítás csak egy szállítmányozó nyilatkozatán alapul, és nem tükröz valós ügyletre vonatkozó adatokat. A mintában szereplő egyik exportáló gyártó sem kérdőjelezte meg a tengeri fuvardíjakra vonatkozó számokat. Ezen túlmenően egyébként késői benyújtása miatt a követelést nem lehetett ellenőrizni. Kiemelendő, hogy a kért kiigazítás nem hozható összefüggésbe az ügyben már feltárt semmiféle adattal. E követelés után a Bizottság mindazonáltal felülvizsgálta a kérdéses költség összegét, figyelembe véve jelentőségét a vállalat által bejelentett, Közösségbe irányuló exportügyletekhez képest. Ennek eredménye-

képpen a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy helyénvalóbb a mintában szereplő valamennyi kínai vállalat esetében a helyszínen ellenőrzött tengeri fuvardíjak átlagát használni. Következésképpen a vállalat exportárát ennek megfelelően kiigazították.

- (20) A mintában szereplő egyik együttműködő kínai exportáló gyártó az általa benyújtott kiviteli jegyzékkel kapcsolatos exportár kiszámolásában két számítási hibára hívta fel a figyelmet. A kérelem megalapozottnak bizonyult, és a gyártó megfelelő exportárát eszerint módosították.
- (21) Ehhez kapcsolódó egyéb megjegyzések hiányában az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekzdését meg kell erősíteni.

5. Összehasonlítás

- (22) Egyéb, ehhez kapcsolódó megjegyzések hiányában az ideiglenes rendelet (47) és (48) preambulumbekzdését meg kell erősíteni.

6. Dömpingkülönbsétek

- (23) A fentiek fényében a vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett, végleges dömpingkülönbsétek a következők:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang 139,4 %

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang, 86,5 %

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang és kapcsolódó gyártója, Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei tartomány 136,3 %

— a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók 131 %

minden más vállalat 139,4 %.

F. A KÁROKOZÁS

1. A közösségi termelés és a közösségi ipar

- (24) Megalapozott észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (52)–(54) preambulumbekzdésében szereplő megállapításokat meg kell erősíteni.

2. Közösségi felhasználás

- (25) Az egyik exportáló fél azzal érvelt, hogy eltérés van a 658/2004/EK védintézkedési rendeletben meghatározott fogyasztás mértéke és az ideiglenes rendeletben meghatározott mérték között. Kiemelendő, hogy a fogyasztási adatokban észlelt eltérés alapvetően annak köszönhető, hogy a jelenlegi vizsgálatban más volt a termékcsoport összetétele, illetve annak, hogy a két vizsgálatban eltért az érintett tagállamok száma. További új, megalapozott információ nem érkezett be erre a kérdésre vonatkozóan. Az ideiglenes rendelet (55)–(57) preambulumbekzdésében ismertetett megállapítások ennél fogva megerősítést nyernek. Következésképpen az elemzés további, a fogyasztásra vonatkozó részeit e tekintetben meg kell erősíteni.

3. Az érintett országból származó behozatal

a) Az érintett termék behozatalainak mennyisége és piaci részesedése

- (26) A piaci részesedést illetően néhány érdekelt fél ellentmondott a Bizottság (58) preambulumbekzdésében lefektetett megállapításainak, amelyek szerint a dömpingelt behozatok piaci részesedése növekedett. Azzal érveltek, hogy ellentétben a Bizottság megállapításaival, a Kínából származó behozatal piaci részesedése csökkent. A Kínából származó behozatok mennyiség és piaci részesedés szempontjából történő értékelését ezért ellenőrizni kellett. Amint azt az ideiglenes rendelet (58) preambulumbekzdése megállapította, csak egyetlen egy év során csökkent a kínai import piaci részesedése. A vizsgált időszak többi részében a Kínából származó behozatal piaci részesedése folyamatosan magas volt. Ennél fogva az ideiglenes szakasz megállapításait meg kell erősíteni.
- (27) Néhány fél azzal érvelt, hogy a vizsgálati időszak utáni szakaszban jellemző mennyiségeket is vizsgálat alá kellene vonni ahhoz, hogy megállapítsák, valóban növekedett-e a kínai import. Megjegyzendő, hogy a Kínából származó import alakulását a 2002/2003–2006/2007. közötti időszakra vonatkozóan értékelték, és egyértelmű növekedést lehetett megfigyelni. Az alaprendelettel összhangban a vizsgálati időszakot követő eseményeket nem kell figyelembe venni, kivéve kivételes körülmények esetén. Mindazonáltal – ahogy azt az alábbi (48) preambulumbekzdés megállapítja – a vizsgálati időszakot követő import mértékét megvizsgálták és jelentősnek találták.

b) Áralákinálás

- (28) Három együttműködő exportáló gyártó kétségbe vonta a Bizottság áralákinálásra vonatkozó megállapításait. Egyikük az áralákinálás kiszámításakor használt módszertant kérdőjelezte meg, és olyan kiigazítást kért, amely

tükrözné a közvetett értékesítésük kapcsán a kereskedők által viselt költségeket. Amennyiben ez megalapozott volt, a számításokat módosítani kellett. A felülvizsgált összehasonlítás kimutatta, hogy a vizsgálati időszak alatt az érintett termék behozatalát a közösségi ipar áraihoz képest aláínált áron értékesítették a Közösségben; az aláínálás mértéke a közösségi ipar árainak százalékában kifejezve 18,4–35,2 %, a mintába felvett együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott adatok alapján.

4. A közösségi ipar helyzete

- (29) Két importőr és az importőrök szövetsége kétségbe vonta a csomagolási időszaknak az ideiglenes rendelet (79) preambulumbekzdésében megjelölt időtartamát. Azzal érveltek, hogy Spanyolországban a konzervgyártás időszaka csak három hónapig tart, ellentétben az ideiglenes rendeletben említett négy-öt hónapos időszakkal. Ez az állítás ugyanakkor a termékhez kötődik (ami termék eseténél fogva változó), valamint a termelt mennyiséghez, és semmilyen esetben nincs hatással a kárt befolyásoló tényezőkre, ahogy azokat a Bizottság szolgálatai értékelték.
- (30) A közösségi ipar helyzetével kapcsolatos további megalapozott információk vagy észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (63)–(86) preambulumbekzdését meg kell erősíteni.

5. A kárra vonatkozó következtetés

- (31) Az ideiglenes rendelet nyilvánosságra hozatala után néhány importőr és exportáló gyártó azt állította az ideiglenes rendelet (83)–(86) preambulumbekzdésére hivatkozva, hogy a Bizottság által a kár mértékének megállapításához használt adatok sem pontosak nem voltak, sem nem objektív értékelésből származtak. Azzal érveltek, hogy majdnem minden, a kárra vonatkozó mutató pozitív tendenciát követ, így a károkozásra vonatkozóan nem lehet bizonyítékot találni.
- (32) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy még abban az esetben is, ha bizonyos mutatóknál javulás figyelhető meg, a közösségi ipar helyzetét a maga egészében kell értékelni. E kérdést az ideiglenes rendelet (51)–(86) preambulumbekzdése részletesen tárgyalta. A mélyreható átalakulási folyamat, amit e rendelkezések lehetővé tettek, és aminek eredménye a termelés és a kapacitás nagymértékű csökkenése, szokásos körülmények között a közösségi gyártók általános helyzetének jelentős javulásához vezetett volna, beleértve a termelést, a kapacitáskihasználást, az értékesítést, valamint az ár-költség arányokat. Ezzel ellentétben a mennyiségi mutatók alacsonyak maradtak, a készletek jelentős mértékben növekedtek, a pénzügyi mutatók pedig továbbra is a veszélyt jelző piros tartományban maradtak, sőt, némelyik még rosszabbodott is.

- (33) Ennek alapján megállapítható, hogy nem változtak az ideiglenes rendeletben szereplő, a közösségi ipart ért jelentős kárra vonatkozó következtetések. További megalapozott információ, illetve érvelés hiányában a következtetések véglegesen megerősítést nyernek.

G. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

1. A dömpingelt behozatal hatása

- (34) Néhány fél azzal érvelt, hogy a kínai import mennyisége stabil maradt 1982 óta, éppen ezért nem okozhatott kárt, ellentétben azzal, amit az ideiglenes rendelet kifejt (lásd az (58) preambulumbekendést). Valójában viszont – ahogy azt a fenti (26) preambulumbekendés kifejti –, a Kínából származó behozatal jelentős mértékben emelkedett a vizsgált időszak alatt, a közösségi ipar piaci részesedése kárára. Ezen túlmenően az érvelés olyan behozatali tendenciákra hivatkozik, amelyek jócskán túlhaladják a kérdéses időszakot, ennél fogva az érvet vissza kell utasítani.
- (35) Ahogy azt a fenti (28) preambulumbekendés említi, arra a végleges következtetésre jutottak, hogy a vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő kínai exportáló gyártóktól származó behozatal árai 18,4 %-35,2 %-kal alákínáltak a közösségi ipar átlagárainak. Az alákínálási különbözet felülvizsgálata nem érinti a dömpingelt behozatal hatására vonatkozó, az ideiglenes rendelet (100) és (101) preambulumbekendésében meghatározott következtetéseket.

2. Árfolyam-ingadozások

- (36) Az ideiglenes vámok bevezetését követően néhány importőr azzal folytatta érvelését, hogy az árfolyam kedvezőtlen hatást gyakorolt az árszintre. Érveik szerint a kárt okozó legfőbb tényező az árfolyam szintje. A Bizottság értékelése azonban pusztán az árszintek különbségére vonatkozik, és nem teszi szükségessé az árak szintjére ható tényezők elemzését. Ennek következtében a magas dömpingszintek és a közösségi ipar által elszenvedett kár között világos az okozati kapcsolat, ezért az ideiglenes rendelet (95) preambulumbekendésében szereplő megállapítások megerősítést nyerhetnek.

3. Nyersanyagkínálat és -árak

- (37) Néhány érdekelt fél azzal érvelt, hogy a kárt nem a dömpingelt behozatal, hanem inkább a rendelkezésre álló friss gyümölcs (azaz a konzerv mandarin nyersanyag) szűkössége okozta.
- (38) Ugyanakkor a spanyol Mezőgazdasági Minisztériumból származó hivatalos adatok megerősítik, hogy a konzervgyártás rendelkezésére álló mennyiség több mint elég-

séges ahhoz, hogy fedezze a spanyol gyártók termelési kapacitását.

- (39) A friss gyümölcs beszerzése esetében a piacon a gyártók egy bizonyos mértékben versenyeznek a friss gyümölcs közvetlen fogyasztóival. Ez a verseny ugyanakkor nem töri meg az okozati kapcsolatot. A közösségi ipar viszonylag alacsony termelésének, értékesítésének és piaci részesedésének nagy jelentőségű okozója nyilvánvalóan inkább az, hogy a Kínából nagyon alacsony áron beérkező nagy mennyiségű import nyomást gyakorolt az ágazatra. Ilyen helyzetben, valamint figyelembe véve, hogy a piaci árat a piaci szükségletek több mint 70 %-át kielégítő behozatal határozza meg, ami árálakínálást, árnyomást és árleszorítást vont magával, gazdaságtalan lenne többet gyártani anélkül, hogy megalapozott elvárások lennének arra vonatkozóan, hogy a terméket a rendes nyereséget lehetővé tevő áron tudják értékesíteni. Éppen ezért ésszerűen a spanyol gazdaság jelentős mértékben nagyobb mennyiségeket tudott volna termelni, ha a piaci árszint nem szankcionálja gazdasági eredményeit.
- (40) Egy másik tény, ami ezt az elemzést támasztja alá, a közösségi gyártóknál felhalmozott jelentős mennyiségű készlet, ami hangsúlyozza, hogy a közösségi ipar hátrányos helyzete nem az elégtelen termelés miatt alakult ki, hanem amiatt, hogy a kínai import nyomása alatt termelését nem tudta értékesíteni.

- (41) Mivel mezőgazdasági termékről van szó, jellegénél fogva a nyersanyag ára szezonális ingadozást mutat. Mindazonáltal a vizsgált ötéves időszak alatt, ami egyaránt tartalmazott alacsonyabb, illetve magasabb árakkal járó betakarítási időnyt, a Bizottság megfigyelte, hogy a (pénzügyi veszteség formájában jelentkező) kár ezen ingadozásoktól függetlenül megjelenik, éppen ezért a közösségi ágazat gazdasági eredményei nem függenek össze közvetlenül a szezonális áringadozásokkal.

4. Minőségbeli különbségek

- (42) Néhány fél azt állította, hogy a kínai termék jobb minőségű volt, mint a közösségi termelésből származó. Az ebből származó árbeli különbségek azonban nem voltak kellően megalapozottak, és nincs bizonyíték arra, hogy a kínai termékek iránti állítólagos fogyasztói preferencia olyan mértékű lenne, hogy okozhatta a közösségi ipar rossz helyzetét. Mindenesetre az ilyen állítólagos árkülönbség a kínai termék szempontjából jelente előnyt, megnövelve ezáltal az árleszorítás/árálakínálás mértékét. Új és megalapozott információ vagy érvelés hiányában az ideiglenes rendelet (99) preambulumbekendését meg kell erősíteni.

5. Költségnövekedés

- (43) Néhány fél azzal érvelt, hogy bizonyos gyártók kivételes költségnövekedése okozta a kárt. Ezeket az állításokat nem támasztották alá kellő mértékben. A Bizottság vizsgálata nem talált semmiféle olyan eseményt, ami ellentmondana az okozati összefüggés értékelésének vagy befolyásolná a kár megszüntetéséhez szükséges szint kiszámítását.
- (44) Néhány fél észrevételeket nyújtott be a megnövekedett termelési költségekre és arra vonatkozóan, hogy a közösségi ipar képtelen volt ezeket csökkenteni. Bizonyos költségtételek (mint például az energia) valóban növekedtek, ám hatásuk nem olyan mértékű, hogy megtörné az okozati összefüggést egy olyan helyzetben, amikor a dömpingelt kínai export leszorítja az értékesítés és a termelés árait (megnövelve ezáltal a közösségi ipar egységnyi költségeit), valamint árleszorítást és árnyomást idéz elő.

6. Támogatási rendszerek

- (45) Állítások szerint az EK támogatási rendszerek mesterségesen megnövelték az EK nyersanyagfeldolgozását és ezután arra ösztönöztek, hogy csökkentsék az érintett termékből a nyersanyagellátást. Ez az állítás általános jellegű, és nem volt kellően alátámasztva. Mindenesetre a kérdéses rendszereket 1996-ban módosították, amikor a támogatást az érintett termékek feldolgozói helyett a gazdálkodóknak adták. A Bizottság elemzése a vizsgálati időszak alatt semmiféle maradványhatást nem észlelt, ami az okozati összefüggést megszüntetné. Az ellátás tekintetében hivatkozni kell a fenti (40) és (41) preambulumbekzdésre.

7. Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

- (46) További új vagy megalapozott információk vagy érvek hiányában az ideiglenes rendelet (87)–(101) preambulumbekzdését meg kell erősíteni.
- (47) A fentiekre való tekintettel meg kell erősíteni azt az ideiglenes megállapítást, amely szerint a közösségi ipart ért jelentős kár és a dömpingelt kínai behozatal között okozati összefüggés van.

H. A KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

1. A vizsgálati időszak utáni fejlemények

- (48) 2007. november 9. óta a Kínából származó behozatal nyilvántartásbavételi kötelezettség alá esett a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség beve-

zetéséről szóló, 2007. november 5-i 1295/2007/EK bizottsági rendelet (a nyilvántartási rendelet) ⁽¹⁾ értelmében. Ezt az esetleges visszamenőleges hatályú dömpingellenes vám kivétele fényében vezették be. Ebből következően és kivételes jelleggel a vizsgálati időszak utáni fejleményeket is figyelembe vették. Az Eurostat adatai is megerősítik, hogy a Kínából származó behozatal jelentős mértékű maradt, és ezt alátámasztotta néhány importőr is. A vizsgálati időszak utáni tíz hónapban a mennyiség elérte a 74 000 tonnát stabilan alacsony árakon.

2. A közösségi gyártók képessége a közösségi piac ellátására

- (49) Számos fél észrevételeket fűzött a spanyol gyártás alacsony szintjéhez, ami – állításuk szerint – képtelen ellátni a közösségi piacot. Bár helyes az az állítás, hogy a jelen helyzetben a közösségi ipar nem látja el a teljes uniós piacot, meg kell jegyezni, hogy ez a tény – mint az a fentiekben bemutatásra került – kapcsolódik a kárt okozó importhoz. Mindenesetre az intézkedés célzott hatása nem az, hogy lezárják a közösségi piacot a kínai behozatal előtt, hanem a káros dömping hatásainak megszüntetése. Mivel adva van többek között a tény, hogy e terméknek csak két ellátási forrása van, úgy tekinthető, hogy a kínai termékek végleges intézkedések bevezetése esetében is jelentős közösségi keresletre számíthatnak.

3. A közösségi ipar és a beszállítók érdeke

- (50) Az importőrök egyik szövetsége azt állította, hogy mennyiségi korlátozás nélkül semmiféle dömpingellenes intézkedés nem tudná megvédeni a spanyol gazdaságot, hanem automatikusan illegális kereskedést vonna maga után. Ez az érv inkább annak jelentőségét hangsúlyozza az intézmények szempontjából, hogy az intézkedések végrehajtását a megfelelő módon nyomon kövessék, mintsem azt, hogy megkérdőjelezzék a közösségi gyártókra esetleg gyakorolt jótékony hatásukat.
- (51) Egy másik importőr azzal érvelt, hogy a dömpingellenes intézkedések nem javítanák a spanyol gyártók helyzetét, az uniós importőrök által felhalmozott nagy készletek miatt, amelyekből a közeljövőben képesek lennének kielégíteni a piaci keresletet. A készletek nagyságát és a felhalmozás jelenségét egy másik importőr is megerősítette. Ezek a megjegyzések megerősítik a Bizottságnak az ideiglenes rendeletben, valamint az ebben a rendeletben más helyen kifejtett elemzését. Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az intézkedések célja nem csak egy, hanem az ötéves időszak alatti káros dömping hatásainak enyhítése.

⁽¹⁾ HL L 288., 2007.11.6., 22. o.

- (52) E tekintetben új és megalapozott információ vagy érvelés hiányában az ideiglenes rendelet (103)–(106), valamint (115) preambulumbekzdésének a közösségi ipar érdekére vonatkozó következtetéseit meg kell erősíteni.

4. A független közösségi importőrök/kereskedők érdeke

- (53) Az együttműködő importőrök általában érdeklődtek az iránt, hogy az érintett termék mindkét forrását fenntartsák az ellátáshoz, azaz Kínát és Spanyolországot egyaránt, annak érdekében, hogy az ellátás biztonságát versenyképes árakon lehessen biztosítani.
- (54) Az importőrök többsége azonban abban az esetben, ha végleges intézkedéseket vezetnek be, jobban szeretné, ha az intézkedés mennyiségi elemeket is tartalmazna. Ez nem tekinthető megfelelő lépésnek, ahogy azt az alábbi (68) preambulumbekzdés is kifejti.
- (55) A mintában szereplő, együttműködő importőröktől származó adatokat ellenőrizték, és azok megerősítették, hogy a konzerv mandarin ágazata összes forgalmuknak kevesebb mint 6 %-át jelenti, valamint hogy mind a vizsgálati időszak alatt, mind a 2004–2008 közti időszakban átlagban 10 %-ot meghaladó nyereséget értek el.
- (56) Az előzőekből következik, hogy összességében az intézkedések importőrökre/kereskedőkre gyakorolt lehetséges hatása nem lenne aránytalan az azokból származó pozitív hatásokhoz képest.

5. A felhasználók/kereskedők érdeke

- (57) Az egyik felhasználó, aki a fogyasztás kevesebb mint 1 %-át képviseli, általános észrevételeket nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a mandarin kevésbé elérhető az Unióban, illetve hogy a kínai termék minősége jobb. A felhasználót felkérték, hogy további együttműködés során bocsásson rendelkezésre egyéni adatokat, ám az érintett ezt elhárította és állításait nem támasztotta alá. Egy másik kiskereskedő, a fő importőr szövetség tagja, általában ellenezte az árnövekedést. A felhasználók/kereskedők érdekei tekintetében más beadványt nem kaptak a vizsgálat során. Ebben az esetben és a felhasználóktól/kereskedőktől érkező további megalapozott észrevételek

hiányában az ideiglenes rendelet (109)–(112) preambulumbekzdésében szereplő következtetések megerősítést nyernek.

6. A fogyasztók érdeke

- (58) Ellentétben azzal, amit az egyik importőr állított, a fogyasztók érdekét már az ideiglenes szakaszban is figyelembe vették. A Bizottság megállapításai az ideiglenes rendelet (113) és (114) preambulumbekzdésében szerepelnek. Más felek véleménye szerint a fogyasztókra gyakorolt hatás jelentős lenne. Ugyanakkor semmiféle olyan információt nem nyújtottak be, ami kétségbe vonná a fent említett preambulumbekzdések megállapításait. Még ha a vámok a fogyasztói árak növekedéséhez vezetnének is, egyik fél sem vitatta azt a tényt, hogy az említett termék nagyon csekély mértékben jelentkezik a háztartások élelmiszerekre fordított kiadásaiiban. Ennélfogva a fogyasztóktól származó további észrevételek hiányában, valamint további új és megalapozott információ hiányában az említett preambulumbekzdéseket meg kell erősíteni.

7. A közösségi érdekre vonatkozó következtetés

- (59) A szóban forgó érdekek fenti kiegészítő elemzése ebben a tekintetben nem módosította az ideiglenes következtetéseket. A mintába beválogatott, együttműködő importőröktől származó adatokat ellenőrizték, és azok megerősítették, hogy a konzerv mandarin ágazata összes forgalmuknak kevesebb mint 6 %-át jelenti, valamint hogy mind a vizsgálati időszak, mind a 2004–2008 közti figyelembe vett időszakban átlagban több mint kielégítő eredményt értek el, azaz az importőrökre gyakorolt hatás csekély lesz. Az is bebizonyosodott, hogy a végső fogyasztóra gyakorolt pénzügyi hatás elhanyagolható lenne, figyelembe véve azt a tényt, hogy a fogyasztó országokban egy főre jutó vásárlások mennyisége igen csekély. Megállapítható, hogy nem változtak az ideiglenes rendeletben szereplő, a közösségi ipar érdekére vonatkozó következtetések. További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet következtetései végleges megerősítést nyernek.

I. VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK

1. A kár megszüntetéséhez szükséges szint

- (60) Egy importőr azt állította, hogy az ideiglenes szakaszban referenciaként használt 6,8 %-os mértékű haszonkulcs túlzó. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy ugyanezt a mértéket alkalmazták a védintézkedéseknél, mint a közösségi ipar által 1998/1999 és 2001/2002 közötti időszakban ténylegesen megvalósított nyereség mértékét, és ott azt elfogadták. Az érték a közösségi gyártók nyereségére utal, amit rendes kereskedelmi körülmények között valószínűsíthető, mielőtt az ágazatnak kárt okozó behozatal növekedésére sor került volna. Az érvelest ezért el kellett utasítani.

(61) A közösségi gyártók azt állították, hogy az ideiglenes vámok nem vették figyelembe a konzerv mandarinok piacának azt a sajátos helyzetét, ami szerint a termelés egyetlen országban összpontosul, míg az értékesítés, illetve behozatal legnagyobb része egy másik európai országban koncentrálódik. Ennek fényében azt kérték, hogy a végső számításokban vegyék figyelembe a gyártó országból a fogyasztó országba történő szállítás költségét. A kérelem megalapozott és indokolt volt, így a számítások aszerint módosultak, hogy tükrözzék az értékesítés koncentrációját a Közösség megfelelő területein.

(62) Egy fél észrevételeket fűzött az árleszorítás és áralakítás kiszámolásához. Amennyiben indokolt volt, a végleges szakaszban módosításokra került sor.

(63) Az így kapott kárkülönbözetek – figyelembe véve, amennyiben indokolt, az érdekeltek által beadott kérelmeket –, a teljes CIF import értékének százalékában kifejezve, az egyes, mintában szereplő kínai exportőrök esetében az alábbi, a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb szinteket érték el:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang 100,1 %

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang 48,4 %

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd és kapcsolódó gyártója, a Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen 92,0 %

— a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók 90,6 %

az összes többi vállalat 100,1 %.

2. Visszamenőleges hatály

(64) Amint azt a (4) preambulumbekzdés pontosítja, 2007. november 9-én a Bizottság a Kínából származó érintett termékekre vonatkozóan nyilvántartásbavételi kötelezettséget írt elő a közösségi ipar kérésére. E kérelmet visszavonták, így az ügyet a továbbiakban nem vizsgálták.

3. Végleges intézkedések

(65) A dömpinggel, a kárral, az okozati összefüggéssel és a közösségi érdekek kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve, és az alaprendelet 9. cikkének (4) beke-

désével összhangban, a megállapított dömping- vagy kárkülönbözetnek – attól függően, melyik alacsonyabb – megfelelő végleges dömpingellenes vámot kell kivetni az alacsonyabb vám szabályával összhangban. Ez esetben a vámtételt ennek megfelelően a megállapított kár szintjén kell meghatározni.

(66) A fentiek alapján és összhangban a Hivatalos Lap L 258. ⁽¹⁾ számában közzétett helyesbítéssel, a végleges vámok összege a következő:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang 531,2 EUR/tonna

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang, 361,4 EUR/tonna

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang és kapcsolódó gyártója, a Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei tartomány 490,7 EUR/tonna

— a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók 499,6 EUR/tonna

minden más vállalat 531,2 EUR/tonna.

4. Az intézkedések formája

(67) Számos fél olyan intézkedéseket kérelmezett, amelyek árra és mennyiségre vonatkozó elemeket egyaránt tartalmaztak, miközben az első behozatali mennyiségre nem vagy csak csökkentett mértékű vámot kellene fizetni. Bizonyos esetekben ezt engedélyezési rendszerhez kötötték.

(68) Ezt a lehetőséget figyelembe vették, de végül elvetették, különösen a következők miatt. A dömpingellenes vámokat azért vetik ki, mert az exportár alacsonyabb mint a rendes érték. A Közösségbe exportált mennyiségek jelentősek annak megítélése szempontjából, hogy a dömpingelt behozatal kárt okoz-e. Mindazonáltal ezeknek az összegeknek rendes körülmények között nincs jelentőségük a kivetendő vám mértéke tekintetében. Másként fogalmazva, amennyiben kiderül, hogy a dömpingelt behozatal kárt okoz, a dömping ellensúlyozható egy olyan vámmal, ami a vám jogerőre emelkedése utáni első behozott szállítmánytól kezdve alkalmazandó. Végezetül pedig amennyiben bebizonyosodik, hogy a Közösség érdeke az, hogy bizonyos időn keresztül a termékeket dömpingellenes vám kivétele nélkül hozzák be, az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése lehetővé teszi az intézkedés felfüggesztését bizonyos feltételek mellett.

⁽¹⁾ HL L 258., 2008.9.26., 74. o.

(69) Néhány fél azt állította, hogy bármiféle, mennyiségi korlátozás nélküli intézkedés vámkerüléshez fog vezetni. A felek újra a felhalmozás jelenségére utaltak, ami az Európai Unió 2004. május 1-jei bővítése nyomán jelentkezett. A Bizottság szolgálatainak elemzése megerősítette, hogy ez világosan a vámok elkerülését szolgáló kísérlet volt. Ezen állítások és az ideiglenes rendelet (123) és (125) preambulumbekendéseiben leírt tények fényében a Bizottság nyomon fogja követni a fejleményeket annak érdekében, hogy szükség esetén meghozhassa az intézkedések megfelelő végrehajtását biztosító lépéseket.

(70) Más felek azt az álláspontot képviselték, hogy az intézkedések ne vonatkozzanak a már meglévő értékesítési szerződések alá tartozó mennyiségekre. A gyakorlatban ez vámmentességgel lenne egyenértékű, ami aláaknázná az intézkedések javító hatását, éppen ezért a javaslatot elvetettük. Ezzel kapcsolatban hivatkozni kell a fenti (51) és (52) preambulumbekendésre.

(71) Az ideiglenes rendelet olyan dömpingellenes vámot vetett ki, amely az egyes vállalatok esetében külön vámként jelenik meg, amely a kár megszüntetéséhez szükséges különbözet alkalmazása a vizsgálati időszak során történt dömping kiszámításához használt exportárakra. Ezt a módszertant a végleges intézkedéseknél is megerősítették.

5. Kötelezettségvállalások

(72) A vizsgálat késői szakaszában számos kínai exportáló gyártó kötelezettségvállalásokat ajánlott fel. Ezeket elfogadhatatlannak kellett tekinteni, figyelembe véve a termék jelentős árfolyam-ingadozását, valamint a termék esetében a vámkerülés és az intézkedések kijátszásának veszélyét (lásd a (124) és a (125) preambulumbekendést), valamint azt a tényt, hogy a felajánlások nem tartalmaztak a kínai hatóságok részéről megfelelő nyomon követésre vonatkozó garanciát az olyan vállalatok esetében, amelyek nem kaptak piacgazdasági elbárást.

J. AZ IDEIGLENES VÁM VÉGLEGES BESZEDÉSE

(73) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözet nagyságára, és figyelembe véve a közösségi ipart ért kár mértékét, szükségszerű, hogy az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket a kivetett ideiglenes vámok mértékéig véglegesen beszedjék. Azon exportáló gyártók esetében, akiknél a végleges vám kicsivel magasabb, mint az ideiglenes vám, az ideiglenesen biztosított összegeket az ideiglenes rendeletben meghatározott mértékben kell

beszedni, az alaprendelet 10. cikkének (3) bekezdése értelmében,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a rendszert a 2008 30 55, 2008 30 75 és ex 2008 30 90 KN-kóddal bejelentett (TARIC-kód: 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67, 2008 30 90 69), a Kínai Népköztársaságból származó, a 2008. számú KN-vámtarifaszám meghatározása szerinti, – alkohol hozzáadása nélkül, cukor vagy más édesítőanyag hozzáadásával is – feldolgozott és tartósított mandarin (ideértve a tangerine és a satsuma fajtát is), clementine, wilking és egyéb hasonló citrusfélék behozatalára.

(2) Az (1) bekezdésben leírt, az alábbi gyártók által előállított termékekre alkalmazandó végleges dömpingellenes vám összege a következő:

Vállalat	EUR/tonna nettó terméktömeg	TARIC kiegészítő kód
Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang	531,2	A886
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang,	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang és kapcsolódó gyártója, a Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Danyang City, Hubei tartomány	490,7	A888
A mintába fel nem vett, együttműködő exportáló gyártók a melléklet szerint	499,6	A889
Minden más vállalat	531,2	A999

2. cikk

(1) Azokban az esetekben, amikor az áruk szabad forgalomba kerülésük előtt károsodnak, és ezért a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat arányosítják a vámértéknek a 2454/93/EGK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 145. cikke alapján történő meghatározásához, a fenti 1. cikk szerint kiszámított dömpingellenes vám összege olyan százalékos arányban csökkentendő, amely megfelel a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár arányosításának.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában a vámtételekre vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

3. cikk

(1) A Kínai Népköztársaságból származó, feldolgozott és tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalára a 642/2008/EK rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vámokkal biztosított összegeket az alább meghatározott szabályoknak megfelelően véglegesen be kell szedni.

(2) Azon együttműködő exportáló gyártók esetében, akik hiba folytán nem szerepeltek a 642/2008/EK rendelet együttműködő exportáló gyártókra vonatkozó mellékletében, nevez-

tesen a Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo, Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang és Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei esetében, a mintában nem szereplő, együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó ideiglenes vám összegét meghaladó, biztosított összegeket fel kell szabadítani.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. BARNIER

MELLÉKLET

A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók (TARIC kiegészítő kód A889)

Hunan Pointer Foods Co., Ltd, Yongzhou, Hunan

Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo

Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd, Yichang, Hubei

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang

Huangyan No. 2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang

Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd, Xinchang, Zhejiang

Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei

Guangxi Guiguo Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi

Zhejiang Juda Industry Co., Ltd, Quzhou, Zhejiang

Zhejiang Iceman Group Co., Ltd, Jinhua, Zhejiang

Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd, Ninghai

Yi Chang Yin He Food Co., Ltd, Yidu, Hubei

Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd, Yongzhou, Hunan

Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd, Yinzhou, Ningbo

Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi

Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd, Mingzhou, Ningbo

A BIZOTTSÁG 1356/2008/EK RENDELETE**(2008. december 23.)****az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség által felszámított tanúsítási és szolgáltatási díjakról szóló
593/2007/EK rendelet módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EGK tanácsi irányelv, 1592/2002/EK rendelet és a 2004/36/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 20-i 216/2008/EK európai parlamenti és a tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 64. cikke (1) bekezdésére,

az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség igazgatóságával folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) Az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség által felszámított tanúsítási és szolgáltatási díjakról szóló, 2007. május 31-i 593/2007/EK bizottsági rendeletben ⁽²⁾ foglalt, a tanúsítási és szolgáltatási díjak kiszámításához alkalmazott szabályokat rendszeresen felül kell vizsgálni, hogy a kérelmezők által fizetendő tanúsítási és szolgáltatási díjak összege összhangban legyen az Ügynökség által elvégzett feladatok összetettségével és az ehhez kapcsolódó tényleges munkamennyiséggel. A rendelet jövőbeni módosításai tovább finomítják ezeket a szabályokat, részben az Európai Repülésbiztonsági Ügynökségnél (a továbbiakban: Ügynökség) a vállalati erőforrás-szervező rendszer bevezetését követően keletkező adatok alapján.
- (2) A harmadik országok termékeinek tanúsításával kapcsolatos tényleges munkamennyiség értékelésének a 216/2008/EK rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében említett megállapodásokra kell épülniük. Elvben ezekben a megállapodásokban szerepel az olyan harmadik ország által kiállított bizonyítvány ügynökségi érvényesítési folyamatának részletes leírása, amellyel a Közösség megfelelő megállapodást kötött; és így ennek az Ügynökség által elvégzett tanúsítási tevékenységhez képest eltérő munkamennyiséggel kellene járnia.
- (3) Biztosítani kell az Ügynökség tanúsítási tevékenységéből származó összköltség és az általa felszámított tanúsítási és szolgáltatási díjakból származó összbevétel egyensúlyát, de közben a tanúsítási és szolgáltatási díjak kiszá-

mítási szabályainak hatékonyak és minden kérelmező tekintetében igazságosnak kell lenniük. Ennek kell érvényesülnie a tagállamok területén kívülre történő utazás költségeinek kiszámításában is. A jelenlegi képletten finomítani kell, biztosítva, hogy az ilyen utazásoknak kizárólag csak a közvetlen költségeire vonatkozzon.

- (4) Az 593/2007/EK rendelet alkalmazása során nyert tapasztalat alapján indokoltnak tűnik részletesen meghatározni, hogy az Ügynökség mikor számlázhatja ki az esedékes tanúsítási díjakat, és ki kell alakítani egy módszert annak az összegnek a kiszámítására, amelyet a tanúsítási tevékenység félbeszakadása esetén vissza kell téríteni. Hasonló szabályokat kell kialakítani a bizonyítványról történő lemondás vagy annak felfüggesztése esetére is.
- (5) Bizonyos fogalom meghatározások és osztályozások javítása érdekében gyakorlati okokból változtatásokat kell bevezetni az 593/2007/EK rendelet mellékletében.
- (6) Az 593/2007/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (7) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 216/2008/EK rendelet 65. cikkével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 593/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

A 4. cikk sérelme nélkül, amennyiben egy tanúsítási tevékenységet részben vagy egészben a tagállamok területén kívül végeznek el, a kérelmezőnek kiszámlázott tanúsítási díj tartalmazza az e területen kívülre történő utazás költségeit az alábbi képlet szerint:

$$d = f + v + h - e$$

⁽¹⁾ HL L 79., 2008.3.19., 1. o.

⁽²⁾ HL L 140., 2007.6.1., 3. o.

ahol

d = fizetendő díj

f = az elvégzett tevékenységnek megfelelő, a mellékletben meghatározott díj

v = utazási költség

h = a szakértők által a közlekedési eszközön eltöltött idő, a II. részben meghatározott óradíj szerint kiszámítva

e = a tagállamok területén belül végrehajtott utazás átlagos költsége, beleértve a tagállamok területén belül közlekedési eszközön eltöltött idő átlagát, megszorozva a II. részben meghatározott óradíjjal.

2. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Ügynökség és a kérelmező eltérő megállapodásának hiányában a bizonyítványok kiállításának, megújításának vagy módosításának feltétele az esedékes tanúsítási díj teljes összegének előzetes kifizetése. Az Ügynökség a kérelem kézhezvételét követően, vagy az éves időszak, illetve a felügyeleti időszak kezdetén egy részletben is kiszámíthatja a tanúsítási díjat. A fizetés elmaradása esetén az érintett bizonyítvány kiállítását az Ügynökség megtagadhatja, vagy a vonatkozó bizonyítványt visszavonhatja, miután arról a kérelmező számára hivatalos figyelmeztetést küldött.”

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Ha egy tanúsítási tevékenységet az Ügynökségnek azért kell megszakítania, mert a kérelmező nem rendelkezik elegendő pénzeszközzel vagy nem tartja be az alkalmazandó követelményeket vagy eláll kérelmétől vagy a projekt elhalasztásáról határoz, az Ügynökség munkájának megszakításakor az akkor esedékes minden más fizetendő összeggel együtt teljes egészében meg kell fizetni az adott tizenkét hónapos időszakra óradíj alapon

számított esedékes díjat, ami azonban nem haladhatja meg az alkalmazandó átalánydíjat. A vonatkozó óraszámot a melléklet II. részében megállapított óradíjak alapján kell kiszámítani. Ha a kérelmező kérésére az Ügynökség folytatja a korábban megszakított tanúsítási tevékenységet, azt új projektként kell kiszámítani.”

d) A cikk a következő (8) és (9) bekezdésekkel egészül ki:

„(8) Amennyiben a bizonyítvány tulajdonosa lemond az adott bizonyítványról vagy az Ügynökség visszavonja azt, a bizonyítvány lemondásának vagy visszavonásának időpontjában az akkor esedékes minden más fizetendő összeggel együtt teljes egészében meg kell fizetni az óradíj alapon számított esedékes díjat, amely azonban nem haladhatja meg az alkalmazandó átalánydíjat. A vonatkozó óraszámot a melléklet II. részében megállapított óradíjak alapján kell kiszámítani.

(9) Amennyiben az Ügynökség felfüggeszt egy bizonyítványt, a felfüggesztés időpontjában az akkor esedékes minden más fizetendő összeggel együtt teljes egészében meg kell fizetni az időarányosan kiszámított esedékes díjat. Ha a bizonyítvány felfüggesztését később megszüntetik, akkor ennek időpontjától új tizenkét hónapos időszak veszi kezdetét.”

3. A 12. cikk (5) bekezdését el kell hagyni.

4. A 14. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

5. A melléklet e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. január 1-je lép hatályba.

A rendelet az alábbi feltételekkel alkalmazható:

- a melléklet I. részének 1–5. táblázatában feltüntetett díjak vonatkoznak valamennyi, 2009. január 1-je után kézhez kapott tanúsítási tevékenység elvégzése iránti kérelemre;
- a melléklet I. részének 6. táblázatában felsorolt díjak a 2009. január 1-jén után felszámított éves díjakra vonatkoznak.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 23-án.

a Bizottság részéről

Antonio TAJANI

alelnök

MELLÉKLET

Az 593/2007/EK rendelet melléklete a következőképpen módosul:

1. A magyarázó megjegyzések (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A »változat« módosított típusalkalmassági bizonyítványt jelent, ahogy az meg van határozva, és ahogy azt a típusalkalmassági bizonyítvány tulajdonosa kérelmezte.”

2. A magyarázó megjegyzések (9) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az I. rész 3. és 4. táblázatában az »egyszerű«, »átlagos« és »összetett« megnevezések az alábbiakra utalnak:

	Egyszerű	Átlagos	Összetett
EASA kiegészítő típusalkalmassági bizonyítvány Nagyobb EASA-tervmódosítások EASA-nagyjavítások	Olyan kiegészítő típusalkalmassági bizonyítvány, nagyobb tervmódosítás, illetve nagyjavítás, amely olyan korszerű és kellően bizonyított módszerekkel igazolható, amelyek esetében a kérelem benyújtásakor hiánytalan adatok (leírás, a megfelelőséget igazoló ellenőrző lista és dokumentumok) állnak rendelkezésre, illetve amellyel kapcsolatban a kérelmező bizonyította tapasztalatát, és amelyet a projekttanúsítás vezetője egyedül vagy a szakterület egy képviselőjének korlátozott mértékű bevonásával értékelhet	Minden egyéb kiegészítő típusalkalmassági bizonyítvány, jelentős tervmódosítás vagy nagyjavítás	Kiegészítő típusalkalmassági bizonyítvány jelentős módosítása (*) vagy nagyobb tervmódosítás
Kétoldalú megállapodás alapján érvényesített kiegészítő típusalkalmassági bizonyítvány	Alapvető (**)	Nem alapvető (**)	Nem alapvető kiegészítő típusalkalmassági bizonyítvány (**), amennyiben a tanúsítást végző hatóság (**) a változtatást »jelentősként« sorolta be (*)
Kétoldalú megállapodás alapján érvényesített nagyobb tervmódosítás	2. szintű (**) nagyobb tervmódosítások, ha az elfogadás nem automatikus (***)	1. szint (**)	1. szintű nagyobb tervmódosítás (**), amennyiben a tanúsítást végző hatóság (**) a változtatást »jelentősként« (*) sorolta be
Kétoldalú megállapodás alapján érvényesített nagyjavítás	Nincs adat (automatikus elfogadás)	Kritikus alkatrészen végzett javítások (**)	Nincs adat

(*) A »jelentős« fogalmának meghatározását az 1702/2003/EK rendelet melléklete 21A.101. pont b) alpontja tartalmazza.

(**) Az »alapvető«, »nem alapvető«, »1. szint«, »2. szint«, »kritikus alkatrész« és a »tanúsítást végző hatóság« fogalmának meghatározásához lásd az alkalmazandó kétoldalú megállapodást, amely alapján az érvényesítésre sor kerül.

(***) A 2. szintű nagyobb módosítások EASA általi automatikus elfogadására vonatkozó szempontok meghatározása az EASA ügyvezető igazgatójának 2004/04/CF határozatában, illetve az érvényesítést lehetővé tevő, alkalmazandó kétoldalú megállapodásban található.”

3. Az I. részben az 1–6. táblázat helyébe a következő szöveg lép:

„1. táblázat: Típusalkalmassági bizonyítványok és korlátozott típusalkalmassági bizonyítványok (lásd: az 1702/2003/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ mellékletének B. és O. alrésze)

(EUR)	
	Átalánydíj
<i>Merevszárnnyú légi jármű</i>	
150 000 kg felett	2 600 000
50 000 kg felett, 150 000 kg-ig	1 330 000
22 000 kg felett, 50 000 kg-ig	1 060 000
5 700 kg felett, 22 000 kg-ig	410 000
2 000 kg felett, 5 700 kg-ig	227 000
2 000 kg-ig	12 000
Nagyon könnyű repülőgépek, segédmotoros vitorlázó repülőgépek, vitorlázó repülőgépek	6 000
<i>Forgószárnnyas légi jármű</i>	
Nagy	525 000
Közepes	265 000
Kicsi	20 000
<i>Egyéb</i>	
Léghajó vagy ballon	6 000
<i>Meghajtás</i>	
25 KN-nál nagyobb felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW-nál nagyobb felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	365 000
Legfeljebb 25 KN felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	185 000
Nem turbinás motorok	30 000
CS 22 H, CS VLR App. B, nem turbinás motorok	15 000
5 700 kg-nál nagyobb maximális felszálló tömegű légi járművön alkalmazott légsavar	10 250
Legfeljebb 5 700 kg-os maximális felszálló tömegű légi járművön alkalmazott légsavar	2 925
<i>Alkatrészek</i>	
20 000 EUR-t meghaladó érték	2 000
2 000 és 20 000 EUR közötti érték	1 000
2 000 EUR-nál kisebb érték	500

(¹) HL L 243., 2003.9.27., 6. o.

2. táblázat: Típusalkalmassági bizonyítványok vagy korlátozott típusalkalmassági bizonyítványok változatai

(EUR)

	Átalánydíj (1)
<i>Merevszárnyú légi jármű</i>	
150 000 kg felett	1 000 000
50 000 kg felett, 150 000 kg-ig	500 000
2 200 kg felett, 50 000 kg-ig	400 000
5 700 kg felett, 22 000 kg-ig	160 000
2 000 kg felett, 5 700 kg-ig	80 000
2 000 kg-ig	2 800
Nagyon könnyű repülőgépek, segédmotoros vitorlázó repülőgépek, vitorlázó repülőgépek	2 400
<i>Forgósárnyas légi jármű</i>	
Nagy	200 000
Közepes	100 000
Kicsi	6 000
<i>Egyéb</i>	
Lég hajó vagy ballon	2 400
<i>Meghajtás</i>	
25 KN-nál nagyobb felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW-nál nagyobb felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	100 000
Legfeljebb 25 KN felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	50 000
Nem turbinás motorok	10 000
CS 22 H, CS VLR App. B, nem turbinás motorok	5 000
5 700 kg-nál nagyobb maximális felszálló tömegű légi járművön alkalmazott légcavar	2 500
Legfeljebb 5 700 kg-os maximális felszálló tömegű légi járművön alkalmazott légcavar	770
<i>Alkatrészek</i>	
20 000 EUR-t meghaladó érték	1 000
2 000 és 20 000 EUR közötti érték	600
2 000 EUR-nál kisebb érték	350

(1) A 1702/2003/EK rendelet mellékletének B. alrészében ismertetett, a típustervet mélyrehatóan érintő változtatás(ok)kal járó változatok esetében az 1. táblázatban meghatározott, és a megfelelő típusalkalmassági vagy korlátozott típusalkalmassági bizonyítványokra vonatkozó díjat kell alkalmazni.

3. táblázat: Kiegészítő típusalkalmassági bizonyítványok (lásd: az 1702/2003/EK rendelet mellékletének E. alrésze)

(EUR)

	Átalánydíj ⁽¹⁾		
	Összetett	Átlagos	Egyszerű
<i>Merevszárnyú légi jármű</i>			
150 000 kg felett	25 000	6 000	3 000
50 000 kg felett, 150 000 kg-ig	13 000	5 000	2 500
22 000 kg felett, 50 000 kg-ig	8 500	3 750	1 875
5 700 kg felett, 22 000 kg-ig	5 500	2 500	1 250
2 000 kg felett, 5 700 kg-ig	3 800	1 750	875
2 000 kg-ig	1 600	1 000	500
Nagyon könnyű repülőgépek, segédmotoros vitorlázó repülőgépek, vitorlázó repülőgépek	250	250	250
<i>Forgósárnyas légi jármű</i>			
Nagy	11 000	4 000	2 000
Közepes	5 000	2 000	1 000
Kicsi	900	400	250
<i>Egyéb</i>			
Léghajó vagy ballon	800	400	250
<i>Meghajtás</i>			
25 KN-nál nagyobb felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW-nál nagyobb felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	12 000	5 000	2 500
Legfeljebb 25 KN felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	5 800	2 500	1 250
Nem turbinás motorok	2 800	1 250	625
CS 22 H, CS VLR App. B, nem turbinás motorok	1 400	625	300
5 700 kg-nál nagyobb maximális felszálló tömegű légi járművön alkalmazott légsavar	2 000	1 000	500
Legfeljebb 5 700 kg-os maximális felszálló tömegű légi járművön alkalmazott légsavar	1 500	750	375

(¹) A kiegészítő típusalkalmassági bizonyítványoknak a 1702/2003/EK rendelet mellékletének B. alrészében ismertetett mélyreható változtatása(i) esetében az 1. táblázatban meghatározott, és a megfelelő típusalkalmassági vagy korlátozott típusalkalmassági bizonyítványokra vonatkozó díjat kell alkalmazni.

4. táblázat: Nagy módosítások és nagyjavítások (lásd: az 1702/2003/EK rendelet mellékletének D. és M. alrészé)

(EUR)

	Átalánydíj ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
	Összetett	Átlagos	Egyszerű
<i>Merevszárnnyú légi jármű</i>			
150 000 kg felett	20 000	6 000	3 000
50 000 kg felett, 150 000 kg-ig	9 000	4 000	2 000
22 000 kg felett, 50 000 kg-ig	6 500	3 000	1 500
5 700 kg felett, 22 000 kg-ig	4 500	2 000	1 000
2 000 kg felett, 5 700 kg-ig	3 000	1 400	700
2 000 kg-ig	1 100	500	250
Nagyon könnyű repülőgépek, segédmotoros vitorlázó repülőgépek, vitorlázó repülőgépek	250	250	250
<i>Forgószárnnyas légi jármű</i>			
Nagy	10 000	4 000	2 000
Közepes	4 500	2 000	1 000
Egyéb	850	400	250
<i>Egyéb</i>			
Léghajó vagy ballon	850	400	250
<i>Meghajtás</i>			
25 KN-nál nagyobb felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW-nál nagyobb felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	5 000	2 000	1 000
Legfeljebb 25 KN felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	2 500	1 000	500
Nem turbinás motorok	1 300	600	300
CS 22 H, CS VLR App. B, nem turbinás motorok	600	300	250
5 700 kg-nál nagyobb maximális felszálló tömegű légi járművön alkalmazott légszavar	250	250	250
Legfeljebb 5 700 kg-os maximális felszálló tömegű légi járművön alkalmazott légszavar	250	250	250

⁽¹⁾ Az olyan jelentős nagy módosítások esetében, amelyek a 1702/2003/EK rendelet mellékletének B. alrészében ismertetett mélyreható változtatás(ok)kal járnak az 1. táblázatban meghatározott, és a megfelelő típusalkalmassági vagy korlátozott típusalkalmassági bizonyítványokra vonatkozó díjat kell alkalmazni.

⁽²⁾ A segédhajtóművön végrehajtott módosításokat és javításokat ugyanazon teljesítményszintre sorolt hajtómű motorján elvégzett módosításként és javításként kell felszámítani.

5. táblázat: Kisebb módosítások és kisebb javítások (lásd: az 1702/2003/EK rendelet mellékletének D. és M. alrésze)

(EUR)

	Átalánydíj ⁽¹⁾ ⁽²⁾
<i>Merevszárnnyú légi jármű</i>	
150 000 kg felett	500
50 000 kg felett, 150 000 kg-ig	500
22 000 kg felett, 50 000 kg-ig	500
5 700 kg felett, 22 000 kg-ig	500
2 000 kg felett, 5 700 kg-ig	250
2 000 kg-ig	250
Nagyon könnyű repülőgépek, segédmotoros vitorlázó repülőgépek, vitorlázó repülőgépek	250
<i>Forgószárnnyas légi jármű</i>	
Nagy	500
Közepes	500
Kicsi	250
<i>Egyéb</i>	
Léghajó vagy ballon	250
<i>Meghajtás</i>	
Turbinás motorok	500
Nem turbinás motorok	250
Légcsavar	250

⁽¹⁾ Az e táblázatban szereplő díjak nem vonatkoznak azokra a kis módosításokra és kis javításokra, amelyeket a tervező szervezetek az 1702/2003/EK rendelet mellékletének J. alrész 21A.263. bekezdés c) pont 2. alpontjának megfelelően végeznek el.

⁽²⁾ A segédhajtóművön végrehajtott módosításokat és javításokat ugyanazon teljesítményszintűbe sorolt hajtómű motorján elvégzett módosításként és javításként kell felszámítani.

6. táblázat: EASA-típusalkalmassági-bizonyítványok és -korlátozott-típusalkalmassági bizonyítványok, illetve egyéb, az 1592/2002/EK rendelet értelmében elfogadottnak tekintett típusalkalmassági bizonyítványok birtokosaira vonatkozó éves díj

(EUR)

	Átalánydíj ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
	EU-tervezésű	Nem EU-tervezésű
<i>Merevszárnnyú légi jármű</i>		
150 000 kg felett	270 000	90 000
50 000 kg felett, 150 000 kg-ig	150 000	50 000
50 000 kg felett, 150 000 kg-ig	80 000	27 000
5 700 kg felett, 22 000 kg-ig	17 000	5 700
2 000 kg felett, 5 700 kg-ig	4 000	1 400
2 000 kg-ig	2 000	670
Nagyon könnyű repülőgépek, segédmotoros vitorlázó repülőgépek, vitorlázó repülőgépek	900	300
<i>Forgószárnnyas légi jármű</i>		
Nagy	65 000	21 700
Közepes	30 000	10 000
Kicsi	3 000	1 000
<i>Egyéb</i>		
Légihajó vagy ballon	900	300
<i>Meghajtás</i>		
25 KN-nál nagyobb felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW-nál nagyobb felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	40 000	13 000
Legfeljebb 25 KN felszállási tolóerővel vagy 2 000 kW felszálló teljesítménnyel rendelkező turbinás motorok	6 000	2 000
Nem turbinás motorok	1 000	350
CS 22 H, CS VLR App. B, nem turbinás motorok	500	250
5 700 kg-nál nagyobb maximális felszálló tömegű légi járművön alkalmazott légszavar	750	250
<i>Alkatrészek</i>		
20 000 EUR-t meghaladó érték	2 000	700
2 000 és 20 000 EUR közötti érték	1 000	350
2 000 EUR-nál kisebb érték	500	250

⁽¹⁾ A saját típusalkalmassági bizonyítvánnyal rendelkező légi járművek teherszállító változataira az ugyanazon típusú légi jármű utasszállító változatára vonatkozó díj 0,85-ös együtthatóval megszorított értéke alkalmazandó.

⁽²⁾ Több típusalkalmassági bizonyítvány és/vagy több korlátozott típusalkalmassági bizonyítvány tulajdonosára a második és minden további, ugyanabba a termékkategóriába tartozó típusalkalmassági bizonyítványra vagy korlátozott típusalkalmassági bizonyítványra éves díjkezdvezmény vonatkozik az alábbi táblázat alapján:

Ugyanabba a kategóriába tartozó termék	Az átalánydíjra alkalmazott kedvezmény
1.	0 %
2.	10 %
3.	20 %
4.	30 %
5.	40 %
6.	50 %
7.	60 %
8.	70 %
9.	80 %
10.	90 %
a 11. és a további termékek	100 %

⁽³⁾ Olyan légi járművek esetében, amelyekből világszerte kevesebb mint 50 példány van lajstromozva, a folyamatos légialkalmassággal kapcsolatos tevékenységek költségeinek felszámítása a melléklet II. részében meghatározott óradíj alapján történik, legfeljebb a megfelelő légijármű-termékkategóriára vonatkozó díj mértékéig. Légi járműnek nem minősülő termékek, alkatrészek és berendezések esetén a korlátozáshoz azon légi járművek számát kell figyelembe venni, amelyre a kérdéses terméket, alkatrészt vagy berendezést felszerelték."

4. A II. rész 2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2. Az adott feladat alapján megállapított óradíjak:

A terv alkalmasságának bizonyítása alternatív eljárásokkal	A tényleges óraszám
Gyártás jóváhagyás nélkül	A tényleges óraszám
A légialkalmassági irányelveknek való megfelelés alternatív elfogadható módjai	A tényleges óraszám
Az érvényesítéshez nyújtott támogatás (abban az esetben, ha külföldi hatóságok fogadják el az EASA által kiállított bizonyítványokat)	A tényleges óraszám
Külföldi hatóságok által igényelt technikai segítségnyújtás	A tényleges óraszám
A karbantartási felügyeleti bizottság (Maintenance Review Board–MRB) jelentéseinek EASA általi elfogadása	A tényleges óraszám
Bizonyítványok továbbítása	A tényleges óraszám
Repülési engedély kiadásához szükséges repülési feltételek jóváhagyása	3 óra
Dokumentumok újbóli kiállítása	1 óra
CS 25 légi jármű export légialkalmassági bizonyítványa (E-CoA)	6 óra
Egyéb légi jármű export légialkalmassági bizonyítványa (E-CoA)	2 óra”

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS ÁLTAL EGYÜTTESEN ELFOGADOTT HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1357/2008/EK HATÁROZATA

(2008. december 16.)

az egész életen át tartó tanulás terén egy cselekvési program létrehozásáról szóló 1720/2006/EK
határozat módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen 149. cikke (4) bekezdésére és 150. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A 2006. november 15-i 1720/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽³⁾ az egész életen át tartó tanulás terén cselekvési programot hozott létre a 2007–2013 közötti időszakra.

(2) Az 1720/2006/EK határozat 9. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a program végrehajtásához szükséges összes, az (1) bekezdésben fel nem sorolt egyéb intézkedést a határozat 10. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eljárásnak – azaz a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ létrehozott tanácsadó bizottsági eljárásnak – megfelelően kell meghozni.

(3) Az 1720/2006/EK határozatnak ez a megszövegezése azt jelenti, hogy a határozat 9. cikkének (1) bekezdésében foglalt kiválasztási határozatokon kívüli egyéb kiválasztási határozatok a tanácsadó bizottsági eljárásnak, illetve a Parlament ellenőrzési jogának hatálya alá tartoznak.

(4) A szóban forgó eljárási szabályok két-három hónapos további késedelmet okoznak a támogatások pályázóknak történő odaítélési folyamatában. E szabályok számtalan késedelmet idéznek elő a támogatások kedvezményezettjei számára, aránytalan terhet rónak a programigazgatásra, és az odaítélt támogatások jellegénél fogva nem képviselnek hozzáadott értéket.

(5) A kiválasztási határozatok gyorsabb és hatékonyabb végrehajtásának lehetővé tétele érdekében a tanácsadó bizottsági eljárást olyan kötelezettséggel kell felváltani, mely szerint a Bizottságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és a tagállamokat az 1720/2006/EK határozat végrehajtására irányuló összes olyan intézkedésről, amelyet bizottsági segítség nélkül végeztek,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az 1720/2006/EK határozat a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság, az említett határozat elfogadását követő két munkanapon belül, tájékoztatja a 10. cikkben említett bizottságot és az Európai Parlamentet az e határozat végrehajtása céljából hozott minden további kiválasztási határozatról. E tájékoztatás tartalmazza a beérkezett pályázatok leírását és elemzését, az értékelési és kiválasztási eljárás leírását, valamint mind a finanszírozásra javasolt, mind a visszautasított projektek felsorolását.”

2. A 10. cikk (3) bekezdését törölni kell.

2. cikk

A Bizottság 2010. június 30-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e határozat hatásairól.

⁽¹⁾ HL C 224., 2008.8.30., 115. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. szeptember 2-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. november 20-i határozata.

⁽³⁾ HL L 327., 2006.11.24., 45. o.

⁽⁴⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1358/2008/EK HATÁROZATA

(2008. december 16.)

a 2007–2013-as időszakra az aktív európai polgárságot támogató „Európa a polgárokért” című program létrehozásáról szóló 1904/2006/EK határozat módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen 151. és 308. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

(5) A szóban forgó eljárási szabályok két-három hónapos további késedelmet okoznak a támogatások pályázóknak történő odaítélési folyamatában. E szabályok számtalan késedelmet idéznek elő a támogatások kedvezményezettjei számára, aránytalan terhet rónak a programigazgatásra, és az odaítélt támogatások jellegénél fogva nem képviselnek hozzáadott értéket.

(6) A kiválasztási határozatok gyorsabb és hatékonyabb végrehajtásának lehetővé tétele érdekében a tanácsadó bizottsági eljárást olyan kötelezettséggel kell felváltani, mely szerint a Bizottságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és a tagállamokat az 1904/2006/EK határozat végrehajtására irányuló összes olyan intézkedésről, amelyet bizottsági segítség nélkül végeztek,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az 1904/2006/EK határozat a következőképpen módosul:

(1) A 2006. december 12-i 1904/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽²⁾ létrehozta a 2007–2013-as időszakra az „Európa a polgárokért” című programot.

(2) Az 1904/2006/EK határozat 8. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a program végrehajtásához szükséges összes, a (2) bekezdésben fel nem sorolt egyéb intézkedést a határozat 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eljárásnak – azaz a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽³⁾ létrehozott tanácsadó bizottsági eljárásnak – megfelelően kell meghozni.

(3) Az 1904/2006/EK határozatnak ez a megszüvegezése azt jelenti, hogy a határozat 8. cikkének (2) bekezdésében foglalt kiválasztási határozatokon kívüli egyéb kiválasztási határozatok a tanácsadó bizottsági eljárásnak, illetve a Parlament ellenőrzési jogának hatálya alá tartoznak.

(4) Márpedig e kiválasztási határozatok elsősorban alacsony összegű, politikailag érzékeny döntéseket nem igénylő támogatásokra irányulnak.

1. A 8. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság, az említett határozat elfogadását követő két munkanapon belül, tájékoztatja a 9. cikkben említett bizottságot és az Európai Parlamentet az e határozat végrehajtása céljából hozott minden további kiválasztási határozatról. E tájékoztatás tartalmazza a beérkezett pályázatok leírását és elemzését, az értékelési és kiválasztási eljárás leírását, valamint mind a finanszírozásra javasolt, mind a visszautasított projektek felsorolását.”

2. A 9. cikk (3) bekezdését törölni kell.

2. cikk

A Bizottság 2010. június 30-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e határozat hatásairól.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2008. szeptember 2-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. november 20-i határozata.

⁽²⁾ HL L 378., 2006.12.27., 32. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Strasbourgban, 2008. december 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
B. LE MAIRE

III

(Az EU-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok)

AZ EU-SZERZŐDÉS VI. CÍME ALAPJÁN ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

A TANÁCS 2008/977/IB KERETHATÁROZATA

(2008. november 27.)

a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 30. és 31. cikkére, valamint 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió célul tűzte ki maga számára a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és továbbfejlesztését, amelyben a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a tagállamok által közösen végrehajtott fellépésekkel magas szintű biztonságot kell megteremteni.
- (2) Az Európai Unióról szóló szerződés 30. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a rendőrségi együttműködés területén megvalósítandó közös fellépés és az Európai Unióról szóló szerződés 31. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén megvalósítandó közös fellépés magában foglalja a megfelelő információk feldolgozásának szükségességét, amit a személyes adatok védelmére vonatkozó megfelelő rendelkezések alapján kell elvégezni.
- (3) Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címének hatálya alá tartozó jogszabályoknak hozzá kell járulniuk a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés javításához, annak hatékonysága és jogszerűsége, valamint az alapvető jogok – különösen a magánélethez és személyes adatok védelméhez való jog – tiszteletben tartása tekintetében. A bűnmegelőzés és a

bűnözés elleni küzdelem céljából feldolgozott személyes adatok feldolgozására és védelmére vonatkozó közös előírások mindkét cél megvalósításához hozzájárulnak.

- (4) Az Európai Tanács által 2004. november 4-én elfogadott, az Európai Unióban a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése megerősítéséről szóló hágai program hangsúlyozta, hogy innovatív megközelítésre van szükség a bűnüldözési információknak az adatvédelmi terület kulcsfontosságú feltételeinek szigorú betartásával végzett, határokon átnyúló cseréjéhez, és felkérte a Bizottságot, hogy legkésőbb 2005 végéig nyújtsa be az erre vonatkozó javaslatait. Erre a felkérésre válaszolt az Európai Unióban a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése megerősítéséről szóló hágai program végrehajtásáról szóló tanácsi és bizottsági cselekvési terv ⁽²⁾.
- (5) A személyes adatoknak a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében, különösen az információ hozzáférhetőségének a hágai programban megállapított elve szerint végzett cseréjét olyan egyértelmű szabályoknak kell támogatniuk, amelyek erősítik az illetékes hatóságok közötti kölcsönös bizalmat, és biztosítják, hogy az érintett információk védelme kizárja a megkülönböztetést a tagállamok között folytatott ilyen együttműködés tekintetében, miközben az adatalanyok alapvető jogainak tiszteletben tartása maradektalanul teljesül. A jelenleg hatályos európai szintű jogszabályok ehhez nem megfelelőek. A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ nem alkalmazandó a személyes adatoknak az olyan tevékenységek során végzett feldolgozására, amelyek kívül esnek a közösségi jog hatályán, mint az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében megállapított tevékenységek, valamint semmilyen esetben nem vonatkozik a közbiztonsággal, a védelemmel, a nemzetbiztonsággal, továbbá a büntetőjog területén folytatott állami tevékenységekkel kapcsolatos feldolgozási műveletekre.

⁽¹⁾ HL C 125. E, 2008.5.22., 154. o.

⁽²⁾ HL C 198., 2005.8.12., 1. o.

⁽³⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- (6) E kerethatározat kizárólag a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából az illetékes hatóságok által gyűjtött vagy feldolgozott adatokra alkalmazandó. E kerethatározat a tagállamokra bízva annak nemzeti szinten történő pontosabb meghatározását, hogy mely egyéb célok tekinthetők összeegyeztethetetlenek azzal a céllal, amelyből a személyes adatokat eredetileg gyűjtötték. Általában a történelmi, statisztikai vagy tudományos célból történő további feldolgozás nem tekintendő összeegyeztethetetlennek a feldolgozás eredeti céljával.
- (7) E kerethatározat hatálya a tagállamok között továbbított vagy hozzáférhetővé tett személyes adatok feldolgozására korlátozódik. E korlátozásból nem vonható le következtetés az Uniónak a személyes adatok tagállami szinten történő gyűjtésével és feldolgozásával kapcsolatos jogi aktusok elfogadására vonatkozó jövőben hatáskörére vagy arra vonatkozóan, hogy az Unió célszerűség esetén a jövőben ekként járjon el.
- (8) Az Unión belüli adatcsere megkönnyítése érdekében a tagállamoknak biztosítani kívánják, hogy az adatvédelemnek a nemzeti adatfeldolgozásban megvalósuló szintje megfeleljen e kerethatározat rendelkezéseinek. A nemzeti adatfeldolgozás tekintetében ez a kerethatározat nem zárja ki azt, hogy a tagállamok a személyes adatok védelme vonatkozásában az e kerethatározatban megállapítottaknál szigorúbb rendelkezéseket állapítsanak meg.
- (9) Ez a kerethatározat nem alkalmazandó az olyan személyes adatokra, amelyeket egy tagállam e kerethatározat hatálya alatt szerzett, és amely adatok az adott tagállamból származnak.
- (10) A tagállami jogszabályok közelítése nem vezethet az általuk nyújtott védelem szintjének csökkenéséhez, hanem – épp ellenkezőleg – magas szintű védelmet kell biztosítania az Unión belül.
- (11) Meg kell határozni a rendőrségi és igazságügyi tevékenységek keretén belüli adatvédelem célkitűzéseit, valamint a személyes adatok feldolgozásának jogszerűségére vonatkozó előírásokat annak biztosítása érdekében, hogy minden olyan információ feldolgozása, amelynek cseréjére sor kerülhet, jogszerűen és az adatminőségre vonatkozó hatályos alapelvekkel összhangban történjen. A rendőrség, a vám-, az igazságügyi és egyéb illetékes hatóságok törvényes tevékenységei ugyanakkor semmilyen módon nem akadályozhatók.
- (12) Az adatok pontosságának elvét az érintett feldolgozás természetére és céljára figyelemmel kell alkalmazni. Például különösen a bírósági eljárások során az adatok az egyének szubjektív érzékelésén alapulnak, és egyes esetekben teljesen ellenőrizhetetlenek. Ebből következően a pontosság követelménye nem vonatkozhat egy kijelentés pontosságára, hanem kizárólag arra a tényre, hogy sor került egy adott nyilatkozat megtételére.
- (13) A külön adatállományban való archiválás csak akkor engedélyezhető, ha az adatokra bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából már nincs szükség. A külön adatállományban való archiválás abban az esetben is engedélyezhető, ha az archivált adatokat az adatbázisban más adatokkal együtt olyan módon tárolják, hogy azok már nem használhatók fel bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából. A megfelelő archiválási időszakot az archiválás célja és az adatalanyok jogos érdekei alapján kell megállapítani. A történelmi célú archiválás esetében nagyon hosszú időtartam is megállapítható.
- (14) Az adatok az adathordozó megsemmisítésével is törölhetők.
- (15) A más tagállamoknak továbbított vagy azok számára hozzáférhetővé tett, valamint a kvázi igazságügyi hatóságok – amelyek jogilag kötelező határozatok meghozatalára felhatalmazott hatóságok – általi további feldolgozás tárgyává tett hibás, hiányos vagy már nem naprakész adatok helyesbítését, törlését vagy zárolását a nemzeti jognak megfelelően kell elvégezni.
- (16) Az egyének személyes adatai magas szintű védelmének biztosítása érdekében a más tagállamok illetékes hatóságai által végzett adatfeldolgozás jogszerűségét és az adatok minőségét meghatározó közös rendelkezésekre van szükség.
- (17) Helyénvaló európai szinten meghatározni azokat a feltételeket, amelyek alapján a tagállamok illetékes hatóságai a más tagállamoktól átvett személyes adatokat a tagállamok hatóságai és magánfelei számára továbbíthatják és hozzáférhetővé tehetik. Bűnüldözési célból vagy a közbiztonságot közvetlenül és súlyosan fenyegető esemény megelőzése, valamint annak megakadályozása céljából, hogy az egyének jogai súlyosan sérüljenek, számos esetben szükség van arra, hogy az igazságügyi hatóságok, a rendőrség vagy a vámhatóság személyes adatokat továbbítson magánfelek részére, például azáltal, hogy a bankok és hitelintézetek számára értékpapírok hamisítására vonatkozó figyelmeztetést ad ki, vagy – a járművekkel kapcsolatos bűncselekmények terén – a biztosítótársaságokkal személyes adatokat közöl a lopott gépjárművek tiltott kereskedelmének megakadályozása vagy a lopott gépjárművek külföldről való visszaszerzése feltételeinek javítása érdekében. Ez nem egyenértékű a rendőrségi vagy igazságszolgáltatási feladatok magánfelekre való átruházásával.

- (18) E kerethatározatnak a személyes adatok igazságügyi hatóságok, rendőrség vagy vámhatóság általi, magánfelek részére történő továbbítására vonatkozó szabályai nem alkalmazandók az adatoknak büntetőeljárás keretében magánfelek (például védőügyvédek és áldozatok) számára való kiadására.
- (19) Valamely más tagállam illetékes hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatok további feldolgozására, különösen az ilyen adatok továbbítására vagy hozzáférhetővé tételére vonatkozóan európai szinten közös szabályokat kell megállapítani.
- (20) Amennyiben a személyes adatok további feldolgozása abban az esetben lehetséges, ha azon tagállam, amelytől az adatok származnak, ehhez hozzájárulását adta, az egyes tagállamok meghatározhatják az e hozzájárulásra vonatkozó szabályokat, így például az információkategorikákra vagy a további feldolgozás kategóriáira vonatkozó általános hozzájárulás formájában.
- (21) Amennyiben a személyes adatok közigazgatási eljárások céljából tovább feldolgozhatók, az ilyen eljárások magukban foglalják a szabályozó és felügyeleti szervek által végzett tevékenységeket is.
- (22) A rendőrség, a vám-, az igazságügyi és egyéb illetékes hatóságok törvényes tevékenységei szükségessé tehetik az adatoknak harmadik országok olyan hatóságai vagy olyan nemzetközi szervek részére történő átadását, amelyek feladata a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása.
- (23) Amennyiben valamely tagállamból személyes adatokat továbbítanak harmadik államok vagy nemzetközi szervek részére, ezen adatoknak általában megfelelő szintű védelemben kell részesülniük.
- (24) Abban az esetben, ha személyes adatokat az egyik tagállamból továbbítanak harmadik országoknak vagy nemzetközi szervezeteknek, az adatátadásra általában csak azután kerülhet sor, miután az a tagállam, amelyből az adatok származnak, ahhoz hozzájárult. Minden tagállamnak lehetővé kell tenni a hozzájárulásra vonatkozó szabályok meghatározását, így például az információkategorikákra vagy az egyes államokra vonatkozó általános hozzájárulás formájában.
- (25) A hatékony bűnüldözési együttműködés érdeke azt kívánja, hogy abban az esetben, ha valamelyik tagállam vagy harmadik állam közbiztonságát olyan közvetlen veszély fenyegeti, amely kizárja az előzetes hozzájárulás kellő időben történő beszerzését, az illetékes hatóságnak lehetővé kell tenni, hogy a megfelelő személyes adatokat az ilyen előzetes hozzájárulás nélkül továbbíthassa az érintett harmadik államnak. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, ha valamely tagállam ugyanolyan fontos alapvető érdekei forognak kockán, például létfontosságú infrastruktúráját fenyegeti közvetlen és komoly veszély vagy pénzügyi rendszerében okozhatnak súlyos zavarokat.
- (26) Szükséges lehet, hogy az adatalany tájékoztatást kapjon adatai feldolgozásáról – különösen a titkos adatgyűjtési intézkedések eredményeként bekövetkező különösen súlyos jogsértések esetében – annak érdekében, hogy hatékony jogi védelemben részesülhessen.
- (27) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az adatalany tájékoztatást kapjon személyes adatainak bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából történő gyűjtéséről, feldolgozásáról vagy más tagállam részére történő továbbításáról, illetve ezek lehetőségéről. Az adatalany tájékoztatáshoz való jogára és az az alóli kivételekre vonatkozó szabályokat a nemzeti jog határozza meg. Ez történhet általános formában, például jogszabály útján, vagy a feldolgozási műveletek listájának közzétételével.
- (28) A személyes adatok védelme érdekében – a bűnügyi nyomozások céljai veszélyeztetése nélkül – meg kell határozni az adatalany jogait.
- (29) Néhány tagállam rendelkezett az adatalany hozzáférési jogáról büntetőügyekben egy olyan rendszeren keresztül, amelyben az adatalany helyett a nemzeti felügyeleti hatóság fér hozzá – korlátozás nélkül – az adatalannal kapcsolatos valamennyi személyes adathoz, és a hibás adatokat helyesbítheti, törölheti vagy naprakésszé is teheti. A közvetett hozzáférés ezen esetében e tagállamok nemzeti joga rendelkezhet úgy, hogy a nemzeti felügyeleti hatóság csak arról tájékoztatja az adatalanyt, hogy a szükséges ellenőrzésekre sor került. E tagállamok ugyanakkor rendelkeznek az adatalanyok különleges esetekben történő közvetlen hozzáférési lehetőségéről; ilyen például a bűnügyi nyilvántartáshoz való hozzáférés, valamint a hatósági erkölcsi bizonyítvány vagy a saját rendőrségi kihallgatáshoz kapcsolódó dokumentumok másolatának megszerzése.
- (30) Helyénvaló az adatfeldolgozás titkosságára és biztonságára, az illetékes hatóságok általi jogellenes adatfelhasználással kapcsolatos felelősségre és szankciókra, valamint az adatalany rendelkezésére álló jogorvoslatokra vonatkozó közös szabályok megállapítása. Minden tagállam maga határozza meg azonban a kártérítéssel kapcsolatos szabályainak, valamint a nemzeti adatvédelmi rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankcióknak a jellegét.
- (31) Ez a kerethatározat lehetővé teszi az általa megállapított elvek érvényesítése során a hivatalos dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés elvének figyelembevételét.

- (32) Amennyiben a személyes adatok védelmére az arányai és jellege miatt az alapvető jogokra és szabadságokra nézve különös kockázatokat jelentő feldolgozás – például az új technológiák, mechanizmusok vagy eljárások felhasználásával történő feldolgozás – tekintetében van szükség, helyénvaló biztosítani, hogy az érintett adatok feldolgozását célzó nyilvántartási rendszerek létrehozása előtt az illetékes nemzeti felügyeleti hatóság véleményét ki kelljen kérni.
- (33) A feladataikat teljes mértékben függetlenül ellátó felügyeleti hatóságok létrehozása a tagállamokban a tagállamok közötti rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelmének alapvető eleme.
- (34) A 95/46/EK irányelv alapján a tagállamokban már létrehozott felügyeleti hatóságoknak lehetővé kell tenni, hogy az e kerethatározat értelmében létrehozandó nemzeti felügyeleti hatóságok feladatait is elláthassák.
- (35) Ezen felügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges eszközökkel, beleértve a vizsgálati és beavatkozási hatásköröket – különösen az egyénektől származó panaszok esetén – vagy a bírósági eljárásokban való részvétel jogát is. Ezen felügyeleti hatóságoknak hozzá kell járulniuk az adatfeldolgozás átláthatóságának biztosításához azokban a tagállamokban, amelyek joghatósága alá tartoznak. E hatóságok hatáskörei ugyanakkor nem sérthetik a büntetőeljárásokra vagy a bírói testületek függetlenségére vonatkozó különös előírásokat.
- (36) Az Európai Unióról szóló szerződés 47. cikke értelmében a Szerződés rendelkezései nem érintik az Európai Közösségeket létrehozó szerződéseket, illetve az azokat módosító vagy kiegészítő további szerződéseket és okmányokat. Ennek megfelelően ez a kerethatározat nem érinti a személyes adatoknak a közösségi jog szerinti, különösen a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK irányelvben, a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾, valamint az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) meghatározott védelmét.
- (37) Ez a kerethatározat nem sérti az információs rendszerek elleni támadásokról szóló, 2005. február 24-i 2005/222/IB tanácsi kerethatározatban ⁽³⁾ meghatározott, az adatokhoz való jogellenes hozzáférésre vonatkozó szabályokat.
- (38) Ez a kerethatározat nem érinti a tagállamokra vagy az Unióra a harmadik országokkal kötött kétoldalú és/vagy többoldalú megállapodások értelmében háruló meglévő kötelezettségeket és kötelezettségvállalásokat. A jövőbeli megállapodásoknak meg kell felelniük a harmadik állammal folytatott adatcserére vonatkozó szabályoknak.
- (39) Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján elfogadott több jogi aktus különös rendelkezéseket tartalmaz az adott jogi aktus alapján kicserélt vagy egyéb módon feldolgozott személyes adatok védelmével kapcsolatban. Bizonyos esetekben e rendelkezések olyan teljes körű és koherens szabályozást alkotnak, amely az adatvédelem valamennyi területére (adatminőségi elvek, adatbiztonsági szabályok, az adatalanyok jogainak és biztosítékainak szabályozása, a felügyelet szervezése és a felelősség) kiterjed, és ezeket a kérdéseket e kerethatározatnál részletesebben szabályozzák. E jogi aktusok adatvédelemre vonatkozó rendelkezéseit, különösen az Europol, az Eurojust, a Schengeni Információs Rendszer (SIS) és a váminformációs rendszer (CIS) működésével kapcsolatos, valamint a tagállamok hatóságai számára a többi tagállam egyes adatrendszereihez való közvetlen hozzáférést lehetővé tevő rendelkezéseket ez a kerethatározat nem érinti. Ugyanez vonatkozik a DNS-profiloknak, a daktiloszkópiai adatoknak és a nemzeti gépjármű-nyilvántartási adatoknak a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló, 2008. június 23-i 2008/615/IB tanácsi határozat ⁽⁴⁾ alapján a tagállamok közötti automatizált továbbítására vonatkozó adatvédelmi rendelkezésekre is.
- (40) Más esetekben az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján elfogadott jogi aktusokban foglalt adatvédelmi rendelkezések hatálya korlátozottabb. E rendelkezések gyakran különös feltételeket határoznak meg a más tagállamoktól személyes adatokat tartalmazó információkat átvevő tagállam számára az adatok felhasználásának lehetséges céljaira vonatkozóan, míg az adatvédelemre egyéb tekintetben az Európa Tanácsnak az egyének személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló, 1981. január 28-i egyezményére vagy a nemzeti jogra hivatkoznak. Amennyiben e jogi aktusok rendelkezései a személyes adatoknak az átvevő tagállam általi felhasználására vagy továbbítására vonatkozóan az e kerethatározat megfelelő rendelkezéseiben foglalt feltételeknél szigorúbb feltételeket állapítanak meg, az előbbi rendelkezéseket változatlanul hatályban kell tartani. Minden egyéb tekintetben azonban az e kerethatározatban foglalt szabályok alkalmazandók.
- (41) Ez a kerethatározat nem sérti az Európa Tanácsnak az egyének személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló egyezményét, annak 2001. november 8-i kiegészítő jegyzőkönyvét, illetve az Európa Tanács büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésről szóló egyezményeit.

⁽¹⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽³⁾ HL L 69., 2005.3.16., 67. o.

⁽⁴⁾ HL L 210., 2008.8.6., 1. o.

- (42) Mivel e kerethatározat célját, nevezetesen a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelmére vonatkozó közös szabályok meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és így az intézkedés terjedelme és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikkében foglalt és az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében említett szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikkében foglalt arányosság elvével összhangban ez a kerethatározat nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (43) Az Egyesült Királyság az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 5. cikkével, valamint a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ 8. cikke (2) bekezdésével összhangban részt vesz e kerethatározatban.
- (44) Írország az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 5. cikkével, valamint az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban részt vesz e kerethatározatban.
- (45) Izlandot és Norvégiát illetően ez a kerethatározat az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és továbbfejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽³⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az ezen megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ 1. cikkének H. és I. pontjában említett terület hatálya alá tartoznak.
- (46) Svájcot illetően ez a kerethatározat az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és továbbfejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽⁵⁾ értelmében

a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek – e megállapodásnak az Európai Unió és az Európai Közösség nevében történő aláírásáról szóló 2008/149/IB tanácsi határozat ⁽⁶⁾ 3. cikkével összefüggésben – az 1999/437/EK határozat 1. cikkének H. és I. pontjában említett terület hatálya alá tartoznak.

- (47) Liechtensteint illetően ez a kerethatározat az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség által aláírt, a Liechtensteini Hercegségnek a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és továbbfejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek – e jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő aláírásáról szóló 2008/262/IB tanácsi határozat ⁽⁷⁾ 3. cikkével összefüggésben – az 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikkének H. és I. pontjában említett terület hatálya alá tartoznak.
- (48) Ez a kerethatározat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája ⁽⁸⁾ által elismert elveket. Ez a kerethatározat az alapjogi charta 7. és 8. cikkében foglalt, a magánélethez és a személyes adatok védelméhez való jog teljes körű tiszteletben tartását kívánja biztosítani,

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) E kerethatározat célja, hogy a személyes adatoknak az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében meghatározott, büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében végzett feldolgozása során magas szintű védelmet nyújtson a természetes személyek alapvető jogai és szabadságai és különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguk tekintetében, továbbá hogy ezzel egyidejűleg magas fokú közbiztonságot garantáljon.

(2) A tagállamok e kerethatározatnak megfelelően védik a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait és különösen a magánéletük tiszteletben tartásához való jogukat, amennyiben a személyes adatokat bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából

a) a tagállamok továbbítják vagy hozzáférhetővé teszik, illetve továbbították vagy hozzáférhetővé tették más tagállamok számára;

⁽¹⁾ HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

⁽²⁾ HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

⁽³⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽⁴⁾ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

⁽⁵⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽⁶⁾ HL L 53., 2008.2.27., 50. o.

⁽⁷⁾ HL L 83., 2008.3.26., 5. o.

⁽⁸⁾ HL C 303., 2007.12.14., 1. o.

b) a tagállamok továbbítják vagy hozzáférhetővé teszik, illetve továbbították vagy hozzáférhetővé tették az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján létrehozott információs rendszerek vagy hatóságok számára; vagy

c) az Európai Unióról szóló szerződés vagy az Európai Közösséget létrehozó szerződés alapján létrehozott hatóságok vagy információs rendszerek továbbítják vagy hozzáférhetővé teszik, illetve továbbították vagy hozzáférhetővé tették a tagállamok illetékes hatóságai számára.

(3) Ez a kerethatározat a személyes adatok részben vagy teljesen automatizált módon való feldolgozására, valamint személyesadat-nyilvántartó rendszerek részét képező vagy részévé tenni kívánt személyes adatok más, nem automatizált módon való feldolgozására alkalmazandó.

(4) Ez a kerethatározat nem sérti az alapvető nemzetbiztonsági érdekeket vagy különleges nemzetbiztonsági hírszerző tevékenységet.

(5) E kerethatározat nem zárja ki azt, hogy a tagállamok a nemzeti szinten gyűjtött vagy feldolgozott személyes adatok védelme vonatkozásában az e kerethatározatban megállapítottaknál szigorúbb biztosítékokat tartalmazó rendelkezéseket állapítsanak meg.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E kerethatározat alkalmazásában:

a) „személyes adat”: az azonosított vagy azonosítható természetes személyre („adatalanyra”) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlenül vagy közvetve azonosítható, különösen egy azonosító szám vagy a személy fizikai, fiziológiai, pszichikai, gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitására vonatkozó egy vagy több egyedi tényező és a személy egymáshoz rendelése révén;

b) „személyes adatok feldolgozása” és „feldolgozás”: a személyes adatokkal automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletsor, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, betekintés, felhasználás, továbbítás, nyilvánosságra hozatal vagy egyéb módon való hozzáférhetővé tétel révén történő adatátadás, összehangolás vagy összekapcsolás, valamint zárolás, törlés vagy megsemmisítés;

c) „zárolás”: a tárolt személyes adatok megjelölése a jövőbeni feldolgozásuk korlátozása céljából;

d) „személyesadat-nyilvántartó rendszer” és „nyilvántartó rendszer”: személyes adatok strukturált – meghatározott kritériumok alapján hozzáférhető – állománya, függetlenül attól, hogy az adatállományt centralizáltan, decentralizáltan vagy funkcionális vagy földrajzi szempontok alapján csoportosítva vezetik-e;

e) „adatfeldolgozó”: bármely olyan szerv, amely az adatkezelő megbízásából személyes adatokat dolgoz fel;

f) „címezett”: bármely olyan szerv, amely adatokat kap;

g) „az adatalany hozzájárulása”: az adatalany kívánságának önkéntes, a konkrét esetre vonatkozó és tájékozott kinyilvánítása, amellyel beleegyezését adja az őt érintő személyes adatok feldolgozásához;

h) „illetékes hatóságok”: az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján a Tanács által elfogadott jogi aktusokkal létrehozott hivatalok vagy szervek, valamint a tagállamok rendőri szervei, vám-, igazságügyi és egyéb illetékes hatóságai, amelyek a nemzeti jog alapján feldolgozhatják az ezen kerethatározat hatálya alá tartozó személyes adatokat;

i) „adatkezelő”: az a természetes vagy jogi személy, közigazgatási hatóság, hivatal vagy bármely más szerv, amely önállóan vagy másokkal együtt meghatározza a személyes adatok feldolgozásának céljait és módját;

j) „megjelölés”: a tárolt személyes adatok megjelölése a jövőbeni feldolgozásuk korlátozásának szándéka nélkül;

k) „anonimizálás”: a személyes adatok oly módon történő megváltoztatása, hogy a személyes vagy tárgyi körülmények részletei többé ne legyenek vagy csak aránytalanul sok időt, valamint költség- és munkaráfordítást igénylő módon legyenek egy azonosított vagy azonosítható természetes személyhez hozzárendelhetők.

3. cikk

A jogszerűség, az arányosság és a célhoz kötöttség elve

(1) Az illetékes hatóságok feladataik ellátása során kizárólag meghatározott, egyértelmű és törvényes célból gyűjthetnek személyes adatokat, és azokat kizárólag abból a célból dolgozhatják fel, amelyből gyűjtötték őket. Az adatfeldolgozásnak jogszerűnek, megfelelőnek, relevánsnak és az adatgyűjtés céljához képest nem túlzott mértékűnek kell lennie.

(2) Megengedett az adatok egyéb célból történő további feldolgozása, amennyiben:

a) az nem összeegyeztethetetlen az adatgyűjtés céljaival;

b) az illetékes hatóságok az alkalmazandó jogi rendelkezésekkel összhangban fel vannak hatalmazva ezen adatok ilyen egyéb célból történő feldolgozásra; és

c) a feldolgozás az egyéb cél szempontjából szükséges és arányos.

Ezenfelül az illetékes hatóságok történelmi, statisztikai vagy tudományos célokra is tovább feldolgozhatják a továbbított személyes adatokat, amennyiben a tagállamok megfelelő biztosítékokat – így az adatok anonimizálása – írnak elő.

4. cikk

Helyesbítés, törlés és zárolás

(1) A személyes adatokat helyesbíteni kell, amennyiben azok hibásak, és amennyiben ez lehetséges és szükséges, ki kell egészíteni vagy naprakésszé kell tenni őket.

(2) A személyes adatokat törölni vagy anonimizálni kell, amennyiben azok már nem szükségesek arra a célra, amelyből azokat jogszerűen gyűjtötték vagy tovább feldolgozták. E rendelkezés nem érinti az adatoknak egy külön adatállományban megfelelő időtartamra, a nemzeti joggal összhangban történő archiválását.

(3) Ha alapos indokok alapján feltételezhető, hogy a törlés sértené az adatalany jogos érdekeit, a személyes adatok nem törölhetők, hanem zárolandók. A zárolt adatokat csak arra a célra lehet feldolgozni, amely megakadályozta azok törlését.

(4) Amennyiben a személyes adatokat bírósági határozat vagy bírósági határozat kiadásához kapcsolódó nyilvántartás tartalmazza, az adatok helyesbítését, törlését vagy zárolását a bírósági eljárásokra vonatkozó nemzeti szabályokkal összhangban kell elvégezni.

5. cikk

A törlési és felülvizsgálati határidők megállapítása

A személyes adatok törlésére vagy az adattárolás szükségességének rendszeres felülvizsgálatára megfelelő határidőket kell megállapítani. E határidők betartását eljárásjogi intézkedésekkel kell biztosítani.

6. cikk

Különleges adatkategóriák feldolgozása

A faji vagy etnikai hovatartozásra, a politikai véleményre, a vallási vagy világnézeti meggyőződésre, a szakszervezeti tagságra utaló személyes adatok, valamint az egészségi állapotra vagy a szexuális életre vonatkozó adatok feldolgozása csak abban az esetben megengedett, ha az feltétlenül szükséges, továbbá ha a nemzeti jog gondoskodik a megfelelő biztosítékokról.

7. cikk

Automatizált egyedi döntések

Az adatalanyra nézve hátrányos jogi következménnyel járó vagy őt jelentősen érintő olyan döntés, amely kizárólag az adatalany bizonyos személyes vonatkozású értékelése céljából történő automatikus adatfeldolgozáson alapul, csak abban az esetben megengedett, ha azt olyan törvény írja elő, amely az adatalany védelmét biztosító rendelkezéseket állapít meg.

8. cikk

A továbbított vagy hozzáférhetővé tett adatok minőségének ellenőrzése

(1) Az illetékes hatóságok minden ésszerű intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a hibás, hiányos vagy már nem naprakész személyes adatok ne legyenek továbbíthatók vagy hozzáférhetővé tehetők. E célból az illetékes ható-

ságok – amennyire ez a gyakorlatban megvalósítható – a továbbítást vagy hozzáférhetővé tételt megelőzően ellenőrzik a személyes adatok minőségét. Amennyire lehetséges, valamennyi adattovábbításnál csatolni kell olyan információkat, amelyek lehetővé teszik az átvevő tagállam számára, hogy megítélje az adatok pontosságát, teljességét, naprakészségét és megbízhatóságát. Amennyiben a személyes adatokat előzetes kérés nélkül továbbították, az átvevő hatóság haladéktalanul ellenőrzi, hogy ezek az adatok a továbbítás célját tekintve szükségesek-e.

(2) Amennyiben megállapításra kerül, hogy hibás adatokat továbbítottak vagy adatokat jogellenesen továbbítottak, erről a címzettet haladéktalanul értesíteni kell. Az adatokat késedelem nélkül helyesbíteni, törölni vagy zárolni kell a 4. cikkel összhangban.

9. cikk

Határidők

(1) Az adatok továbbításakor vagy hozzáférhetővé tételekor az adattovábbító hatóság – a nemzeti joggal összhangban, valamint a 4. és 5. cikknek megfelelően – jelezheti az adatok megőrzésére alkalmazandó határidőket, amelyek lejártával a címzett köteles az adatokat törölni vagy zárolni, illetve felülvizsgálni, hogy azokra továbbra is szükség van-e. E kötelezettség nem alkalmazandó, amennyiben e határidő lejártakor az adatokra folyamatban levő nyomozás, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából van szükség.

(2) Amennyiben az adattovábbító hatóság az (1) bekezdésnek megfelelően nem jelölt meg határidőt, a 4. és 5. cikkben említett határidők vonatkozásában az adatok megőrzésére az átvevő tagállam nemzeti joga szerinti határidőket kell alkalmazni.

10. cikk

Adatnaplózás és dokumentáció

(1) A személyes adatok továbbítását minden esetben naplózni vagy dokumentálni kell az adatfeldolgozás jogszerűségének felülvizsgálata, az önellenőrzés, valamint az adatsértetlenség és adatbiztonság biztosítása céljából.

(2) Az (1) bekezdés szerinti naplókat vagy dokumentációt kérésre az illetékes adatvédelmi felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani az adatvédelem ellenőrzése céljából. Az illetékes felügyeleti hatóság ezeket az információkat kizárólag az adatvédelem ellenőrzésére, továbbá a megfelelő adatfeldolgozás, az adatsértetlenség és az adatbiztonság biztosítására használhatja fel.

11. cikk

Más tagállamtól átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatok feldolgozása

A valamely másik tagállam illetékes hatóságától átvett vagy által hozzáférhetővé tett személyes adatok további feldolgozása a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően kizárólag a következő, a továbbításuk vagy hozzáférhetővé tételük alapjául szolgáló céltól eltérő célokból lehetséges:

- a) olyan bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, illetve olyan büntetőeljárás lefolytatása vagy olyan büntetőjogi szankciók végrehajtása, amelyek nem egyeznek meg azon bűncselekményekkel vagy szankciókkal, amelyek céljából az adatokat továbbították vagy hozzáférhetővé tették;
- b) egyéb, bűncselekmények megelőzéséhez, nyomozásához, felderítéséhez, büntetőeljárás lefolytatásához vagy büntetőjogi szankciók végrehajtásához közvetlenül kapcsolódó bírósági és közigazgatási eljárások;
- c) a közbiztonságot közvetlenül és súlyosan fenyegető esemény megelőzése; vagy
- d) bármilyen egyéb célból kizárólag az adattovábbító tagállam előzetes hozzájárulásával vagy az adatalany hozzájárulásával, aminek a megadására a nemzeti jognak megfelelően kerül sor.

Ezenfelül az illetékes hatóságok történelmi, statisztikai vagy tudományos célokra is tovább feldolgozhatják a továbbított személyes adatokat, amennyiben a tagállamok megfelelő biztosítékokat – így az adatok anonimizálása – írnak elő.

12. cikk

A feldolgozásra vonatkozó nemzeti korlátozások betartása

(1) Amennyiben az adattovábbító tagállam joga értelmében bizonyos körülmények esetén az illetékes hatóságai közötti belföldi adatcserék tekintetében különleges korlátozások vonatkoznak a feldolgozásra, az adattovábbító hatóság e korlátozásokról tájékoztatja a címzettet. A címzett biztosítja e feldolgozásra vonatkozó korlátozások betartását.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása során a tagállamok a más tagállamok vagy az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján létrehozott hivatalok vagy szervek részére történő adattovábbítás tekintetében nem alkalmazhatnak a hasonló belföldi adattovábbítás tekintetében alkalmazottaktól eltérő korlátozásokat.

13. cikk

Harmadik államok illetékes hatóságainak vagy nemzetközi szervezeteknek való adatátadás

(1) A tagállamok előírják, hogy más tagállam illetékes hatósága által továbbított vagy hozzáférhetővé tett személyes adatok csak akkor adhatók át harmadik államoknak vagy nemzetközi szervezeteknek, ha:

- a) azokra bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából van szükség;

- b) a harmadik ország átvevő hatósága vagy az átvevő nemzetközi szerv feladata bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása;

- c) a tagállam, amelyből az adatok származnak, – nemzeti jogának megfelelően – hozzájárult az adatátadáshoz; és

- d) az érintett harmadik állam vagy nemzetközi szerv biztosítja az általa elvégezni szándékozott adatfeldolgozás megfelelő védelmét.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti előzetes hozzájárulás hiányában az adatátadás kizárólag abban az esetben megengedhető, ha az adatátadás elengedhetetlen egy, valamely tagállam vagy harmadik állam közbiztonságát vagy valamely tagállam alapvető érdekeit közvetlenül és súlyosan fenyegető esemény megelőzéséhez, és az előzetes hozzájárulás nem szerezhető meg kellő időben. A hozzájárulás megadására illetékes hatóságot késedelem nélkül tájékoztatni kell.

(3) Az (1) bekezdés d) pontjától eltérve, a személyes adatok átadhatók, ha

- a) az adatokat átadó tagállam nemzeti joga a következőkre tekintettel lehetővé teszi azt:

- i. az adatalany jogos egyéni érdekei; vagy

- ii. jogos, kiemelkedő érdekek, különösen fontos közérdek; vagy

- b) a harmadik állam vagy az átvevő nemzetközi szerv olyan biztosítékokat nyújt, amelyeket az érintett tagállam nemzeti joga értelmében megfelelőnek ítél.

(4) Az (1) bekezdés d) pontjában említett védelem szintjének megfelelőségét az adatátadási művelet vagy adatátadási művelet-sorozat körülményeire figyelemmel kell értékelni. Különös figyelmet kell fordítani az adatok jellegére, a tervezett adatfeldolgozási művelet vagy műveletek céljára és időtartamára, a származási országra és az adatok rendeltetése szerinti országra vagy nemzetközi szerve, az adott harmadik országban vagy nemzetközi szervben hatályos általános és különös jogszabályok betartására, valamint az alkalmazandó szakmai szabályokra és biztonsági intézkedésekre.

14. cikk

Magánfelek részére történő adattovábbítás a tagállamokban

(1) A tagállamok előírják, hogy a más tagállam illetékes hatóságától átvett vagy az által hozzáférhetővé tett személyes adatok kizárólag akkor továbbíthatók magánfelek számára, ha:

- a) azon tagállam illetékes hatósága, amelytől az adatokat átvették, – nemzeti jogának megfelelően – hozzájárult az adattovábbításhoz;
- b) az adattovábbítás nem ütközik az adatalany semmilyen jogos egyéni érdekével; és
- c) egyes esetekben az adatokat a magánfél számára továbbító illetékes hatóság számára fontos az alábbi célokból:
- a jogszerűen ráruházott feladatok ellátása;
 - bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása;
 - a közbiztonságot közvetlenül és súlyosan fenyegető esemény megelőzése; vagy
 - annak megakadályozása, hogy az egyének jogai súlyosan sérüljenek.
- (2) Az adatokat a magánfél számára továbbító illetékes hatóság tájékoztatja a magánfelet arról, hogy az adatok kizárólag milyen célokra használhatók fel.

15. cikk

Információnyújtás az illetékes hatóság kérelmére

A címzett kérelemre tájékoztatja a személyes adatokat továbbító vagy hozzáférhetővé tevő illetékes hatóságot az adatok feldolgozásáról.

16. cikk

Az adatalany tájékoztatása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adatalany a nemzeti jog rendelkezéseivel összhangban tájékoztatást kapjon személyes adatainak a tagállamok illetékes hatóságai által történő gyűjtéséről vagy feldolgozásáról.
- (2) Amennyiben a tagállamok között személyes adatok továbbítására vagy hozzáférhetővé tételére kerül sor, bármely tagállam – nemzeti jogának az (1) bekezdésben említett rendelkezéseivel összhangban – kérheti a másik tagállamot, hogy az adatalanyt ne tájékoztassa. Ebben az esetben az utóbbi tagállam az előbbi tagállam előzetes hozzájárulása nélkül nem tájékoztathatja az adatalanyt.

17. cikk

Adathozzáféréshez való jog

- (1) Valamennyi adatalany jogosult arra, hogy ésszerű időközönként benyújtott kérelemre, korlátozás, túlzott késedelem vagy költség nélkül megkapja az alábbiakat:
- a) legalább annak az adatkezelő vagy a nemzeti felügyeleti hatóság általi megerősítését, hogy továbbítottak vagy hozzá-

férhetővé tettek-e rá vonatkozó adatokat, továbbá tájékoztatást azon címzettekről vagy címzettek kategóriáiról, akiknek az adatokat átadták, valamint tájékoztatás a feldolgozás alatt álló adatokról; vagy

- b) legalább annak a nemzeti felügyeleti hatóság általi megerősítését, hogy valamennyi szükséges ellenőrzést elvégezték.

(2) A tagállamok jogszabályokat fogadhatnak el az adatokhoz az (1) bekezdés a) pontja szerinti hozzáférés korlátozására, amennyiben a korlátozás – kellő tekintettel az érintett személy jogos érdekeire – az alábbiak érdekében szükséges és arányos intézkedésnek tekinthető:

- a) hivatalos vagy jogi vizsgálatok, nyomozások vagy eljárások akadályozásának elkerülése;
- b) bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása megsértésének elkerülése;
- c) a közbiztonság védelme;
- d) a nemzetbiztonság védelme;
- e) az adatalany vagy mások jogainak és szabadságainak védelme.

(3) A hozzáférés bármilyen megtagadását vagy korlátozását írásban kell közölni az adatalannal. Ezzel egyidejűleg közölni kell vele a döntést alátámasztó ténybeli vagy jogi indokokat. A (2) bekezdés a)–e) pontjában foglalt valamely ok fennállása esetén ez utóbbi közléstől el lehet tekinteni. Valamennyi ilyen esetben az adatalanyt tájékoztatni kell arról, hogy jogorvoslatot kérhet az illetékes nemzeti felügyeleti hatóságtól, valamely igazságszolgálati hatóságtól vagy bíróságtól.

18. cikk

A helyesbítéshez, törléshez vagy zároláshoz való jog

(1) Az adatalanyt megilleti az a jog, hogy elvárja az adatkezelőtől, hogy a személyes adatok helyesbítésére, törlésére vagy zárolására vonatkozó – e kerethatározatból eredő – kötelezettségeinek a 4., 8. és 9. cikknek megfelelően eleget tegyen. A tagállamok meghatározzák, hogy az adatalany közvetlenül gyakorolhatja-e ezt a jogát az adatkezelővel szemben, vagy pedig az illetékes nemzeti felügyeleti hatóságon keresztül. Amennyiben az adatkezelő elutasítja a helyesbítést, törlést vagy zárolást, az elutasítást írásban kell közölni, az adatalanyt pedig tájékoztatni kell a nemzeti jog által a panasz benyújtására vagy a jogorvoslatra biztosított lehetőségekről. A panasz vagy a jogorvoslat vizsgálata során az adatalanyt tájékoztatni kell arról, hogy az adatkezelő megfelelően járt-e el. A tagállamok azt is előírhatják, hogy az illetékes nemzeti felügyeleti hatóság arról tájékoztassa az adatalanyt, hogy felülvizsgálatra került sor.

(2) Amennyiben az adatalany vitatja valamely személyes adat helyességét, és annak helyessége vagy pontatlansága nem állapítható meg, ezt az adatot meg lehet jelölni.

19. cikk

A kártérítéshez való jog

(1) Minden olyan személy, aki jogellenes adatfeldolgozási művelet vagy az e kerethatározat alapján elfogadott nemzeti rendelkezésekkel összeegyeztethetetlen egyéb intézkedés eredményeképpen kárt szenvedett, kártérítésre jogosult az adatkezelő vagy a nemzeti jog szerint illetékes más hatóság részéről.

(2) Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága személyes adatokat továbbított, a címzett a nemzeti jog szerinti, a károsulttal szembeni felelőssége tekintetében, védelme érdekében nem hivatkozhat arra, hogy a továbbított adatok hibásak voltak. Amennyiben a címzett a helytelenül továbbított adatok felhasználásából eredő kár miatt kártérítést fizet, az adattovábbító illetékes hatóság a kifizetett kártérítés összegét megtéríti a címzett részére, figyelembe véve a címzett esetlegesen felróható magatartását.

20. cikk

Jogorvoslat

Az igazságügyi hatósági eljárást megelőzően igénybe vehető közigazgatási jogorvoslati eljárások sérelme nélkül, az adatalanynak jogot kell biztosítani arra, hogy az alkalmazandó nemzeti jog szerint őt megillető jogok megsértése esetén bírósági jogorvoslatot vehessen igénybe.

21. cikk

Az adatfeldolgozás titkossága

(1) Az e kerethatározat hatálya alá tartozó személyes adatokhoz hozzáféréssel rendelkező személyek kizárólag az illetékes hatóság tagjaként vagy e hatóság utasítására dolgozhatnak fel az adatokat, kivéve, ha törvényi kötelezettségnek tesznek eleget.

(2) Azon személyeknek, akik egy tagállam illetékes hatóságánál állnak alkalmazásban, ugyanazokat az adatvédelmi előírásokat kell betartaniuk, mint amelyeket az adott illetékes hatóságának.

22. cikk

Az adatfeldolgozás biztonsága

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságoknak megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket alkalmazzanak a személyes adatok véletlen vagy engedély nélküli megsemmisítése, véletlen elvesztése, jogosulatlan megváltoztatása, jogosulatlan átadása vagy az ahhoz való jogosulatlan hozzáférés – különösen, ha a feldolgozás keretében az adatokat

hálózaton keresztül továbbítják vagy közvetlen automatizált hozzáférés révén bocsátják rendelkezésre –, valamint az engedély nélküli feldolgozás minden egyéb formája elleni védelem biztosítása érdekében. Ennek során tekintettel kell lenni különösen a védendő adatok feldolgozásával járó kockázatokra és az adatok jellegére. Tekintettel a technika vívmányaira és alkalmazásuk költségeire, ezen intézkedéseknek olyan szintű védelmet kell nyújtaniuk, amely megfelel a védendő adatok feldolgozásával járó kockázatoknak és az adatok jellegének.

(2) Az automatikus adatfeldolgozásra vonatkozóan minden tagállam intézkedéseket hajt végre a következő célból:

- a) jogosulatlan személyeknek a személyes adatok feldolgozásához használt adatfeldolgozó berendezésekhez való hozzáférése megtiltása (berendezésekhez való hozzáférés ellenőrzése);
- b) az adathordozók jogosulatlan olvasásának, másolásának, módosításának vagy eltávolításának megakadályozása (adathordozók ellenőrzése);
- c) a jogosulatlan adatbevitel, valamint a tárolt személyes adatok jogosulatlan megtekintésének, módosításának vagy törlésének megakadályozása (tárolás ellenőrzése);
- d) az automatikus adatfeldolgozó rendszerek jogosulatlan személyek általi, adatátviteli berendezés segítségével történő használatának megakadályozása (felhasználók ellenőrzése);
- e) annak biztosítása, hogy az automatikus adatfeldolgozó rendszer használatára felhatalmazott személyek kizárólag a hozzáférési engedélyben meghatározott adatokhoz férjenek hozzá (az adathozzáférés ellenőrzése);
- f) annak biztosítása, hogy lehetséges legyen ellenőrizni és megállapítani, hogy a személyes adatokat adatátviteli berendezés alkalmazásával mely szerveknek továbbították vagy továbbíthatják, illetve bocsátották vagy bocsáthatják rendelkezésre (az adattovábbítás ellenőrzése);
- g) annak biztosítása, hogy utólag lehetséges legyen ellenőrizni és megállapítani, hogy mely személyes adatokat vittek be automatikus adatfeldolgozó rendszerekbe, valamint hogy az adatokat mikor és ki vitte be (a bevitel ellenőrzése);
- h) a személyes adatok átadása vagy az adathordozók szállítása közben történő jogosulatlan adatleolvasás, -másolás, -módosítás vagy -törlés megakadályozása (a szállítás ellenőrzése);
- i) annak biztosítása, hogy a telepített rendszereket üzemzavar esetén helyre lehessen állítani (helyreállítás); valamint
- j) annak biztosítása, hogy a rendszer teljesíti feladatait, hogy a feladatok során fellépő hibákról jelentés készül (megbízhatóság), és hogy a tárolt adatok a rendszer hibás működése esetén nem sérülnek (sértetlenség).

(3) A tagállamok előírják, hogy csak olyan adatfeldolgozó jelölhető ki, amely garantálja, hogy betartja az (1) bekezdés szerint szükséges technikai és szervezési intézkedéseket, valamint a 21. cikk szerinti utasításokat. Az illetékes hatóságnak az adatfeldolgozót e tekintetben ellenőriznie kell.

(4) Az adatfeldolgozó kizárólag valamely jogi aktus vagy írásba foglalt szerződés alapján dolgozhat fel személyes adatokat.

23. cikk

Előzetes konzultáció

A tagállamok biztosítják, hogy egy új nyilvántartó rendszer részét képező személyes adatok feldolgozásának létrehozása előtt konzultációra kerüljön sor az illetékes nemzeti felügyeleti hatóságokkal, amennyiben:

- a) a 6. cikkben említett különleges adatkategóriákat kell feldolgozni; vagy
- b) a feldolgozás típusa – különösen az új technológiák, mechanizmusok vagy eljárások alkalmazása – egyébként különös kockázatokat jelent az adatanyag alapvető jogai és szabadságai és különösen a magánélete tekintetében.

24. cikk

Szankciók

A tagállamok elfogadják az e kerethatározat rendelkezéseinek teljes körű végrehajtását biztosító megfelelő intézkedéseket, és különösen hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítanak meg az e kerethatározat alapján elfogadott rendelkezések megsértése esetére.

25. cikk

Nemzeti felügyeleti hatóságok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tanácsadásért, valamint az e kerethatározat alapján az általuk elfogadott rendelkezések területükön való alkalmazásának ellenőrzéséért egy vagy több hatóság legyen felelős. Ezek a hatóságok a rájuk ruházott feladatok ellátása során teljes függetlenséggel járnak el.

(2) Minden hatóság különösen a következőkkel rendelkezik:

- a) vizsgálati jogkör, mint például az adatfeldolgozási műveletek tárgyát képező adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó jogosultság, továbbá a felügyeleti feladatok ellátásához szükséges valamennyi információ összegyűjtésére vonatkozó jogosultság;
- b) hatékony beavatkozási jogosultságok, mint például az adatfeldolgozási műveletek megkezdése előtti véleményezés joga és az ilyen vélemények megfelelő közzétételének biztosítása;

az adatok zárolásának, törlésének vagy megsemmisítésének, az adatfeldolgozás átmeneti vagy végleges tilalmának elrendelése; az adatkezelő figyelmeztetése vagy megrovása, illetve az ügy nemzeti parlament vagy más politikai intézmény elé utalása;

- c) bírósági eljárásban való részvétel joga vagy az igazságügyi hatóságok előtt eljárás kezdeményezésének jogosultsága az e kerethatározat alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén. A felügyeleti hatóság kifogásolható határozatai bíróság előtt megtámadhatók.

(3) Bárki kérelemmel fordulhat a felügyeleti szervhez a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában őt megillető jogok és szabadságok védelme érdekében. A kérelem elbírálásáról az érintett személyt értesíteni kell.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az adott illetékes hatóságra vonatkozó adatvédelmi rendelkezések a felügyeleti hatóság tagjaira és személyzetére is kötelezőek legyenek, valamint hogy e személyeket a számukra hozzáférhető bizalmas információk tekintetében szakmai titoktartási kötelezettség terhelje, megbízatásuk lejártát követően is.

26. cikk

A harmadik országokkal kötött megállapodásokkal való viszony

Ez a kerethatározat nem érinti a harmadik országokkal a kerethatározat elfogadásakor meglévő kétoldalú és/vagy többoldalú megállapodások értelmében a tagállamokra vagy az Unióra háruló kötelezettségeket és kötelezettségvállalásokat.

Ezen megállapodások alkalmazása során a valamely másik tagállamtól átvett személyes adatok harmadik országnak történő továbbítását a 13. cikk (1) bekezdése c) pontja vagy, adott esetben, a (2) bekezdése tiszteletben tartásával kell végrehajtani.

27. cikk

Értékelés

(1) A tagállamok 2013. november 27-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az általuk az e kerethatározatnak való teljes megfelelés érdekében hozott nemzeti intézkedésekről, különös tekintettel azokra a rendelkezésekre, amelyeknek már az adatgyűjtés során meg kell felelniük. A Bizottság megvizsgálja a rendelkezéseket különösen az e kerethatározatnak az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított hatályának alkalmazása szempontjából.

(2) A Bizottság egy éven belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben említett értékelés eredményéről, és a jelentéshez mellékeli az e kerethatározatra vonatkozó megfelelő módosítási javaslatokat.

28. cikk

Az Unió korábban elfogadott jogi aktusaival fennálló viszony

Azokban az esetekben, amikor az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe szerint, az e kerethatározat hatálybalépésének időpontját megelőzően elfogadott, a személyes adatok tagállamok közötti cseréjét vagy az Európai Közösséget létrehozó szerződés alapján létrehozott információs rendszerekhez a tagállamok kijelölt hatóságai által történő hozzáférést szabályozó valamely jogi aktus különös feltételeket vezetett be az ilyen adatoknak az átvevő tagállam általi felhasználására vonatkozóan, e feltételek elsőbbséget élveznek e kerethatározatnak a más tagállamtól kapott vagy általa hozzáférhetővé tett adatok felhasználására vonatkozó rendelkezéseivel szemben.

29. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek a kerethatározat rendelkezéseinek 2010. november 27. előtt megfeleljenek.

(2) Ugyaneddig az időpontig a tagállamok eljuttatják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azon rendelkezéseknek a szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból fakadó kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik, valamint a 25. cikkben említett felügyeleti hatóságokra vonatkozó információkat. Az e tájékoztatás felhasználásával készült bizottsági jelentés alapján a Tanács 2011. november 27. előtt megvizsgálja, hogy a tagállamok milyen mértékben felelnek meg e kerethatározat rendelkezéseinek.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2008. november 27-én.

a Tanács részéről
az elnök

M. ALLIOT-MARIE

A TANÁCS 2008/978/IB KERETHATÁROZATA

(2008. december 18.)

a büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzéséhez szükséges európai bizonyításfelvételi parancsról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 31. cikkére és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését. Az 1999. október 15–16-i tamperei Európai Tanács következtetéseivel és különösen annak 33. pontjával összhangban a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unión belül mind a polgári, mind a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés alapjává kell válnia.
- (2) A Tanács 2000. november 29-én a tamperei következtetésekkel összhangban intézkedési programot ⁽²⁾ fogadott el a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben történő végrehajtásáról. E program 5. és 6. – a bizonyításfelvételi parancs kölcsönös elismerésével foglalkozó – intézkedésének teljesítéséhez szükség van erre a kerethatározatra.
- (3) A hágai program ⁽³⁾ 3.3.1. pontja, amelyet a 2004. november 4–5-i Európai Tanács következtetése is tartalmaznak, kihangsúlyozza a büntetőügyekben folytatott kölcsönös elismerés elvének végrehajtására irányuló intézkedések átfogó programja befejezésének jelentőségét, és kiemelt kérdésként előtérbe helyezi az európai bizonyításfelvételi parancs (EBP) bevezetését.
- (4) Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat ⁽⁴⁾ volt a büntetőjog területén a kölcsönös elismerés alapelvét megvalósító első konkrét intézkedés.

- (5) A vagyonnal vagy bizonyítékokkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló, 2003. július 22-i 2003/577/IB tanácsi kerethatározat ⁽⁵⁾ a bizonyítékok megsemmisítésének, átalakításának, elvitelének, átruházásának vagy elidegenítésének megakadályozása érdekében foglalkozik a határozatok haladéktalan kölcsönös elismerésének szükségességével. Ez a kerethatározat azonban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés bizonyítékokat érintő spektrumának csak egy részével foglalkozik, és a bizonyítékok későbbi átruházása a kölcsönös jogsegélyre vonatkozó eljárások hatáskörébe tartozik.
- (6) Ennek megfelelően – a kölcsönös elismerés elvének a büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzésének céljából kiadott, EBP formájában megvalósuló igazságügyi határozatra való alkalmazása révén – szükség van az igazságügyi együttműködés további javítására.
- (7) Az EBP-t az olyan büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzéséhez lehet igénybe venni, amelyekre EBP-t lehet kiadni. Ez magában foglalhatja például a harmadik személyektől, a házkutatásokból – beleértve a gyanúsított magánterületén lefolytatott házkutatásokból – származó tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat, a bármilyen szolgáltatás – beleértve a pénzügyi ügyleteket – igénybevételeiről szóló historikus adatokat, a vallomások, kihallgatások és meghallgatások historikus nyilvántartását; valamint egyéb nyilvántartásokat, beleértve a különleges nyomozási technikák eredményeit is.
- (8) A kölcsönös elismerés alapelve a tagállamok közötti bizalom magas szintjén nyugszik. E bizalom előmozdítása érdekében e kerethatározatnak fontos biztosítékokat kell tartalmaznia az alapvető jogok védelme érdekében. Az EBP-t ennek megfelelően csak bírónak, bíróságnak, nyomozási bírónak, ügyésznek és a tagállamok által meghatározott bizonyos egyéb igazságügyi hatóságoknak szabad kibocsátaniuk e kerethatározattal összhangban.
- (9) E kerethatározat elfogadására a Szerződés 31. cikkének értelmében kerül sor, és az ezért az említett rendelkezés szerinti igazságügyi együttműködésre vonatkozik, és célja a bizonyítékok összegyűjtésében való segítségnyújtás az e kerethatározat 5. cikkében meghatározott eljárások számára. Habár a 2. cikk c) pontja ii. alpontjának megfelelően a bírótól, bíróságtól, nyomozási bírótól vagy ügyésztől eltérő igazságügyi hatóságoknak is lehet szerepük e bizonyítékok összegyűjtésében, e kerethatározat nem terjed ki a rendőrségi, vámügyi, határrendészeti és igazgatási együttműködésre, amelyeket az alapszerződések más rendelkezései szabályoznak.

⁽¹⁾ HL C 103. E., 2004.4.29., 452. o.

⁽²⁾ HL C 12., 2001.1.15., 10. o.

⁽³⁾ HL C 53., 2005.3.3., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 190., 2002.7.18., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 196., 2003.8.2., 45. o.

- (10) A „házkutatás vagy lefoglalás” fogalommeghatározása nem lehet hivatkozási alap semmilyen más, a tagállamok között alkalmazható eszköz, különösen a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i Európa tanácsi egyezmény és az azt kiegészítő eszközök alkalmazásához.
- (11) Az EBP-t csak akkor lehet kibocsátani, ha a keresett tárgyak, dokumentumok vagy adatok megszerzése az érintett büntető- vagy egyéb eljárás céljából szükséges és arányos. Továbbá, EBP-t kizárólag csak akkor lehet kibocsátani, ha az érintett tárgyak, dokumentumok vagy adatok a kibocsátó állam nemzeti jogszabályai alapján hasonló esetben megszerezhetők lennének. Az e feltételeknek való megfelelés biztosítása a kibocsátó hatóság felelőssége. Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának indokai ezért ezekre a kérdésekre nem terjednek ki.
- (12) A végrehajtó hatóságnak a legkevesbé erőszakos eszközöket kell használnia a keresett tárgyak, dokumentumok vagy adatok megszerzésére.
- (13) A végrehajtó hatóságot kötelezni kell arra, hogy a végrehajtó államban nem fellelhető elektronikus adatok tekintetében kizárólag az annak jogszabályai szerint lehetséges mértékben hajtsa végre az EBP-t.
- (14) Lehetőséget kell nyújtani a kibocsátó hatóság részére – ha a kibocsátó államnak a 12. cikket átültető nemzeti jogszabálya így rendelkezik –, hogy a végrehajtó hatóságot meghatározott alaki követelmények és eljárások betartására kérhesse olyan jogi vagy igazgatási eljárások tekintetében, amelyek hozzájárulhatnak a keresett bizonyítéknak a kibocsátó államban való elfogadhatóvá tételéhez, mint például valamely dokumentum hivatalos bélyegzővel való ellátása, a kibocsátó állam képviselőjének jelenléte vagy – a bizonyítékok láncolatának kialakítása érdekében – az időpont és dátum rögzítése. Az ilyen alaki követelmények és eljárások nem foglalnak magukban kényszerítő intézkedéseket.
- (15) Az EBP-t – a lehető legnagyobb mértékben és a nemzeti jogban foglalt alapvető garanciák sérelme nélkül – a kibocsátó állam által kifejezetten megadott alaki követelményekkel és eljárásokkal összhangban kell végrehajtani.
- (16) A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatékonyságának biztosítása érdekében korlátozni kell az EBP elismerése vagy végrehajtása megtagadásának lehetőségét, valamint a végrehajtás elhalasztásának indokait. Különösképpen, bizonyos bűncselekmény-kategóriák esetében nem lehetséges az EBP végrehajtásának azon indokkal történő megtagadása, hogy az annak alapjául szolgáló cselekmény a végrehajtó állam nemzeti joga szerint nem bűncselekmény (kettős büntethetőség).
- (17) Lehetővé kell tenni az EBP megtagadását, ha annak a végrehajtó állambeli elismerése vagy végrehajtása valamely, az adott államban fennálló mentesség vagy kiváltság megsértésével járna. Az Európai Unióban nincs közös meghatározás arra nézve, hogy mi tekintendő mentességnak vagy kiváltságnak, ezért e fogalmak pontos meghatározása – amelyek magukban foglalhatják az orvosi és jogi szakmákra alkalmazandó védelmeket, de nem értelmezhetők oly módon, amely ellentétes lenne az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez csatolt jegyzőkönyvnek az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően történő létrehozásáról szóló, 2001. október 16-i tanácsi jogi aktus⁽¹⁾ 7. cikkében foglalt, a megtagadás egyes indokai eltörlésére irányuló kötelezettséggel – a tagállamok nemzeti jogára hárul.
- (18) Lehetőséget kell teremteni az EBP elismerésének vagy végrehajtásának megtagadására annyiban, amennyiben a végrehajtás alapvető nemzetbiztonsági érdeket sértene, veszélyeztetné az információforrást vagy konkrét hírszerzési tevékenységekhez kapcsolódó minősített információ felhasználásával járna együtt. Ugyanakkor elfogadottnak tekinthető, hogy az elismerés vagy végrehajtás megtagadásának ilyen indokát csak akkor és annyiban alkalmaznák, amennyiben a tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat hasonló belföldi esetben ezzel az indokkal nem használnák fel bizonyítékként.
- (19) A 13. cikk (3) bekezdésének a 13. cikk (1) bekezdése f) pontjának i. alpontjával kapcsolatos egyedi rendelkezései nem érintik azt, hogy a 13. cikk (1) bekezdésében foglalt egyéb megtagadási indokokat hogyan és milyen mértékben hajtják végre.
- (20) A büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok vagy adatok megszerzésével kapcsolatos gyors, hatékony és következetes együttműködésnek az Európai Unió egész területén való biztosításához határidőkre van szükség.
- (21) Minden tagállam nemzeti jogában léteznek a bizonyítás-felvételre vonatkozó határozatok érdemi indokaival szembeni jogorvoslatok, többek között arra vonatkozóan is, hogy a határozat szükséges és arányos-e, bár az adott jogorvoslatok tagállamonként eltérhetnek, és azok az eljárás különböző szakaszaira vonatkozhatnak.
- (22) Létre kell hozni egy, az ezen kerethatározat hatékonyságát értékelő mechanizmust.

⁽¹⁾ HL C 326., 2001.11.21., 1. o.

- (23) Mivel e kerethatározat célját, nevezetesen a tárgyak, dokumentumok vagy adatok megszerzése tekintetében a kölcsönös bűnügyi jogsegély rendszere helyettesítését a tagállamok egyoldalúan eljárva nem képesek kielégítően megvalósítani, és ezért az – nagyságát és hatásait tekintve – uniós szinten jobban megvalósítható, a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében és az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az arányosság elvének megfelelően, amelyet az utóbbi cikk rögzít, ez a kerethatározat nem haladja meg az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (24) Az e kerethatározat végrehajtásával összefüggésben feldolgozott személyes adatok a vonatkozó eszközökkel, beleértve az egyéneknek a személyes adatok gépi feldolgozása során való védelméről szóló, 1981. január 28-i Európa tanácsi egyezmény elveivel összhangban biztosított védelemben, valamint az e kerethatározat által az Európai Unió tagállamai közötti 2000. május 29-i kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény⁽¹⁾ 23. cikkével összhangban biztosított kiegészítő védelemben részesülnek.
- (25) Az EBP a kölcsönös jogsegélyre vonatkozó, meglevő eljárásokkal együtt kell létezzen, ezen együttlétezés azonban átmeneti jellegűnek kell tekinteni, amíg – a hágai programmal összhangban – a bizonyítás gyűjtésének az ezen kerethatározat alkalmazási köréből kizárt formái is azon kölcsönös elismerésre vonatkozó eszköz hatáskörébe nem tartoznak, amelynek elfogadása a kölcsönös elismerésnek a kölcsönös jogsegélyre vonatkozó eljárásokat felváltó, teljes rendszerét nyújtja.
- (26) A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy a maguk számára és az Európai Unió érdekében készítsenek olyan táblázatokat, amelyekben a lehető legteljesebb mértékben bemutatják az e kerethatározat rendelkezései és a nemzeti végrehajtási intézkedések közötti megfelelést, valamint hogy ezeket az e kerethatározatot végrehajtó nemzeti jogszabályok szövegével együtt továbbítsák a Bizottságnak.
- (27) E kerethatározat tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében elismert és az Európai Unió alapjogi chartájában, nevezetesen annak VI. fejezetében kifejezésre juttatott alapelveket. E kerethatározat egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely megtiltja az EBP végrehajtásának megtagadását, ha objektív tények alapján okkal feltételezhető, hogy az EBP kibocsátására az érintett személy ellen neme, faji vagy etnikai származása, vallása, szexuális irányultsága, nemzetisége, anyanyelve vagy poli-

tikai véleménye miatti bűnvádi eljárás vagy e személy ilyen alapon történő megbüntetése céljából került sor, vagy hogy az érintett személy helyzetét illetően előítélet merülhet fel az említett okok bármelyike alapján.

- (28) Ez a kerethatározat nem korlátozza a tagállamokat abban, hogy saját alkotmányos szabályait alkalmazzák a jogszerű eljárás, az egyesülési szabadság, a sajtószabadság és az egyéb médiában megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság tekintetében.
- (29) Ez a kerethatározat nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belbiztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását, a Szerződés 33. cikkével összhangban,

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

I. CÍM

AZ EURÓPAI BIZONYÍTÁSFELVÉTELI PARANCS (EBP)

1. cikk

Az EBP meghatározása és végrehajtásának kötelezettsége

- (1) Az EBP bírósági határozat, amelyet egy tagállam illetékes hatósága bocsát ki az 5. cikkben említett eljárások során felhasználandó, egy másik tagállamból származó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzésének céljából.
- (2) A tagállamok bármely EBP-t végrehajtanak a kölcsönös elismerés elve alapján és e kerethatározat rendelkezéseivel összhangban.
- (3) E kerethatározat nem érinti a Szerződés 6. cikkében biztosított alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartásának kötelezettségét, és az igazságügyi hatóságok vonatkozó kötelezettségei sem változnak.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E kerethatározat alkalmazásában:

- a) „kibocsátó állam”: az a tagállam, amelyben az EBP kibocsátásra került;
- b) „végrehajtó állam”: az a tagállam, amely területén a tárgyak, dokumentumok vagy adatok fellelhetők, vagy elektronikus adatok esetén, a végrehajtó állam jogszabályai szerint közvetlenül hozzáférhetők;
- c) „kibocsátó hatóság”:

i. valamely bíró, bíróság, nyomozási bíró, ügyész; vagy

⁽¹⁾ HL C 197., 2000.7.12., 1. o.

- ii. bármely más, a kibocsátó állam által meghatározott és adott esetben a büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljáró igazságügyi hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik a bizonyíték megszerzésének elrendelésére a határokon átnyúló esetekben;
- d) „végrehajtó hatóság”: azon, a nemzeti jog szerint illetékes hatóság, amely az EBP elismerése vagy végrehajtása vonatkozásában e kerethatározatnak megfelelően végrehajtja e kerethatározatot;
- e) „házkutatás vagy lefoglalás”: bármely olyan, büntetőeljárás során tett intézkedés, amelynek eredményeként jogi vagy természetes személy jogi kényszer alatt tárgyak, dokumentumok vagy adatok szolgáltatására vagy azok szolgáztatásában való részvételre kötelezett, és amely az annak való megfelelés hiányában e személy hozzájárulása nélkül is kikényszeríthető, vagy szankciót eredményezhet.
- b) emberi testen végzett vizsgálatok lefolytatása vagy emberi testből származó anyagok és biometrikus adatok megszerzése közvetlenül bármely személy testéből, beleértve a DNS-mintákat és ujjlenyomatokat;
- c) valós idejű információ megszerzése, például közlések lehallgatásával, leplezett megfigyeléssel vagy bankszámlák ellenőrzése révén;
- d) létező tárgyak, dokumentumok és adatok vizsgálatának lefolytatása; valamint
- e) a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás vagy a nyilvános hírközlő hálózat szolgáltatói által megőrzött hírközlési adatok megszerzése.

3. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

- (1) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Tanács Főtitkárságát arról, hogy amennyiben kibocsátó vagy végrehajtó államként jár el, nemzeti joga szerint a 2. cikk c) és d) pontja szerint mely hatóság vagy hatóságok illetékesek.
- (2) Az a tagállam, amely a 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően élni kíván a központi hatóság vagy hatóságok kinevezésének lehetőségével, a Tanács Főtitkárságához eljuttatja az általa kijelölt központi hatósággal, hatóságokkal kapcsolatos információt. Ezek a kijelölések a kibocsátó állam hatóságaira nézve kötelezők.
- (3) A Tanács Főtitkársága a részére eljuttatott információt valamennyi tagállam és a Bizottság számára hozzáférhetővé teszi.

4. cikk

Az EBP alkalmazási köre

- (1) Az e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az EBP-t a kibocsátó államban az 5. cikkben említett eljárás lefolytatásához szükséges tárgyaknak, dokumentumoknak vagy adatoknak a végrehajtó államból való megszerzése céljából, a 7. cikkben említett feltételek mellett lehet kibocsátani. Az EBP hatálya alá az abban meghatározott tárgyak, dokumentumok és adatok tartoznak.
- (2) Az EBP nem bocsátható ki olyan célokra, amelyek a végrehajtó hatóság számára az alábbiakat teszik szükségessé:
- a) kihallgatások lefolytatása, vallomások felvétele, vagy gyanúsítottakat, tanúkat, szakértőket vagy bármely más felet érintő egyéb típusú meghallgatások kezdeményezése;

(3) A bűnügyi nyilvántartásból származó, büntetőítéletekkel kapcsolatos információk cseréjét a bűnügyi nyilvántartásban szereplő információk cseréjéről szóló, 2005. november 21-i 2005/876/IB tanácsi határozattal ⁽¹⁾ és egyéb vonatkozó eszközökkel összhangban kell végezni.

(4) Az EBP-t a (2) bekezdés hatálya alá tartozó tárgyak, dokumentumok vagy adatok megszerzésének céljából lehet kibocsátani, ha a tárgyak, dokumentumok vagy adatok az EBP kibocsátását megelőzően már a végrehajtó hatóság birtokában voltak.

(5) Az (1) bekezdés ellenére, az EBP – amennyiben a kibocsátó hatóság úgy rendelkezik – bármely más olyan tárgyra, dokumentumra vagy adatra is vonatkozik, amelyet a végrehajtó hatóság az EBP végrehajtása közben fedez fel, és további vizsgálatok nélkül lényegesnek ítélt annak az eljárásnak a szempontjából, amelynek céljára az EBP-t kiadták.

(6) A (2) bekezdés ellenére, az EBP – amennyiben a kibocsátó hatóság ezt kéri – az EBP végrehajtása során jelen lévő és az EBP tárgyában közvetlenül érintett személyek vallomásának rögzítésére is kiterjedhet. A végrehajtó állam nemzeti ügyek során alkalmazandó, vonatkozó szabályait kell alkalmazni az ilyen vallomások rögzítése esetén is.

5. cikk

Eljárástípusok, amelyekhez az EBP kibocsátható

EBP bocsátható ki:

- a) bűncselekmény tekintetében valamely igazságügyi hatóság által indított, vagy az igazságügyi hatóságnál megindítandó büntetőeljárásokkal kapcsolatban a kibocsátó állam nemzeti joga szerint;

⁽¹⁾ HL L 322., 2005.12.9., 33. o.

- b) a közigazgatási hatóságok által kezdeményezett eljárásokban olyan cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján szabálysértés miatt büntetendők, és ha a határozat büntetőügyekben illetékes bíróság előtti eljáráshoz vezethet; valamint
- c) az igazságügyi hatóságok által kezdeményezett eljárásokban olyan cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján szabálysértés miatt büntetendők, és ha a határozat büntetőügyekben illetékes bíróság előtti további eljárásokhoz vezethet; valamint
- d) az a), b) és c) pontokban említett olyan eljárásokkal kapcsolatban, amelyek olyan bűncselekményekhez vagy jogsértésekhez kapcsolódnak, amelyekért valamely jogi személyt felelősségre lehet vonni vagy vele szemben büntetést lehet alkalmazni a kibocsátó államban.

6. cikk

Az EBP tartalma és formája

- (1) A mellékletben előírt formanyomtatványban megállapított EBP-t a kibocsátó hatóságnak kell kitöltenie, aláírnia, és igazolnia annak tartalmi pontosságát.
- (2) A kibocsátó államnak az EBP-t a végrehajtó állam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén kell megfogalmaznia vagy arra le kell fordítania.

Bármely tagállam az e kerethatározat elfogadásakor, vagy egy későbbi időpontban a Tanács Főtitkárságánál letétbe helyezett nyilatkozatban kijelentheti, hogy kész elfogadni az EBP-t vagy az EBP fordítását az Unió intézményeinek más hivatalos nyelvén, illetve nyelvein készült fordításban is.

II. CÍM

ELJÁRÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK A KIBOCSÁTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA

7. cikk

Az EBP kibocsátásának feltételei

Minden egyes tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az EBP kibocsátására csak akkor kerüljön sor, ha a kibocsátó hatóság megbizonyosodik a következő feltételek teljesüléséről:

- a) a keresett tárgyak, dokumentumok vagy adatok megszerzése az 5. cikkben említett eljárások céljából szükséges és e céllal arányos;

- b) ha a tárgyak, dokumentumok és adatok a kibocsátó állam területén lennének hozzáférhetőek, a kibocsátó állam jogszabályai alapján hasonló esetben megszerezhetőek lennének, még akkor is, ha az alkalmazott eljárási intézkedések különböznenek.

E feltételek teljesülését minden egyes esetben kizárólag a kibocsátó állam vizsgálja.

8. cikk

Az EBP továbbítása

- (1) Az EBP-t továbbítani lehet azon tagállam illetékes hatóságához, amelyet illetően a kibocsátó állam illetékes hatósága alapos indokkal feltételezi, hogy az érintett tárgyak, dokumentumok és adatok ott fellelhetőek, vagy elektronikus adatok esetén a végrehajtó állam jogszabályai szerint közvetlenül hozzáférhetőek. Az EBP-t a kibocsátó hatóság írásban dokumentálhatóan, haladéktalanul továbbítja a végrehajtó hatóságnak olyan módon, amely lehetővé teszi a végrehajtó állam számára a hitelesség megállapítását. Minden további hivatalos kommunikációra közvetlenül a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság között kerül sor.

- (2) Az illetékes hatóságok támogatására minden tagállam kijelölhet egy vagy – ha jogrendszere úgy rendelkezik – több központi hatóságot. A tagállam, ha ez igazságszolgáltatási rendszerének felépítése következtében szükséges, központi hatóságát (hatóságait) bízhatja meg az EBP-k adminisztratív továbbításával és fogadásával, továbbá az ezekkel kapcsolatos minden egyéb hivatalos levelezéssel.

- (3) Ha a kibocsátó hatóság azt kívánja, a továbbítás az Európai Igazságügyi Hálózat biztonságos távközlési rendszerén keresztül is történhet.

- (4) Amennyiben a végrehajtó hatóság nem ismert, a kibocsátó hatóság az információk a végrehajtó államtól való beszerzése érdekében minden szükséges módon tájékozik, beleértve az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartóit.

- (5) Amennyiben a végrehajtó állam azon hatósága, amely az EBP-t megkapja, nem rendelkezik megfelelő hatáskörrel annak elismerésére és az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, akkor az EBP-t hivatalból továbbítja a végrehajtó hatósághoz, és erről tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

- (6) Az EBP végrehajtásához szükséges bármely dokumentum továbbításával vagy hitelességével kapcsolatos valamennyi nehézséget az érintett kibocsátó és végrehajtó hatóságok közvetlenül, vagy adott esetben a tagállamok központi hatóságainak bevonásával hárítják el.

9. cikk

Korábbi EBP-hez vagy biztosítási intézkedést elrendelő határozathoz kapcsolódó EBP

(1) Amennyiben a kibocsátó hatóság olyan EBP-t bocsát ki, amely egy korábbi EBP-t egészít ki, vagy amely a 2003/577/IB kerethatározat értelmében továbbított biztosítási intézkedést elrendelő határozat folytatását képezi, ezt a tényt az EBP-ben a mellékletben előírt formanyomtatványnak megfelelően jeleznie kell.

(2) Amennyiben – a hatályos rendelkezésekkel összhangban – a kibocsátó hatóság részt vesz az EBP végrehajtásában a végrehajtó államban, a 3. cikk (2) bekezdésének értelmében tett nyilatkozatok sérelme nélkül az említett államban való jelenléte alatt a korábbi EBP-t kiegészítő EBP-t címezhet közvetlenül az illetékes végrehajtó hatóságnak.

10. cikk

A személyes adatok felhasználásának feltételei

(1) Az e kerethatározat értelmében megszerzett személyes adatokat a kibocsátó állam a következő célokra használhatja fel:

- a) olyan eljárások, amelyekre az EBP kibocsátható;
- b) más, az a) pontban említett eljárásokhoz közvetlenül kapcsolódó bírósági vagy igazgatási eljárások;
- c) a közbiztonságot közvetlenül és súlyosan fenyegető esemény megelőzése.

Az e kerethatározat értelmében megszerzett személyes adatokat az a), b) és c) pontban foglalt céloktól eltérő bármely más célra csak a végrehajtó állam előzetes beleegyezésével lehet felhasználni, kivéve, ha a kibocsátó állam megszerezte az adatalany beleegyezését.

(2) Az adott eset körülményei alapján a végrehajtó állam felkérheti a személyes adatokat fogadó tagállamot, hogy az adatok felhasználására vonatkozóan szolgáltasson információt.

(3) Ezt a cikket nem kell alkalmazni azon személyes adatok esetében, amelyekhez egy tagállam e kerethatározat értelmében jutott, és amelyek a szóban forgó tagállamból származnak.

III. CÍM

ELJÁRÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK A VÉGREHAJTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA

11. cikk

Elismerés és végrehajtás

(1) A végrehajtó hatóság minden további alaki követelmény nélkül elismeri a 8. cikkel összhangban részére továbbított EBP-t, és haladéktalanul megteszi a végrehajtáshoz szükséges

intézkedéseket ugyanúgy, mint ahogy a végrehajtó állam hatósága szerezne meg a tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat, kivéve, ha az érintett hatóság úgy dönt, hogy az elismerés vagy végrehajtás megtagadására a 13. cikk szerint lehetővé tévő indokok, vagy a végrehajtás elhalasztására a 16. cikk szerint lehetővé tévő indokok valamelyikére hivatkozik.

(2) A végrehajtó állam feladata azon intézkedések megválasztása, amelyek nemzeti joga értelmében biztosítják az EBP tárgyát képező tárgyak, dokumentumok vagy adatok rendelkezésre bocsátását, valamint annak eldöntése, hogy e segítségnyújtás céljából szükség van-e kényszerítő intézkedések alkalmazására. Az EBP következtében szükségessé váló valamennyi intézkedést a végrehajtó állam alkalmazandó eljárási szabályaival összhangban kell megtenni.

(3) Valamennyi tagállam biztosítja, hogy:

i. bármely olyan intézkedés, amely hasonló hazai esetben a végrehajtó államban rendelkezésre állna, az EBP végrehajtása céljából is rendelkezésre álljon;

valamint

ii. az EBP végrehajtása céljából rendelkezésre álljanak intézkedések, beleértve a házkutatást vagy lefoglalást, amennyiben a parancs a 14. cikk (2) bekezdésében megállapított valamelyik bűncselekményhez kapcsolódik.

(4) Ha a kibocsátó hatóság nem bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész, és ha az EBP-t a kibocsátó állam valamelyik említett hatósága nem hagyta jóvá, a végrehajtó hatóság egyedi esetben úgy dönthet, hogy az EBP végrehajtása céljából nem lehet házkutatást vagy lefoglalást végezni. Az ilyen döntés meghozatala előtt a végrehajtó hatóságnak konzultálnia kell a kibocsátó állam illetékes hatóságával.

(5) A tagállamok e kerethatározat elfogadásakor nyilatkozatot tehetnek, vagy azt követően értesítést küldhetnek a Tanács Főtitkársága számára, amelyben kérelmezik, hogy az említett jóváhagyásra minden olyan esetben sor kerüljön, amikor a kibocsátó hatóság nem bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész, és amikor az EBP végrehajtásához szükséges intézkedéseket hasonló hazai esetben a végrehajtó állam joga szerint bírónak, bíróságnak, nyomozási bírónak vagy ügyésznek kellene elrendelnie vagy felügyelnie.

12. cikk

A végrehajtó államban követendő alaki követelmények

A végrehajtó hatóság betartja a kibocsátó hatóság által kifejezetten feltüntetett alaki követelményeket és eljárásokat, kivéve, ha ez a kerethatározat másképpen rendelkezik, és feltéve, hogy az ilyen alaki követelmények és eljárások nem ellentétesek a végrehajtó állam alapvető jogelveivel. Ez a cikk nem keletkeztet kényszerítő intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettséget.

13. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának indokai

(1) Az EBP elismerése vagy végrehajtása a végrehajtó államban megtagadható:

- a) ha annak végrehajtása sértené a *ne bis in idem* elvét;
- b) ha a 14. cikk (3) bekezdésében említett esetek valamelyikében az EBP olyan cselekményekre vonatkozik, amelyek a végrehajtó állam joga szerint nem minősülnek bűncselekménynek;
- c) ha az EBP végrehajtása a végrehajtó hatóság rendelkezésére álló, a 11. cikk (3) bekezdésének megfelelő intézkedések egyikével sem lehetséges az adott esetben;
- d) ha a végrehajtó állam joga alapján olyan mentesség vagy kiváltság áll fenn, amely lehetetlenné teszi az EBP végrehajtását;
- e) ha a 11. cikk (4) vagy (5) bekezdésében említett esetek egyikében az EBP-t nem hagyták jóvá;
- f) ha az EBP olyan bűncselekményekre vonatkozik, amelyeket:
 - i. a végrehajtó állam joga értelmében teljes egészében vagy jelentős, vagy lényeges részben annak területén vagy területének minősülő helyen követtek el; vagy
 - ii. a kibocsátó állam területén kívül követtek el, és a végrehajtó állam joga nem tesz lehetővé büntetőeljárást olyan bűncselekményekkel kapcsolatban, amelyeket az állam területén kívül követtek el;
- g) ha valamely egyedi esetben az EBP végrehajtása sértené az alapvető nemzetbiztonsági érdekeket, veszélyeztetné az információforrást, vagy konkrét hírszerzési tevékenységekhez kapcsolódó minősített információ felhasználásával járna együtt; vagy
- h) ha a mellékletben előírt formanyomtatvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás, és kiegészítésére vagy kijavítására a végrehajtó hatóság által megállapított ésszerű határidőn belül nem került sor.

(2) Az EBP elismerésének vagy végrehajtásának – (1) bekezdés szerinti – megtagadására vonatkozó határozatot bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész hozza meg a végrehajtó

államban. Ha az EBP-t a 2 cikk c) pontjának ii. alpontjában említett igazságügyi hatóság bocsátotta ki, és az EBP-t nem hagyta jóvá bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész a kibocsátó államban, a határozatot a végrehajtó állam joga szerint illetékes bármely más igazságügyi hatóság is meghozhatja, ha a végrehajtó állam joga így rendelkezik.

(3) A részben a végrehajtó állam területén vagy területének minősülő helyen elkövetett bűncselekmények tekintetében, az e cikk (1) bekezdése f) pontjának i. alpontja szerinti valamennyi döntést kivételes körülmények fennállása esetén és eseti alapon a (2) bekezdésben említett illetékes hatóságnak kell meghoznia, figyelemmel az eset egyedi körülményeire és különösen arra, hogy a kérdéses cselekmény fő vagy lényegi része a kibocsátó államban történt-e, hogy az EBP olyan cselekményre vonatkozik-e, amely a végrehajtó állam joga szerint nem bűncselekmény, és hogy az EBP végrehajtása házkutatást és lefoglalást szükségessé tenne-e.

(4) Amennyiben egy illetékes hatóság az (1) bekezdés f) pontjának i. alpontjában foglalt megtagadási indok alkalmazását tervezi, a döntés meghozatala előtt konzultálnia kell az Eurojusttal.

Amennyiben egy illetékes hatóság nem ért egyet az Eurojust véleményével, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság megindokolja döntését, valamint gondoskodik a Tanács tájékoztatásáról.

(5) Az e cikk (1) bekezdésének a), g) és h) pontjában említett esetekben, az EBP elismerésének vagy végrehajtásának teljes mértékű vagy részleges megtagadásáról szóló határozat meghozatala előtt a végrehajtó állam illetékes hatósága – bármilyen megfelelő módon – konzultációt folytat a kibocsátó állam illetékes hatóságával, és adott esetben felkéri azt bármely szükséges információ haladéktalan megadására.

14. cikk

Kettős büntethetőség

(1) Az EBP elismerése vagy végrehajtása tekintetében nem vizsgálható a cselekmény kettős büntethetősége, kivéve, ha házkutatás vagy lefoglalás elvégzésére van szükség.

(2) Amennyiben az EBP végrehajtásához házkutatás vagy lefoglalás elvégzésére van szükség, a kibocsátó államban és annak joga által meghatározott legalább hároméves maximális időtartamú szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethető alábbi bűncselekmények esetén semmilyen körülmények között nem vizsgálható a cselekmény kettős büntethetősége:

— bűnszervezetben való részvétel,

— terrorizmus,

- emberkereskedelem,
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,
- fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,
- korrupció,
- csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény⁽¹⁾ értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,
- bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása,
- pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is,
- számítógépes bűncselekmények,
- környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is,
- segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés,
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,
- emberrablás, személyi szabadság megsértése és túszejtés,
- rasszizmus és idegengyűlölet,
- szervezett vagy fegyveres rablás,
- kulturális javak tiltott kereskedelme, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat is,
- csalás,
- zsarolás és védelmi pénz szedése,
- bitorlás és a szerzői jogok megsértése,
- hivatalos okiratok hamisítása és azzal való kereskedelem,
- fizetőeszközök hamisítása,
- hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
- nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,
- lopott gépjárművek kereskedelme,
- erőszakos közöszlész,

- gyűjtogatás,
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,
- légi vagy vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése,
- szabotázs.

(3) Amennyiben az EBP a (2) bekezdésében megállapított egyik bűncselekményhez sem kapcsolódik, és végrehajtása házkutatás és lefoglalás igénybevételét tenné szükségessé, az EBP elismerése vagy végrehajtása tekintetében fennállhat a cselekmény kettős büntethetőségének feltétele.

Adó-, vám- és devizaügyekkel kapcsolatos bűncselekmények esetében nem tagadható meg az elismerés vagy a végrehajtás azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem vet ki ugyanolyan típusú adót vagy vámot, illetve nem tartalmaz ugyanolyan típusú adó-, vám- és devizajogszabályokat, mint a kibocsátó állam joga.

(4) A kettős büntethetőség (3) bekezdésben megállapított feltételét 2014. január 19-ig – a Tanácsnak továbbított bármely információra figyelemmel – a Tanácsnak tovább kell vizsgálnia.

(5) A Tanács, a Szerződés 39. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételek szerint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag hozott döntésével a bűncselekmények további kategóriáival egészítheti ki a (2) bekezdésben foglalt felsorolást.

15. cikk

Az elismerésre, végrehajtásra és átadásra vonatkozó határidők

(1) Minden egyes tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket az e cikkben meghatározott határidők betartásának biztosítása érdekében. Amennyiben a kibocsátó hatóság az EBP-ben – eljárási határidők vagy egyéb, különösen sürgős körülmények miatt – rövidebb határidő szükségességét jelezte, a végrehajtó hatóságnak ezt a kérést a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie.

(2) Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadására vonatkozó bármilyen döntést a lehető legrövidebb időn belül, a (4) bekezdés sérelme nélkül, és legkésőbb 30 nappal az EBP-nek az illetékes végrehajtó hatóság általi kézhezvételét követően meg kell hozni.

(3) Kivéve, ha a 16. cikknek megfelelően halasztási indok áll fenn, vagy a keresett tárgyak, dokumentumok vagy adatok már a végrehajtó hatóság birtokában vannak, a végrehajtó hatóság késedelem nélkül, és a (4) bekezdés sérelme nélkül legkésőbb 60 nappal az EBP-nek az illetékes végrehajtó hatóság általi kézhezvételét követően birtokába veszi ezeket a tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat.

⁽¹⁾ HL C 316., 1995.11.27., 49. o.

(4) Amennyiben az illetékes végrehajtó hatóság egy konkrét esetben nem tudja teljesíteni a (2), illetve (3) bekezdésben megállapított határidőt, késedelem nélkül bármely formában értesíti a kibocsátó állam illetékes hatóságát, közölve a késedelem okát és az intézkedés végrehajtásához előreláthatólag szükséges időt.

(5) Kivéve, ha a 18. cikknek megfelelően jogorvoslat van függőben, vagy a 16. cikknek megfelelően elhalasztási indok áll fenn, a végrehajtó állam az EBP értelmében a megszerzett tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat indokolatlan késedelem nélkül átadja a kibocsátó államnak.

(6) A megszerzett tárgyak, dokumentumok vagy adatok átadásakor a végrehajtó hatóság jelzi, hogy kéri-e, hogy azokat szolgáltatassák vissza a végrehajtó államnak, amint azokra a kibocsátó államnak már nincs szüksége.

16. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás elhalasztásának indokai

(1) Az EBP elismerése a végrehajtó államban elhalasztható, amennyiben:

a) a mellékletben előírt formanyomtatvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás, a formanyomtatvány kiegészítéséig vagy kijavításáig; vagy

b) a 11. cikk (4) vagy (5) bekezdésében említett esetek egyikeben az európai EBP-t nem hagyták jóvá, a jóváhagyásig.

(2) Az EBP végrehajtása a végrehajtó államban elhalasztható, amennyiben:

a) végrehajtása sérelmes lehet egy folyamatban lévő nyomozásra vagy büntvádi eljárásra, a végrehajtó állam által ésszerűnek tartott időpontig; vagy

b) az érintett tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat egyéb eljárásokban használják, addig az időpontig, amikor erre a célra ezekre már nincs szükség.

(3) Az EBP elismerésének vagy végrehajtásának – az (1) vagy (2) bekezdés szerinti – elhalasztására vonatkozó határozatot a végrehajtó államban bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész

hozza meg. Amennyiben az EBP-t a 2 cikk c) pontjának ii. alpontjában említett igazságügyi hatóság bocsátotta ki, és az EBP-t a kibocsátó államban bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész nem hagyta jóvá, a határozatot a végrehajtó állam joga szerint illetékes bármely más igazságügyi hatóság is meghozhatja, ha a végrehajtó állam joga így rendelkezik.

(4) Amint a végrehajtás elhalasztásának oka megszűnik, a végrehajtó hatóság haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket az EBP végrehajtására, és erről írásban dokumentálhatóan tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát.

17. cikk

Tájékoztatási kötelezettség

A végrehajtó hatóság az alábbi esetekben tájékoztatja a kibocsátó hatóságot:

1. haladéktalanul, bármilyen formában:

a) ha a végrehajtó hatóság az EBP végrehajtása során – annak érdekében, hogy a kibocsátó hatóság az adott esetben további lépéseket tegyen – további vizsgálatok nélkül úgy ítéli meg, hogy helyénvaló lehet kezdetben nem tervezett vizsgálati intézkedések meghozatala, vagy olyan intézkedéseké, amelyeket az EBP kibocsátásának időpontjában nem lehetett konkrétan meghatározni;

b) ha a végrehajtó állam illetékes hatósága megállapítja, hogy az EBP-t nem a végrehajtó állam jogával összhangban álló módon hajtották végre;

c) ha a végrehajtó hatóság megállapítja, hogy az adott esetben nem tud megfelelni a kibocsátó hatóság által a 12. cikkel összhangban kifejezetten feltüntetett alaki követelményeknek és eljárásoknak.

A kibocsátó hatóság kérésére az információt írásban dokumentálhatóan haladéktalanul meg kell erősíteni;

2. késedelem nélkül, írásban dokumentálhatóan:

a) az EBP-nek a 8. cikk (5) bekezdésével összhangban történt továbbításáról az annak végrehajtásért felelős illetékes hatóság részére;

- b) az EBP elismerése vagy végrehajtása megtagadásáról a 15. cikk (2) bekezdésével összhangban hozott bármely döntésről, a döntés indokaival;
- c) az EBP végrehajtásának vagy elismerésének elhalasztásáról, annak alátámasztó indokairól, és – lehetőség szerint – az elhalasztás várható időtartamáról;
- d) arról, hogy az EBP végrehajtása lehetetlen, mert a tárgyak, dokumentumok vagy adatok eltűntek, megsemmisültek, vagy nem lelhetők fel az EBP-ben megjelölt helyen, vagy amiatt, hogy a tárgyak, dokumentumok vagy adatok fellelhetőségének helyét még a kibocsátó állam illetékes hatóságával folytatott konzultációt követően sem adták meg kellő pontossággal.

18. cikk

Jogorvoslat

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy bármely érdekelt fél, a jóhiszemű harmadik feleket is beleértve, törvényes érdekei megőrzése érdekében jogorvoslattal élhessen az EBP 11. cikk szerinti elismerése és végrehajtása ellen. A tagállamok az e bekezdésben előírt jogorvoslatot azokra az esetekre korlátozhatják, amelyekben az EBP végrehajtására kényszerítő intézkedések alkalmazásával kerül sor. A keresetet a végrehajtó állam jogával összhangban annak bíróságához kell benyújtani.

(2) Az EBP kibocsátásának érdemi indokait – beleértve azt, hogy a 7. cikkben megállapított kritériumok teljesültek-e – kizárólag a kibocsátó állam bíróságának benyújtott keresetben lehet megtámadni. A kibocsátó állam ugyanazon jogorvoslati lehetőségek alkalmazását biztosítja, mint amelyek hasonló hazai esetben rendelkezésre állnak.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett keresetek benyújtására vonatkozó határidőket olyan módon alkalmazzák, amely biztosítja a hatékony jogorvoslat lehetőségét az érdekelt felek részére.

(4) Amennyiben a kereset benyújtására a végrehajtó államban kerül sor, erről és a kereset indoklásáról tájékoztatni kell a kibocsátó állam igazságügyi hatóságát annak érdekében, hogy az előterjeszthesse az általa szükségesnek ítélt érveket. Az eljárás eredményéről szintén tájékoztatni kell a kibocsátó állam igazságügyi hatóságát.

(5) A kibocsátó és a végrehajtó hatóságok megteszik a szükséges intézkedéseket az (1) és (2) bekezdésben említett keresetindítási jogok gyakorlásának megkönnyítése érdekében, különösen az érdekelt feleknek a tárgyra vonatkozó és megfelelő tájékoztatása útján.

(6) A végrehajtó állam a jogorvoslat végeredményéig felfüggesztheti a tárgyak, dokumentumok vagy adatok átadását.

19. cikk

Visszatérítés

(1) A 18. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a végrehajtó állam nemzeti joga alapján felelős a 18. cikkben említett felek egyikének a hozzá a 8. cikk szerint továbbított EBP végrehajtásával okozott kárért, a kibocsátó állam megtéríti a végrehajtó államnak az említett felelősség címén az említett félnek kifizetett kártérítés összegét, kivéve, ha és amennyiben a károkozás részben vagy egészben a végrehajtó állam magatartásának tudható be.

(2) Az (1) bekezdés nem sérti a tagállamok nemzeti jogának a természetes vagy jogi személyek által benyújtott kártérítési igényekre vonatkozó rendelkezéseit.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

E kerethatározat hatékonyságának ellenőrzése

(1) Az a tagállam, amely egy másik tagállam részéről az EBP-k végrehajtásában olyan ismételt problémákat tapasztal, amelyek konzultáció útján nem voltak megoldhatók, tájékoztatja erről a Tanácsot annak érdekében, hogy az segítséget nyújtson e kerethatározat végrehajtásának tagállami szintű értékeléséhez.

(2) A Tanács felülvizsgálja, különösen azt, hogy a tagállamok e kerethatározat rendelkezéseit miként alkalmazták a gyakorlatban.

21. cikk

Más jogi eszközökkel való kapcsolat

(1) Ez a kerethatározat – a (2) bekezdésre is figyelemmel, és a tagállamok és harmadik országok közötti kapcsolatokban meglévő jogi eszközök alkalmazásának sérelme nélkül – a tagállamok közötti kapcsolatokban alkalmazandó meglévő jogi eszközökkel együtt érvényes annyiban, amennyiben ezek az eszközök az e kerethatározat hatálya alá tartozó, bizonyítékra vonatkozó kölcsönös jogsegély iránti megkeresésre vonatkoznak.

(2) A (3) és (4) bekezdés sérelme nélkül a kibocsátó hatóságok az EBP-re támaszkodnak, amennyiben a végrehajtó államtól kért valamennyi tárgy, dokumentum vagy adat e kerethatározat hatálya alá tartozik.

(3) A kibocsátó hatóságok kölcsönös jogsegélyt vehetnek igénybe a kerethatározat hatálya alá tartozó tárgyak, dokumentumok vagy adatok megszerzése érdekében, amennyiben azok egy szélesebb körű, jogsegély iránti megkeresés részét képezik, vagy ha a kibocsátó hatóság egy konkrét esetben úgy ítéli meg, hogy ez elősegítené a végrehajtó állammal való együttműködést.

(4) A tagállamok e kerethatározat hatálybalépését követően köthetnek két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy egyezményeket, amennyiben az ilyen megállapodások vagy egyezmények lehetővé teszik ezen kerethatározat célkitűzéseinek kiterjesztését vagy kibővítését, valamint segítik a kerethatározat hatálya alá tartozó bizonyítékok megszerzésére vonatkozó eljárások további egyszerűsítését vagy könnyítését.

(5) A (4) bekezdésben említett megállapodások és egyezmények semmilyen körülmények között nem befolyásolhatják a kapcsolatokat azokkal a tagállamokkal, amelyek azoknak nem részesei.

(6) A tagállamok minden új, a (4) bekezdésben említetteknek megfelelő megállapodásról vagy egyezményről értesítik a Tanácsot és a Bizottságot, az azok aláírását követő három hónapon belül.

22. cikk

Átmeneti szabályok

A 2011. január 19. előtt kapott kölcsönös jogsegély iránti megkereséseket továbbra is a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó, meglévő eszközök szabályozzák.

23. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy e kerethatározat rendelkezéseinek 2011. január 19-ig megfeleljenek.

(2) 2011. január 19-ig a tagállamok eljuttatják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azon rendelkezések szövegét, amelyekkel az e kerethatározat szerinti kötelezettségeiket nemzeti jogukba átültetik.

(3) Minden olyan tagállam, amely át szándékozik ültetni nemzeti jogába a 13. cikk (1) bekezdésének f) pontjában megállapított megtagadási indokot, erről e kerethatározat elfogadásakor nyilatkozat révén értesíti a Tanács főtitkárát.

(4) Németország nyilatkozat révén fenntarthatja magának a jogot, hogy a 14. cikk (2) bekezdésében említett, terrorizmus, számítógépes bűncselekményhez, rasszizmushoz és idegengyűlölethez, szabotázhoz, zsaroláshoz és védelmi pénz szedéséhez, vagy csaláshoz kapcsolódó esetekben az EBP végrehajtását a kettős büntethetőség vizsgálatától teszi függővé, amennyiben az EBP végrehajtása házkutatást vagy lefoglalást tesz szükségessé, kivéve, ha a kibocsátó hatóság kinyilvánította, hogy az érintett bűncselekmény a kibocsátó állam joga szerint megfelel a nyilatkozatban megjelölt kritériumoknak.

Amennyiben Németország alkalmazni kívánja ezt a bekezdést, ezen kerethatározat elfogadását követően erről nyilatkozatban értesíti a Tanács főtitkárát. A nyilatkozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(5) A Bizottság 2012. január 19-ig jelentést nyújt be – szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen kerethatározatnak megfeleljenek.

(6) A Tanács Főtitkársága értesíti a tagállamokat, a Bizottságot és az Eurojustot a 6. és a 11. cikk, valamint az e cikk alapján tett nyilatkozatokról.

24. cikk

Felülvizsgálat

(1) Minden tagállam minden év május 1-je előtt tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot az előző naptári év során az EBP-k végrehajtása kapcsán a 13. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az általa tapasztalt bármely nehézségről.

(2) Németország minden naptári év kezdetén tájékoztatja a Tanácsot és Bizottságot arról, hogy az előző évben hány esetben alkalmazták az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának a 24. cikk (4) bekezdésében említett indokait.

(3) A Bizottság az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően kapott információk alapján legkésőbb 2014. január 19-ig jelentést készít, amelyhez mellékeli az általa helyénvalónak ítélt esetleges kezdeményezéseket. A jelentés alapján a Tanács, annak megállapítása céljából, hogy a következő rendelkezéseket hatályon kívül kell-e helyezni, vagy módosítani kell-e, felülvizsgálja ezt a kerethatározatot.

— a 13. cikk (1) és (3) bekezdése, valamint

— a 23. cikk (4) bekezdése.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
M. BARNIER

MELLÉKLET

EURÓPAI BIZONYÍTÁSFELVÉTELI PARANCSS (EBP) ⁽¹⁾

Ezt az EBP-t egy illetékes igazságügyi hatóság bocsátotta ki. Kérjük az alább meghatározott tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzését és továbbítását!

A.

Kibocsátó állam

Végrehajtó állam

B.

Végrehajtó állam

i. ☐ az ezen EBP által megkért tárgyak, dokumentumok vagy adatok megszerzése az alább meghatározott eljárások céljából szükséges és arányos;

ii. ☐ ezen tárgyak, dokumentumok vagy adatok a kibocsátó állam jogszabályai alapján hasonló nemzeti esetben megszerzhetőek lennének, ha ezek elérhetőek lennének a kibocsátó állam területén, még akkor is, ha eltérő eljárási intézkedések alkalmazhatóak.

C. AZ EBP-T KIBOCSÁTÓ IGAZSÁGÜGYI HATÓSÁG:

Hivatalos megnevezése:

.....

Képviselőjének neve:

.....

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

.....

Jelölje meg az EBP-t kibocsátó igazságügyi hatóság típusát:

☐ a) bíró vagy bíróság

☐ b) nyomozási bíró

☐ c) ügyész

☐ d) bármely más, a kibocsátó állam által meghatározott és az adott esetben a büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljáró igazságügyi hatóság, amely a nemzeti jog szerint a határokon átnyúló esetekben hatáskörrel rendelkezik a bizonyíték megszerzésének elrendelésére.

☐ Ezen EBP bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész általi jóváhagyása megtörtént (lásd a D. és O. szakaszt).

Ügyiratszám:

.....

Cím:

.....

.....

Tel.szám: (országkód) (közetszám)

.....

Faxszám: (országkód) (közetszám)

.....

E-mail:

A kibocsátó hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

Azon kapcsolattartó személy(ek) elérhetőségének adatai, aki(k) szükség szerint további felvilágosítást tudnak adni ezen EBP végrehajtásával kapcsolatban vagy a tárgyak, dokumentumok és adatok továbbításához szükséges gyakorlati intézkedésekre vonatkozóan (értelemszerűen):

.....

⁽¹⁾ Ezt az EBP-t a végrehajtó állam valamely hivatalos nyelvén vagy az ezen állam által elfogadott valamely más nyelven kell kibocsátani, vagy ilyen nyelvre kell lefordítani.

D. AZ EBP-T JÓVÁHAGYÓ IGAZSÁGÜGYI HATÓSÁG (AMENNYIBEN VAN ILYEN)

A C. szakasz d) pontjának megjelölése és az EBP jóváhagyása esetén jelölje meg az EBP-t jóváhagyó igazságügyi hatóság típusát:

- ☐ a) bíró vagy bíróság
☐ b) nyomozási bíró
☐ c) ügyész

A jóváhagyó hatóság hivatalos megnevezése:

.....

Képviselőjének neve:

.....

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

.....

Ügyiratszám

.....

Cím:

.....

.....

Tel.szám: (ország kód) (körzetszám)

Faxszám: (ország kód) (körzetszám)

E-mail:

E. AMENNYIBEN AZ EBP-K HATÓSÁGI TOVÁBBÍTÁSA ÉS FOGADÁSA, VALAMINT ADOTT ESETBEN AZ EZEKKEL KAPCSOLATOS MINDEN EGYÉB HIVATALOS LEVELEZÉS VALAMELY KÖZPONTI HATÓSÁG HATÁSKÖRÉBE TARTOZIK

A központi hatóság neve:

.....

Kapcsolattartó személy (amennyiben van ilyen, beosztás/rang és név):

.....

Cím:

.....

Ügyiratszám:

Tel.szám: (ország kód) (körzetszám)

Faxszám: (ország kód) (körzetszám)

E-mail

F. A HATÓSÁG VAGY HATÓSÁGOK, AMELY(EK)HEZ MEGKERESÉSSSEL LEHET FORDULNI (AMENNYIBEN A D. ÉS/VAGY E. SZAKASZT KITÖLTÖTTÉK):

- ☐ A C. szakaszban megjelölt hatóság
a következőkkel kapcsolatban kereshető meg:
- ☐ A D. szakaszban megjelölt hatóság
a következőkkel kapcsolatban kereshető meg:
- ☐ Az E. szakaszban megjelölt hatóság
a következőkkel kapcsolatban kereshető meg:

G. KORÁBBI EBP-VEL VAGY BIZTOSÍTÁSI INTÉZKEDÉST ELRENDELŐ HATÁROZATTAL VALÓ KAPCSOLAT

Ha ez alkalmazandó, jelezze, ha ez az EBP egy korábbi EBP kiegészítése, vagy hogy azt egy biztosítási intézkedést elrendelő határozatot követően bocsátották ki, és – amennyiben igen – adja meg az EBP vagy a biztosítási intézkedés meghatározása szempontjából fontos információkat (az EBP vagy az ilyen biztosítási intézkedés kibocsátásának dátumát, a hatóságot, amelyhez azt továbbították, és adott esetben az EBP vagy a biztosítási intézkedés továbbításának dátumát, valamint a kibocsátó és a végrehajtó hatóság ügyiratszámát).

.....

.....

.....

.....

H. AZ ELJÁRÁS TÍPUSA, AMELYNEK CÉLJÁBÓL AZ EBP-T KIBOCSÁTOTTÁK

Jelölje meg az eljárás típusát, amelynek céljából az EBP-t kibocsátották

- ☐ a) a kibocsátó állam nemzeti joga szerint, bűncselekmény tekintetében valamely igazságügyi hatóság által indított, vagy az igazságügyi hatóságnál megindítandó büntetőeljárások tekintetében; vagy
- ☐ b) az igazgatási hatóságok által kezdeményezett eljárások olyan cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján szabálysértés miatt büntetendők, és ha a határozat büntetőügyekben illetékes bíróság előtti eljáráshoz vezethet; vagy
- ☐ c) az igazságügyi hatóságok által kezdeményezett eljárások olyan cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján szabálysértés miatt büntetendők, és ha a határozat büntetőügyekben illetékes bíróság előtti további eljárásokhoz vezethet

I. AZ EBP KIBOCSÁTÁSÁNAK OKAI

- 1. Az igazságügyi hatóság számára ismert azon tények összefoglalása és körülmények – beleértve az időpontot és a helyet – leírása, amelyekben az EBP kibocsátása alapjául szolgáló bűncselekmény(ek) elkövetésére sor került:**

.....

.....

.....

.....

Az EBP kiadásához vezető bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések:

.....

.....

.....

.....

2. Adott esetben jelöljön meg az alábbi – a kibocsátó állam joga szerint meghatározott – bűncselekmények közül egyet vagy többet, amely büntetési tételének felső határa a kibocsátó államban legalább háromévi szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés:

- ☐ bűnszervezetben való részvétel;
- ☐ terrorizmus ⁽¹⁾;
- ☐ emberkereskedelem;
- ☐ gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia;
- ☐ kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ korrupció;
- ☐ csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is;
- ☐ bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása;
- ☐ pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is;
- ☐ számítógépes bűncselekmények;
- ☐ környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is;
- ☐ segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz;
- ☐ szándékos emberölés, súlyos testi sértés;
- ☐ emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme;
- ☐ emberrablás, személyi szabadság megsértése és túszejtés;
- ☐ rasszizmus és idegengyűlölet ⁽¹⁾;
- ☐ szervezett vagy fegyveres rablás;
- ☐ kulturális javak tiltott kereskedelme, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat is;
- ☐ csalás ⁽¹⁾;
- ☐ zsarolás és védelmi pénz szedése ⁽¹⁾;
- ☐ termékhamisítás és szerzői jogi kalózkodás;
- ☐ hivatalos okmányok hamisítása és az azokkal való kereskedés;
- ☐ fizetőeszközök hamisítása;
- ☐ hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme;
- ☐ nukleáris és radioaktív anyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ lopott gépjárművek kereskedelme;
- ☐ erőszakos közöskülés;
- ☐ gyűjtogatás;
- ☐ a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények;
- ☐ légi vagy vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése;
- ☐ szabotázs ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Amennyiben az európai bizonyításfelvételi parancs (...) Németországnak szól, valamint az európai bizonyításfelvételi parancsról szóló, 2008. december 18-i 2008/978/IB tanácsi kerethatározat 25. cikke (2b) bekezdésével összhangban Németország által tett nyilatkozatnak megfelelően, a kibocsátó hatóság az N.1. rovatot is kitöltheti annak megerősítése céljából, hogy a bűncselekmény(ek) megfelel(nek) a Németország által ezen bűncselekmények típusára vonatkozóan megjelölt kritériumoknak.

3. A 2. pontban nem említett azon bűncselekmény(ek) teljes körű leírása, amely(ek)re az EBP-t kibocsátották:

.....

.....

.....

.....

.....

J. AZ ÉRINTETT SZEMÉLYEK SZEMÉLYAZONOSSÁGA

Azon i. természetes; vagy ii. jogi személy(ek) személyazonosságára vonatkozó információ, akivel vagy akikkel szemben sor került/kerülhet az eljárások megindítására:

i. Természetes személy(ek) esetében

Név:

Keresztnév (keresztnevek):

Leánykori név (ha van ilyen):

Felvett nevek (ha van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (ha lehetséges)

Születési idő:

Születési hely:

Lakóhely és/vagy ismert lakcím, ha nincs ilyen, az utolsó ismert lakcím:

.....

A személy által értett nyelv(ek) (amennyiben ismert):

ii. Jogi személy(ek) esetében

Megnevezés:

A jogi személy formája:

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:

.....

A jogi személy nyilvántartott székhelye (ha rendelkezésre áll):

Nyilvántartási szám (ha rendelkezésre áll):

A jogi személy címe:

.....

K. AZ EBP TÁRGYÁT KÉPEZŐ TÁRGYAK, DOKUMENTUMOK ÉS ADATOK**1. Az EBP-ben megkért tárgyak, dokumentumok és adatok leírása (jelölje meg és töltsse ki a megfelelő rovatot):**

☐ Tárgyak (a további részleteket lásd alább)

.....

.....

.....

.....

☐ Dokumentumok (a további részleteket lásd alább)

.....

.....

.....

.....

☐ Adatok (a további részleteket lásd alább)

.....

.....

.....

.....

2. A tárgyak, dokumentumok és adatok fellelhetősége (ha nem ismeretes, a legutóbb ismert fellelhetősége):

.....

.....

.....

3. Azon i. természetes; vagy ii. jogi személy(ek) személyazonosságára vonatkozó információ, aki(k)nek a tárgyak, dokumentumok vagy adatok a birtokában vannak, amennyiben az különbözik az J. rész i. vagy ii. pontjában említett személytől:

i. Természetes személy(ek) esetében:

Név:

Keresztnév (keresztnévek):

Leánykori név (ha van ilyen):

Felvett nevek (ha van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (ha lehetséges)

Születési idő:

Születési hely:

Lakóhely és/vagy ismert lakcím, ha nincs ilyen, az utolsó ismert lakcím:

.....

A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert):

.....

ii. Jogi személyek esetében:

Megnevezés:

A jogi személy formája:

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:

.....

A jogi személy nyilvántartott székhelye (ha rendelkezésre áll):

Nyilvántartási szám (ha rendelkezésre áll):

A jogi személy címe:

.....

Egyéb cím(ek), ahol a jogi személy tevékenységet folytat:

.....

L. AZ EBP VÉGREHAJTÁSA

1. Az EBP végrehajtásának határidejét a büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzéséhez szükséges európai bizonyításfelvételi parancsról szóló, 2008. december 18-i 2008/978/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ határozza meg. Ugyanakkor, ha a kérelem különösen sürgős, kérjük, hogy jelölje meg az előre hozott határidőt és a megfelelő lehetőség kiválasztásával nevezze meg a sürgősség indokát:

Előre hozott határidő (év/hónap/nap)

Indokok:

[] eljárási határidők

[] egyéb különösen sürgős körülmények (kérjük részletezze):

2. Értelmeszerűen jelölje meg és töltsen ki!

☐ A végrehajtó hatóságnak az alábbi alaki követelményeknek és eljárásoknak kell megfelelnie ⁽²⁾

.....
.....
.....

☐ Az EBP bármely más olyan tárgyra, dokumentumra vagy adatra is vonatkozik, amelyet a végrehajtó hatóság ezen EBP végrehajtása közben fedez fel, és további vizsgálatok nélkül lényegesnek ítélt annak az eljárásnak a szempontjából, amelynek céljára ezen EBP-t kiadták.

☐ A végrehajtó hatóságnak rögzítenie kell az ezen EBP végrehajtása során jelen lévő és az ezen EBP tárgyában közvetlenül érintett személyek vallomását.

M. JOGORVOSLATOK

1. A kibocsátó államban az érdekelt felek, többek között a jóhiszemű harmadik felek rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek leírása, beleértve a szükséges intézkedéseket is:

.....
.....
.....

2. Bíróság, amelyhez a keresetet be lehet nyújtani

.....
.....

3. Információ arra vonatkozóan, hogy a kereset benyújtásának lehetősége kinek áll a rendelkezésére

.....
.....

4. A kereset benyújtásának határideje

.....
.....

5. A kibocsátó állam azon hatósága, amely tájékoztatást tud nyújtani a kibocsátó államban a jogorvoslati lehetőségekhez kapcsolódó eljárásokról, valamint arról, hogy rendelkezésre áll-e jogsegély, tolmácsolás és fordítás:

Név:

Kapcsolattartó személy (ha van ilyen):

Cím:

Tel.szám: (ország kód) (körzetszám) (...)

Faxszám: (ország kód) (körzetszám) (...)

E-mail:

⁽¹⁾ HL L 350, 2008.12.30., 72 o.

⁽²⁾ Feltételezett, hogy a végrehajtó hatóság betartja a kibocsátó hatóság által feltüntetett alaki követelményeket és eljárásokat, kivéve, ha azok ellentétesek a végrehajtó állam alapvető jogelveivel. Ez azonban nem jelent kényszerítő intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettséget.

N. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ÉS ALÁÍRÁS**1. Fakultatív információ, amelyet kizárólag Németországgal kapcsolatban kell megadni.**

- ☐ Megállapítást nyer, hogy az érintett bűncselekmény(ek) a kibocsátó állam joga szerint megfelel(nek) a 2008/978/IB kerethatározat ⁽¹⁾ 24. cikke (4) bekezdésével összhangban Németország által tett nyilatkozatban megjelölt kritériumoknak.

2. Az ügyre vonatkozó egyéb lényeges információk, ha van ilyen:

.....
.....

3. A tárgyak, dokumentumok vagy adatok továbbításának igényelt módja:

- ☐ e-mailben
☐ faxon
☐ eredetiben, postai úton
☐ egyéb úton (kérjük, határozza meg):

.....

4. A kibocsátó hatóságnak és/vagy képviselőjének az EBP tartalmának pontosságát igazoló aláírása

.....

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van ilyen):

O. HA A D. SZAKASZ KITÖLTÉSRE KERÜLT, A JÓVÁHAGYÓ HATÓSÁG ALÁÍRÁSA ÉS ADATAI

.....

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

.....

Dátum:

.....

Hivatalos pecsét (ha van ilyen)

⁽¹⁾ HL L 350, 2008.12.30., 72 o.

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG NYILATKOZATA

Amennyiben a büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzéséhez szükséges európai bizonyításvételi parancsról szóló, 2008. december 18-i 2008/978/EK tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ értelmében az európai bizonyításvételi parancs végrehajtása házkutatást vagy lefoglalást tesz szükségessé, a Németországi Szövetségi Köztársaság az említett kerethatározat 23. cikke (4) bekezdésének értelmében fenntartja magának a jogot, hogy az említett kerethatározat 14. cikkének (2) bekezdésében felsorolt, terrorizmushoz, számítógépes bűncselekményhez, rasszizmushoz és idegengyűlölethez, szabotázhoz, védelmi zsaroláshoz és zsaroláshoz vagy csaláshoz kapcsolódó bűncselekmények esetében a végrehajtást a kettős büntetethetőség vizsgálatától tegye függővé, kivéve ha a kibocsátó hatóság kinyilvánította, hogy az érintett bűncselekmény a kibocsátó állam joga szerint megfelel az alábbi kritériumoknak:

Terrorizmus:

- az atomterrorizmus megelőzéséről szóló, 2005. április 13-i nemzetközi egyezmény és a terrorizmus finanszírozásának visszaszorításáról szóló, 1999. december 9-i nemzetközi egyezmény vagy az annak mellékletében felsorolt szerződések bármelyikének fogalommeghatározása szerint bűncselekménynek minősülő cselekmény, vagy
- a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározat ⁽²⁾ szerint büntetendő cselekmény, vagy
- az ENSZ BT 2005. szeptember 14-i 1624 (2005) sz. határozata szerint tiltandó cselekmény.

Számítógépes bűncselekmény:

Az információs rendszerek elleni támadásokról szóló, 2005. február 24-i 2005/222/IB tanácsi kerethatározatban ⁽³⁾, vagy a számítógépes bűnözésről szóló 2001. november 23-i európai egyezmény I. szakaszának 1. címében meghatározott bűncselekmények.

Rasszizmus és idegengyűlölet:

A rasszizmus és az idegengyűlölet leküzdésére irányuló fellépésről szóló, 1996. július 15-i 96/443/IB tanácsi együttes fellépésben ⁽⁴⁾ meghatározott bűncselekmények.

Szabotázs:

Olyan cselekmény, amely jogellenesen és szándékosan olyan nagy arányú kárt okoz kormányzati vagy egyéb közszolgáltatási létesítményekben, tömegközlekedési rendszerekben vagy egyéb infrastruktúrában, amely jelentős gazdasági veszteséggel jár vagy járhat.

Védelmi zsarolás és zsarolás:

Javak, ígérvények, bevételek vagy kötelezettséget, elidegenítést vagy mentesítést tartalmazó vagy eredményező dokumentum aláírásának követelése fenyegetés, erőszak alkalmazása vagy a megfélemlítés bármely egyéb módja révén.

Csalás:

Álnév használata, a valótlan személyazonosság felvétele vagy az emberek bizalmának vagy jóhiszeműségének kihasználására szolgáló csalárd eszközök alkalmazása egy másik személy birtokába tartozó dolgok eltulajdonításának céljával.

⁽¹⁾ HL L 350, 2008.12.30., 72. o.

⁽²⁾ HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

⁽³⁾ HL L 69., 2005.3.16., 67. o.

⁽⁴⁾ HL L 185., 1996.7.24., 5. o.

MEGJEGYZÉS AZ OLVASÓHOZ

Az intézmények úgy határoztak, hogy a jövőben nem tüntetik fel szövegeikben az idézett jogszabály utolsó módosítását.

Ellenkező jelzés hiányában, az itt megjelent szövegekben a jogszabályokra történő hivatkozást a hatályos változatukra történő hivatkozásként kell értelmezni.